

tiếc
ông quý sách

TRẦN LÝ LÊ

những người
bạn một thời

TIM NGUYỄN

bến đỗ
bình yên

Ý THU

tre

nông dân khóc vì cồn

UYỄN CA

chính quả!

DU UYÊN

bao giờ
bướm ta nổi loạn

TƯỚNG NĂNG TIẾN

WEEKLY MAGAZINE, INC.

Phát hành Thứ Năm hàng tuần tại
Dallas-Fort Worth và các vùng phụ cận

Địa chỉ: 3202 N. Shiloh Rd.,
Garland, TX 75044

Điện thoại: 972-675-4383

Thực hiện

Nguyễn Trang - Nhật Hoàng
Đinh Yên Thảo

Biên tập

Nguyễn Xuân Thiệp
Trần Văn Cát

Dịch thuật

Bảo Sơn - Phạm H Nghị

Cố vấn pháp lý

Luật Sư **Cao Quang Ảnh**
2439 Manhattan Blvd., #302
Harvey, LA 70058

Luật sư đại diện

Arthurine Kamphaus, MBA, J.D.
(Luật sư **Anh Thư**)

1140 E. Pioneer Parkway; Ste. 300
Arlington, TX 76010
Cell: 623-341-8835 . Fax: 817-394-0505

Layout Director

Bảo Huân

Layout & Art Designers

Đỗ Thọ
Băng Dương - Trần Huyền
Hồ Tú - Nguyễn Hiếu- Lê Mi

Phụ trách kỹ thuật & website

Trần Huyền - Huỳnh Huy - Đỗ Anh

Hoạ sĩ

Bảo Huân - Hoàng Tường
CAN - Hồ Đắc Vũ

Quảng cáo

Nancy - H. Oanh - Hương Lan
972-675-4383
817-421-1400

Muốn làm đại diện Trẻ?

Trẻ cần đại diện khắp nơi
trong và ngoài nước Mỹ.

Điều kiện dễ dàng, thoải mái.

Xin liên lạc:

972-675-4383
(giờ TX -CT time- xin gặp cô Kim)

email:dallas@trenews.net
website: www.baotreonline.com

Báo Trẻ đã có đại diện và đang phát hành
tại các thành phố, tiểu bang:

TRẺ DALLAS

Tel: 972-675-4383
Fax: 972-675-3764
Email: dallas@trenews.net
info@trenews.net
Địa chỉ: 3202 N Shiloh Rd,
Garland TX 75044

TRẺ NORTH CAROLINA

704.550-3103

TRẺ SOUTH CAROLINA

843.353-2288

TRẺ ALABAMA

205.277-6597

TRẺ TENNESSEE

901.300-2399

TRẺ BILOXI-MS

228.205-0337

TRẺ FLORIDA

Nguyễn Tinh
Tel: 407-948-2012
407-894-5111
407-897-1114
Fax: 407-894-6190
Email: florida@trenews.net
Địa chỉ: 302 S. Graham Ave,
Orlando, FL 32803

TRẺ AUSTIN - SAN ANTONIO

Tel: 512-692-6172
210-858-6114
972-675-4383
Fax: 972-675-3764
Email: info@trenews.net

TRẺ GEORGIA

Nguyễn Tân
Tel: 770-755-5420
Fax: 404-704-0358
Email: georgia@trenews.net
Địa chỉ: Tre Georgia Magazine
6000 Dawson Blvd, Suite F
Norcross GA 30093

TRẺ LOUISIANA

Tel: 504-324-2090/972-675-4383
Email: info@trenews.net
Địa chỉ: 3202 N. Shiloh Rd
Garland, TX 75044

Với sự cộng tác của

■ Hoàng Đình Nam ■ Nguyễn Thị Thanh Dương ■ Hải Vân ■ Ngọc Linh
■ Lê Hùng ■ LS Robert Mullins ■ Phạm Thành Châu (VA) ■ Trần Mộng
Tú (WA) ■ Nam Lộc (CA) ■ Tim Nguyễn ■ Như Sao ■ Triều Giang ■
TS Bùi Thanh Liêm (FL) ■ Bùi Quang Tuấn ■ Huy Đạo ■ Gia Bảo ■ Lê
Minh Hải (CA) ■ Tưởng Năng Tiến (CA) ■ Trùng Dương ■ Tạ Phong Tấn
■ Thi Hạnh (NA-UY) ■ BS Trần Lý Lê ■ Hoàng Nhất Phương ■ Thanh
Dũng ■ Dương Hùng ■ Angie Hồ Quang ■ Thiên Hương ■ Hồ Đắc Vũ
(MA) ■ Andy Nguyễn ■ Đặng Mỹ Hạnh ■ Hoàng Nga ■ Lương Thư Trung
■ Trịnh Thanh Thủy (CA) ■ Đoàn Xuân Thu (ÚC) ■ Trangdài Glassey-
Trầnnguyễn (CA) ■ Lê Kung Diễm ■ Đào Duy Hoà (Úc) ■ Huỳnh Thực Vy
(VN) ■ Thanh Tú ■ Sean Bảo ■ Thái Bảo (FL) ■ Phạm Ngũ Yên (TX) ■
Chiêu Ấn (Canada) ■ Việt Phương ■ Trần Vũ ■ Vũ Thị Thanh Mai ■ Ban
Mai (VN) ■ Trịnh Cung ■ Diệu Cô Nương ■ Trần Nguyễn ■ Nguyễn
Hưng Quốc ■ Triệu Minh ■ Phương Nghi ■ Linh Đỗ ■ Hoàng Nam Sơn ■
Hạnh Việt ■ Gió Đồng Nội ■ Lưu Vỹ Bửu ■ Hoàng Long ■ Phạm Thị
Hoài (Đức) ■ Hương Giang ■ Hoàng Hương ■ Vũ Hiến ■ Ngân Bình ■
Đào thị Thanh Tuyền ■ Mai Hoàng ■ Đinh Tiến Đạo ■ LS Anh Thư ■ Ian
Bùi ■ Du Uyên ■ Cổ Ngự ■ Cẩm Giang ■ Lê Trung ■ Khánh Trường
■ Lê Hữu ■ Thanh Thư ■ Thạch Thảo ■ Kim Loan (Canada) ■ Hải
Di Nguyen (Anh) ■ Vũ Thành ■ LS Dương Như Nguyễn ■ Vương Mộng
Long -K20 ■ BS Phạm Hồng Sơn (Pháp) ■ Lê Chiêu Giang (CA) ■ Ngô
Nguyễn Dũng (Đức) ■ Đặng Mai Lan (Pháp) ■ Hoàng Vũ ■ Tiểu Lục
Thần Phong (VN) ■ Trần Hoàng Vy (TX) ■ Lưu Huỳnh (VN) ■ Hai Quê

LƯU Ý: Tác giả chịu trách nhiệm về nội dung và hình ảnh trong bài viết gởi cho Trẻ, và nội dung không nhất thiết thể hiện
quan điểm của TRẺ. (Authors are completely responsible for their articles, including content and any photos. Contents
reflect the view of the authors and not necessarily that of Tre Magazine)

Thân chủ quảng cáo chịu trách nhiệm về nội dung và pháp luật trong quảng cáo của mình.

Mọi thay đổi về quảng cáo những trang bên trong xin gọi trước ngày Chủ Nhật, phần giấy láng (glossy) xin gọi trước một
tuần. Ngưng quảng cáo xin báo trước 2 tuần.

Tất cả các mẫu layout, design đều thuộc bản quyền của Trẻ.

mục lục

4	NHỮNG BÔNG HOA CUỘC SỐNG
5	Y TẾ & ĐỜI SỐNG
6	GHI NHẬN TRONG TUẦN
9	
10	THẾ GIỚI THỂ MỀM
13	SỔ TAY KHÁCH HÀNG
14	BÊN LỀ THỂ THAO
16	BÊN TÁCH CÀ PHÊ
18	
21	Kiến thức phổ thông
23	Miếng nhà quan
24	Duyên Sài Gòn
27	Thư tín
28	Giao tiếp
29	Trang phụ nữ
30	
32	
34	
37	Luật di trú
38	
40	Thế giới điện ảnh
43	Mẹo vặt
44	Phóng sự Việt Nam
48	Thời trang
50	Trang thơ
52	Biếm họa
53	Chuyện của nàng
56	Phiếm
58	Facebook có gì ngộ
59	Ơ ề ề ề
60	
63	SỔ TAY KHÁCH HÀNG
64	Thế giới quanh ta
65	Những điều cần biết
66	Tài liệu văn học
68	
70	Cái nhà của ta
72	Sản phẩm mới
73	Chuyện khó tin nhưng có thật
74	Truyện ngắn
77	Góc Hoàng Hoa
80	Trong hầm rượu
85	Bạn có biết
86	Phóng sự Việt Nam
88	Góc nhiếp ảnh
90	
94	Mỗi tuần 1 con số
96	Độc báo Việt Nam
100	Sổ tay thương dân
105	Câu lạc bộ tiểu lâm

Như Sao	Những niềm vui của Sandy
Triệu Minh	Đau gót chân
Vũ Hiến	Vụ án Donald Trump và cuộc bầu cử 2024
Mộc Mạc	Mưa lòng
Trần Lý Lê	Di dân Ái Nhĩ Lan
Hạnh Việ	Bớt ăn plastic đi
Trẻ	
Tim Nguyễn	Những người bạn một thời
Đào Duy Hòa	Doomsday plane
Phượng Nghi	Một số phát minh mới
Bánh Bèo	
Du Uyên	Chính quả!
Trẻ	Bố và con trai nhỏ
Minh Hải	Đời sống hàng ngày
Tiêu Huyền	Thái quá
Trần Lý Lê	Tiếc ông Quý Sách
Tám Vạn	Sách cũ
Lai Thị Mơ	Cũng vẫn là thiên đường
Lê Minh Hải	
Tạ Phong Tấn	Lừa Online
Thiên An	Cảm tình viên Sympathizer
Hoàng Hương	Lưới lọc không khí - Air Filter
Uyển Ca	Nông dân khóc vì “đo nông độ cồn”
Điệu Cô Nường	Đám mùa Hè Tiếng đầu lòng...
Sao Khuê	Thời chia cách
Trẻ	
Ngân Bình	Đắng!
Đoàn Xuân Thu	Lùn không thấy núi!
Du Face	
Trẻ	Phật giáo
Lê Kung Diễm	Khu tưởng niệm bức tường Berlin
Hạnh Việ	Để thực phẩm lâu hư
Dương Hùng	Dương lão gia. và ngôi nhà cổ Bình Thủy
Bảo Sơn	Medicare 2024
Nguyễn & Bạn Hữu	Giới thiệu ‘Tiểu luận và thơ’ của cựu luật sư Trần Thanh Hiệp
Đào Thị Thanh Tuyền	Ăn ở Hà Giang
Thiên Hương	Những giống hoa mùa Hè
Bảo Sơn	
Trẻ sáu tám	
Ý Thu	Bến đỗ bình yên
LS. Anh Thư	Tôi đau khổ khi gây ra gia đình chia rẽ trước khi Mẹ mất
Huỳnh Phan Anh	Cánh cửa thứ nhất
Hoàng Vũ	Thực phẩm
Nguyễn Sinh	Lừa đảo... kêu gọi từ thiện
Andy Nguyễn	Canva: đối thủ mới của Adobe
Gió Vivu	Những điều thú vị của tháng 6
Trẻ	
B. Tuyền	
Tướng Năng Tiến	Bao giờ bướm ta nổi loạn
Trẻ cười	

NHƯ SAO

Sandy sống trong một căn chung cư chật chội, chật cho tới nỗi mỗi khi đi mua đồ ở Goodwill về, cô phải xếp dọn lại mọi thứ mới có chỗ chứa. Hàng ngày, cô phải chật vật lắm mới có được cái ăn cái mặc cho mình và đứa con gái 4 tuổi nhờ vào số tiền viết mướn kiếm được và những công việc lặt vặt khác.

Ông chồng cũ của cô thì đã mất tâm mất tích từ lâu khi anh ta xuống xe trên một quãng đường nào đó. Còn cô thì đi chiếc xe cà khỏ cứ hỏng máy hoài khiến cô phải đi xe đạp những hôm thời tiết cho phép hoặc nhờ bạn chở đi.

Những thứ mà người Mỹ cho là thiết yếu trong cuộc sống - như TV, lò vi ba, radio và kệ bánh... là điều Sandy không dám mơ ước tới. Thức ăn bỏ dưỡng, quần áo ấm, một căn chung cư tiện nghi, tiền ghi danh học đại học hay sách vở cho con gái hoặc giả một buổi đi xem chiếu bóng sẽ làm hao mòn số tiền ít ỏi của gia đình cô.

Sandy đã gõ rất nhiều cánh cửa để xin một việc làm xứng đáng nhưng đều không được - hoặc là cô có quá ít kinh nghiệm

Chúng ta hãy ngắm nhìn một đứa bé nghèo: Nó có thể vui với cái bông vụ hay chiếc chong chóng chạy trước gió. Tại sao vậy? Chỉ vì bé có thể giới riêng của mình. Cũng vậy, Sandy không có nhiều của cải - thế giới của cô là đứa con gái nhỏ và những gì cô cùng con trải qua ở công viên, dưới bóng cây, hay trong một tiệm kem. Cô có những người bạn chân tình và cô luôn giữ niềm vui trong lòng.

Đây, mời các bạn cùng chia sẻ với Sandy.

NS

Những niềm vui của Sandy

hoặc không thích hợp, giờ giấc không thuận lợi.

Thật ra hoàn cảnh của Sandy cũng là hoàn cảnh chung của nhiều người. Một số lớn những cha mẹ độc thân như cô hoặc những người lớn tuổi bị kẹt giữa tình trạng kinh tế khốn khổ khiến họ không đủ sống mà cũng không đủ điều kiện để xin trợ cấp an sinh.

Thế nhưng điều làm cho Sandy khác với nhiều người ấy là cái nhìn của cô về mọi thứ...

"Tôi không có nhiều những thứ mọi người có hay những cái gọi là giấc mơ Mỹ." Cô nói với nụ cười chân thật.

"Vậy cô có buồn không?" Tôi hỏi.

"Đôi khi. Nhìn thấy một bé gái khoảng tuổi con tôi, có quần áo đẹp, hoặc ngồi trong chiếc xe hơi sang trọng, hay sống trong một ngôi nhà tráng lệ, tôi cũng cảm thấy trong lòng xót xa. Mọi người đều muốn vui khi nhìn thấy con mình."

"Nhưng cô có cảm thấy cay đắng không?" Tôi hỏi.

"Tại sao lại phải cay đắng? Mẹ con tôi không đến nỗi chết đói hay chết rét. Chúng tôi có đủ mọi thứ thiết yếu cho cuộc sống."

"Vậy theo cô những cái gọi là quan trọng thiết yếu đó là cái gì?" Tôi hỏi Sandy.

"Theo tôi nghĩ, bất luận bạn sở hữu những gì, kiếm được bao nhiêu tiền, bạn chỉ cần giữ lấy ba điều trong cuộc đời." Sandy nói.

"Thế nào gọi là giữ gìn?" Tôi hỏi.

"Tôi muốn nói là không ai có thể tước đoạt của bạn."

"Vậy ba điều đó là gì?"

Sandy nhìn tôi thông thả nói: "Một, là những kỷ niệm bạn đã có trong đời; hai, là những người bạn đích thật; ba, là những gì bạn ước trông trong lòng."

Với Sandy, những kỷ niệm cô có được không nhiều. Đó là những thời khắc cô được ở bên con gái, cùng nhau dạo chơi trong rừng, nằm chợp mắt dưới bóng cây, nghe

nhạc, tắm nước ấm trong phòng tắm hay nướng bánh trong lò nướng.

Quan niệm về bạn bè của Sandy khá rộng rãi. Cô giải thích: "Bạn đích thật là những người ta luôn nghĩ đến, cho dù họ vắng mặt trong đời bạn một thời gian. Những năm tháng cách xa nhau đều không có nghĩa lý gì, bạn có thể tìm lại họ ở một nơi nào đó vào một lúc nào đó, và cho dù họ có qua đời họ vẫn sống mãi trong trái tim của bạn."

Còn về những gì ước trông trong tâm hồn, Sandy chỉ nói gọn: "Tùy theo mỗi người thôi. Tôi không gieo trông những hạt mầm của cay đắng và tuyệt vọng. Tôi có thể làm như thế nhưng tôi không muốn."

Sandy âu yếm nhìn con gái mình rồi nhìn tôi. Cô chỉ vào mắt mình, đôi mắt sáng ngời tình yêu, lòng biết ơn và niềm vui chan hòa.

- Tôi ước trông những điều này đây.

NS

(THEO CHICKEN SOUP FOR THE WOMAN'S SOUL)

TRIỆU MINH

10% người từ 50 tuổi trở lên ở Mỹ bị đau gót chân. Người lớn tuổi thường coi đó chỉ là một tác dụng phụ không thể tránh khỏi của tiến trình lão hóa, hoặc cho là do viêm khớp. Nhưng vùng đau không nằm ở khớp. Vậy tại sao bị đau và cần làm gì?

Đau gót chân

Lý do

Cân gan chân (Plantar fasciitis) và gân Achilles (Achilles tendinitis) bị viêm là hai trong số những nguyên nhân chính khiến gót chân bị đau. Nguyên nhân đầu tiên là do áp lực quá mức lên cân gan chân, là dải mô gắn xương gót chân với các ngón chân, và nguyên nhân thứ hai là do hoạt động quá mức của gân Achilles, nối cơ bắp chân với xương gót chân. Cả hai đều có thể gây đau gót sau khi nghỉ ngơi (như lúc mới ra khỏi giường) và sau khi tập thể dục.

Đối với người lớn tuổi, gót chân có thể bị đau do hiện tượng teo mỡ (fat pad atrophy), xảy ra khi lớp mỡ bảo vệ ở phía dưới gót chân và phần ball của bàn chân mỏng đi, khiến xương gót chân mất đệm tự nhiên.

Có thể làm gì

Nếu cơn đau xuất hiện đột ngột và nghiêm trọng, hãy báo cho bác sĩ để chắc đó không phải là vấn đề cần được chăm sóc ngay lập tức. Nếu không thì:

THỰC HIỆN CÁC ĐỘNG TÁC KÉO GIÃN ĐỂ XOA DỊU. Cơn đau thường tệ nhất vào buổi sáng, vậy nên thực hiện động tác duỗi bắp chân trước khi ra khỏi giường: Đặt một chiếc khăn, thắt lưng hoặc dây đeo quanh phần lồi của bàn chân bị đau. Giữ chân thẳng, nhẹ nhàng kéo ngón chân về phía bạn và giữ trong 15 giây.

XOA DỊU CÒN ĐAU. Để giảm bớt tình trạng viêm cân gan chân, hãy lăn một quả bóng, như bóng chơi golf, lên xuống vòm bàn chân và dọc theo hai bên để giúp thả lỏng các mô bị căng. Lăn một chai nước đông lạnh dưới vòm bàn chân trong 10 đến 15 phút vài lần một ngày cũng hữu ích.

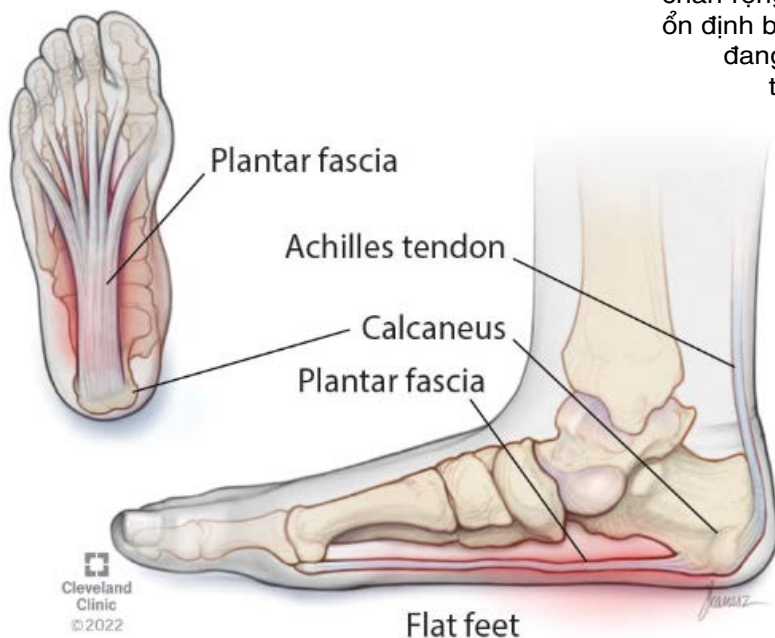
COI LẠI GIÀY DÉP. Giày phải ở tình trạng tốt và có khả năng hỗ trợ vòm; nếu không, chúng có thể gây căng thẳng cho màng gan chân và Achilles. Đừng đi chân trần, và chọn giày dép có đệm, phần gót chân hơi nhô lên, phần ngón chân rộng và phần đệm gót sâu ôm lấy gót chân và giúp ổn định bàn chân. Cần mang giày phù hợp với hoạt động đang thực hiện. Giày chơi bóng (hỗ trợ chuyển động từ bên này sang bên kia) khác với giày đi bộ (chỉ dành cho chuyển động về phía trước).

SỬ DỤNG MIẾNG LÓT PHÙ HỢP. Để cho giày dép thoải mái hơn khi bị viêm cân gan chân hoặc viêm gân Achilles, hãy thử loại lót giày có hỗ trợ vòm tốt bán ở tiệm thuốc.

Chuyển đổi hoạt động. Nếu việc đang làm có vẻ làm cơn đau trầm trọng hơn (như đi bộ, chạy bộ), hãy nghỉ ngơi, và thử một hoạt động dễ dàng hơn cho gót chân, như bơi lội, đạp xe tại chỗ hoặc thể dục nhịp điệu dưới nước.

BIẾT LÚC CẦN THÊM TRỢ GIÚP. Nếu cơn đau gót chân không giảm sau hai tuần chăm sóc, nên đến gặp bác sĩ chuyên khoa chân. Bác sĩ có thể dùng dụng cụ chỉnh hình. Chích cortisone có thể giúp giảm đau gót chân nghiêm trọng do viêm ở màng gan chân.

Plantar Fasciitis

GHỊNHẬN
trong tuần

VŨ HIẾN
ARLINGTON, TX

Donald Trump là một nhân vật chính trị khá đặc biệt – đã từng thoát hiểm sau vô số vụ bê bối liên quan tới tình dục cũng như các cáo buộc sai trái về tài chính trong kinh doanh và hai vụ bị đàn hặc bởi quốc hội. Liệu ông Trump và chiến dịch tranh cử của ông có thể thoát hiểm sau khi bị kết tội tại toà án New York lần này?

Vụ án nay đã xong và cử tri sẽ là người đưa ra phán quyết của riêng họ bằng lá phiếu, trong khi ông Trump, được cho sẽ là ứng cử viên tổng thống đại diện cho đảng Cộng hòa, sẽ dồn toàn lực trong 5 tháng tới để chuẩn bị cho cuộc bầu cử vào ngày 5 tháng 11, và chắc chắn sẽ sử dụng phiên tòa và 3 vụ truy tố khác mà ông đang phải đối mặt như một công cụ tranh cử để tập hợp những cử tri ủng hộ ông và lôi kéo thêm một số cử tri còn đang ở thế lưỡng lự.

Ngay sau khi phiên tòa kết thúc, bên ngoài phòng xử án, ông Trump đã tuyên bố: “Bản án thực sự sẽ do người dân quyết định vào ngày 5

Vụ án Donald Trump

và cuộc bầu cử 2024

Sau 6 tuần lễ với nhiều tình tiết diễn ra trong phòng xử án, 12 vị bồi thẩm của toà án tại New York vào hôm thứ Năm 30/5 đã kết tội ông Donald Trump là đã cố tình làm sai lệch hồ sơ kinh doanh, với tổng cộng 34 tội danh, trong vụ án hình sự đầu tiên trong lịch sử của Hoa Kỳ đối với một cựu tổng thống. Kết quả của vụ án đã tạo nên một biến động chính trị trong khi cuộc bầu cử tổng thống sắp sửa diễn ra chỉ trong vòng vài tháng nữa. Liệu thẩm phán Juan Merchan sẽ bỏ tù ông Trump? Liệu các cử tri có bỏ phiếu bầu lại ông vào tháng 11 vì cho rằng đây là vụ án được dàn dựng hay không? Điều gì sẽ xảy ra nếu vụ kháng cáo sau đó bị thất bại? Liệu đảng Cộng hòa có tìm cách trả đũa? Có thể nói vụ kết tội sẽ ít nhiều ảnh hưởng tới cuộc tranh cử và khiến cho tình trạng chia rẽ giữa các đảng phái thêm trầm trọng.

tháng 11.” Trong khi ban tranh cử của TT Biden cũng lên tiếng tuyên bố “không ai đứng trên pháp luật” và chính cá nhân ông Biden đã viết trên trang mạng X: “Chỉ có một cách duy nhất để giữ Donald Trump ở ngoài Phòng Bầu dục: Tại phòng phiếu.”

Một điều chắc chắn là ông Trump sẽ kháng cáo và ngày tuyên án ông hiện được ấn định là vào ngày 11 tháng 7. Hai tuần trước đó, vào ngày 27 tháng 6, ông Trump và ông Biden sẽ có cuộc tranh luận đầu tiên, để hai ứng cử viên có cơ hội lên tiếng thuyết phục những cử tri nào vẫn chưa chú ý nhiều đến cuộc bầu cử hoặc

vẫn chưa quyết định lá phiếu của mình sẽ bỏ cho ai. Vào khoảng giữa tháng 7, ông Trump sẽ xuất hiện tại đại hội đảng Cộng hòa và đến lúc đó sẽ chọn người đứng chung liên danh với ông. Theo những người am hiểu tình hình nội bộ, ông Trump hiện vẫn chưa chịu thu hẹp danh sách những ứng viên nào sẽ đứng phó cho ông, nhưng các phụ tá của ông dự trù sẽ thúc ép ông về quyết định chọn người đứng phó vì nay phiên tòa đã kết thúc.

Một nhân vật chính trị đặc biệt

Đến nay, có thể nói cử tri Mỹ đã quá quen với những vụ việc gây tranh

cãi xoay quanh nhân vật Donald Trump.

Từng là ngôi sao trong một chương trình truyền hình thực tế, chiến thắng bất ngờ trong cuộc bầu cử năm 2016 của Donald Trump đã làm đảo tung mọi sinh hoạt chính trị của nước Mỹ kể từ đó. Ông Trump đã phải vượt qua nhiều chướng ngại để giành chiến thắng, trong đó có cáo buộc về những hành vi tình dục không đúng đắn bởi một số phụ nữ. Ông thua cuộc bầu cử năm 2020 khi trận đại dịch covid tàn phá nước Mỹ, và cuộc bạo loạn ngày 6 tháng 1 năm 2021 tại điện Capitol ở thủ đô Washington được nhiều người cho

là khởi đầu cho sự kết thúc sự nghiệp chính trị của Donald Trump. Tỷ lệ ủng hộ dành cho ông giảm sút trong số các cử tri của đảng Cộng hòa. Nhưng đó chỉ là tạm thời, và các cáo trạng trong nhiều vụ án hình sự đã củng cố vị thế của ông với các cử tri nòng cốt, và đã mang lại chiến thắng cho ông khá dễ dàng trước hơn chục đối thủ trong cuộc bầu cử sơ bộ.

Trong khi đó, phong cách ứng xử thô lỗ và các cuộc biểu dương trong khi tranh cử có phần nào thả lỏng ít kiểm soát của ông giờ đây đã trở thành những điều bình thường quen thuộc, và ngay cả những cáo

Donald Trump tại phiên tòa - AP

trạng lẫn những ý kiến đôi khi mang tính kích động của ông dường như cũng không làm thay đổi quan điểm của cử tri về ứng cử viên Donald Trump.

Tiếp tục được ủng hộ trong đảng

Theo nhận định của chiến lược gia Scott Reed của đảng Cộng hòa, những khi Donald Trump càng bị lún sâu vào trong những vụ việc gây tranh cãi thì dường như lại càng có nhiều cử tri phớt lờ về những bản tin giật gân đó và nghĩ rằng họ đã từng có cuộc sống tốt đẹp hơn dưới thời của Trump.

Và điều đó đặc biệt đúng trong lĩnh vực kinh tế, được cho là động lực chính thúc đẩy cử tri đi bỏ phiếu. Các cuộc thăm dò cho thấy cử tri cảm thấy đời sống kinh tế của họ tốt hơn dưới thời Trump so với dưới thời Biden, mặc dù

trong mấy năm qua cho thấy số công ăn việc làm tăng mạnh và thị trường chứng khoán nhảy vọt, tuy có điều vẫn tiếp tục gặp khó khăn trong việc giải quyết lạm phát. Theo một cuộc thăm dò gần đây của ABC News/Ipsos, về tình hình kinh tế và lạm phát, cử tri Mỹ tin tưởng Trump hơn Biden với tỷ lệ khác biệt là 14 phần trăm. Ông Biden còn gặp thêm một vấn đề khó khăn nữa là sự ủng hộ của cử tri da đen, gốc Châu Mỹ Latinh và giới trẻ dành cho ông cũng bị giảm sút.

Ông Trump vẫn tiếp tục dẫn đầu trong các cuộc thăm dò mặc dù không nhiều nhưng khá ổn định tại các tiểu bang dao động trong suốt thời gian phiên tòa diễn ra và cho thấy có sự gia tăng trong việc gây quỹ tranh cử với những nguồn tiền nhỏ trong mấy tuần lễ gần đây, giúp ông lần

đầu tiên vượt qua TT Biden trong việc gây quỹ vào tháng 4. Các nhà tài trợ lớn của đảng Cộng hòa tiếp tục quay sang ủng hộ ông sau khi đã ủng hộ các ứng cử viên khác trong cuộc bầu cử sơ bộ hoặc trước đó chỉ đứng bên lề.

Ảnh hưởng từ phán quyết

Các thành viên của đảng Cộng hòa ngay sau phán quyết đã lên tiếng ủng hộ cho ông Trump. Chủ tịch Hạ viện Mike Johnson (Cộng hòa, Louisiana) gọi đó là “một ngày đáng xấu hổ trong lịch sử Hoa Kỳ”, trong khi ứng cử viên thượng viện Kari Lake (Cộng hòa, Arizona) nói rằng đây là một “ví dụ nghiêm trọng về việc can thiệp bầu cử và là một sự nhạo báng trắng trợn đối với một nhà nước pháp quyền.”

Trong khi đó, dân biểu Brendan Boyle (Dân

chủ, Pennsylvania) thì nói rằng Donald Trump “đáng lẽ ra phải ở tù chứ không phải ở Tòa Bạch Ốc.”

Một số cuộc thăm dò cho thấy một tỷ lệ nhỏ cử tri đảng Cộng hòa có thể thay đổi suy nghĩ về việc ủng hộ Trump nếu ông bị kết án, và trong một cuộc chạy đua sát sao thì sự thay đổi đó có thể là một vấn đề đối với ứng cử viên Donald Trump. Một cuộc thăm dò của NPR/PBS NewsHour/Marist công bố cũng vào hôm thứ Năm 30/5 cho thấy 67% cử tri cho biết phán quyết có tội sẽ không ảnh hưởng gì đến lá phiếu của họ, trong khi 17% cho biết điều đó sẽ khiến họ ít có khả năng bỏ phiếu cho ông Trump.

Một câu hỏi thắc mắc là với một ứng cử viên bị kết tội như ông Trump vẫn được quyền tranh cử tổng thống? Câu trả lời là vẫn được. Không có điều khoản nào trong hiến pháp Hoa Kỳ cấm một người phạm tội tranh cử hoặc trở thành tổng thống. Có thể có những hậu quả chính trị đối với ông Trump, nhưng việc kết án không làm ông mất tư cách là một ứng cử viên tổng thống. Và riêng điều này thôi đã khiến cho cuộc bầu cử tổng thống 2024 trở thành cuộc bầu cử kỳ lạ nhất trong lịch sử nước Mỹ.

Chống và ủng hộ Trump bên ngoài phòng xử án - AFP

VH

BẢO HUÂN

Mưa lòng

MỘC MẠC

Thiên sư hỏi đệ tử của mình: Con có biết mưa rào và mưa bụi, loại mưa nào sẽ dễ dàng làm ướt quần áo của chúng ta không?

Người đệ tử nhanh nhẩu: Thưa thầy, đương nhiên là mưa rào rồi.

Thiên sư nhìn đệ tử trẻ tuổi của mình và nói: Thật ra, trong cuộc sống, có thể làm ướt quần áo của chúng ta một cách dễ dàng lại không phải mưa rào, mà là mưa bụi.

Người đệ tử thắc mắc: Thưa thầy, làm sao như vậy được. Hạt mưa rào to hơn hạt mưa bụi, chỉ một trận mưa rào là ướt hết quần áo rồi.

"Bởi vì nếu trời mưa to, mọi người sẽ cảnh giác hơn. Họ sẽ mang theo dù, hoặc nếu không họ cũng sẽ trú mưa dưới những mái hiên hay những gốc cây. Nhưng nếu gặp mưa bụi, mọi người thường sẽ khó cảm giác thấy, hoặc nếu cảm thấy cũng cho rằng hạt mưa quá nhỏ không thể làm ướt quần áo. Vì vậy, họ cứ đi trong mưa và bị ướt sũng lúc nào không hay."

Người đệ tử nghe thầy giảng xong, dăm chiêu suy nghĩ. Thiên sư nói tiếp: Trong cách đối nhân xử thế của con người cũng như thế. Những lời nói và hành vi của chúng ta, ví dụ như một cái cử động, một cái nhắc chân, một nét mặt, một cái cau mày hay một câu nói đơn giản... cũng giống như những hạt mưa bụi vậy. Nhìn thấy thì rất nhỏ, nhưng nếu không chú ý, không thận trọng thì sẽ vô tình hay hữu ý mà làm "ướt" quần áo của người khác, xúc phạm người khác, gây tổn hại người khác, đồng thời cũng sẽ làm ướt chính cuộc đời mình.

Đất nước Cờ Hoa tên chính thức là Hiệp Chúng Quốc bao gồm nhiều nhóm di dân in hệt cái nồi xà bần “melting pot”, mọi khác biệt từ các nhóm cư dân xem ra được/bị “nung chảy” rồi hòa lẫn với nhau hình thành một văn hóa mới.

Di dân Ái Nhĩ Lan

TRẦN LÝ LÊ
ORLANDO, FL.

Mỗi nhóm di dân sau khi “hoàn hồn”, ổn định cuộc sống trên đất mới đều cố gắng liên kết với nhau, tạo thành các cộng đồng nhỏ nhỏ chia chung gốc văn hóa, khởi đầu từ ngôn ngữ. Từ đó, Hoa Kỳ có những ngày kỷ niệm lớn/nhỏ như St. Patrick (cộng đồng Ái Nhĩ Lan), tháng kỷ niệm Châu Mỹ La Tinh gom chung các nhóm di dân từ nhiều quốc gia thuộc địa cũ của Tây Ban Nha, nói tiếng Tây Ban Nha pha lẫn thổ ngữ, cộng đồng “Hispanic”, ngày vinh danh người da màu Juneteenth, cộng

đồng Việt tại hải ngoại kể cả Huê Kỳ thường dùng ngày 30 tháng Tư Quốc Hận để ngâm ngùi thương nhớ quê xưa, dùng Tết Nguyên Đán làm dịp chia sẻ cổ tục qua thức ăn, hội hè ... Tạm hiểu là các cộng đồng thiểu số đông người đều tổ chức một vài ngày kỷ niệm cho riêng họ nhưng các ngày kỷ niệm ấy chỉ mang tính cách riêng tư, không phổ thông như St. Patrick’s Day.

Bằng cách nào mà cộng đồng Ái Nhĩ Lan có nguyên một ngày được ghi nhận trong niên lịch xứ Cờ Hoa, 17 tháng Ba, St. Patrick’s Day? Ngày

này hiện diện từ bao giờ? Để Mê tò mò lắm nên tìm hiểu lịch sử di dân của Huê Kỳ nhưng bài viết ngắn này chỉ mô tả ít chi tiết riêng về di dân Ái Nhĩ Lan.

Sơ lược về “thủ ban đầu”: Cư dân Châu Mỹ là những ai? Sách vở ghi chép rằng “Tổ tiên” người Hiệp Chúng Quốc là những bộ tộc “da đỏ”. Theo chân ông Christopher Columbus lạc lối trên đường đi tìm vàng năm 1492 là các đoàn quân viễn chinh Tây Ban Nha, Pháp; sau đó là các nhóm người gốc Anh và các hòn đảo lân cận như Wales, Tô Cách Lan (Scotland), và Ái Nhĩ

Lan bị truy đuổi đi tìm đất sống xuất phát từ các con tàu Hòa Lan vượt Đại Tây Dương vào thế kỷ XVII, “the pilgrims”. Dễ hiểu là tiếng Anh do đó được sử dụng trên đất mới. Con cháu họ thành lập 13 tiểu bang đầu tiên của Huê Kỳ. Giữa thế kỷ XVIII, đất nước này có thêm người da màu, những di dân “cưỡng bách” từ Châu Phi, họ bị bắt cóc và đem bán làm nô lệ từ những năm 1700. Thừa ấy, năm 1790, dân cư tại Huê Kỳ khoảng bốn triệu người, trong số này, 60 ngàn người da màu đã được tự do trong khi 400 ngàn người da màu khác vẫn là nô lệ, đo đếm như tài sản của những điền chủ miền Nam.

Đến thế kỷ XIX, cư dân từ Anh, Đức, và Ái Nhĩ Lan là những người “đến sau” trong cuộc di dân có tên “Great Atlantic Migration” bắt đầu năm 1840. Tính đến năm 1910, khoảng 17 triệu người Âu Châu đã đến Huê Kỳ. Đa số những di dân này theo đạo Tin Lành; riêng Ái Nhĩ Lan có truyền thống Thiên Chúa giáo La Mã với thánh bổn mạng là St. Patrick. Từ đó, cái nổi “xà bần” Hiệp Chúng Quốc tiếp tục lớn mạnh nhờ các nhóm di dân khác theo chân đến đất lành mà sinh sống.

Di dân Âu Châu mang theo những ngày lễ của Thiên Chúa giáo như Phục Sinh, Giáng Sinh. Mỗi nhóm mang theo văn

Nạn đói vì mất mùa khoai - The Great Potato Famine. NGUỒN: BRITANNICA

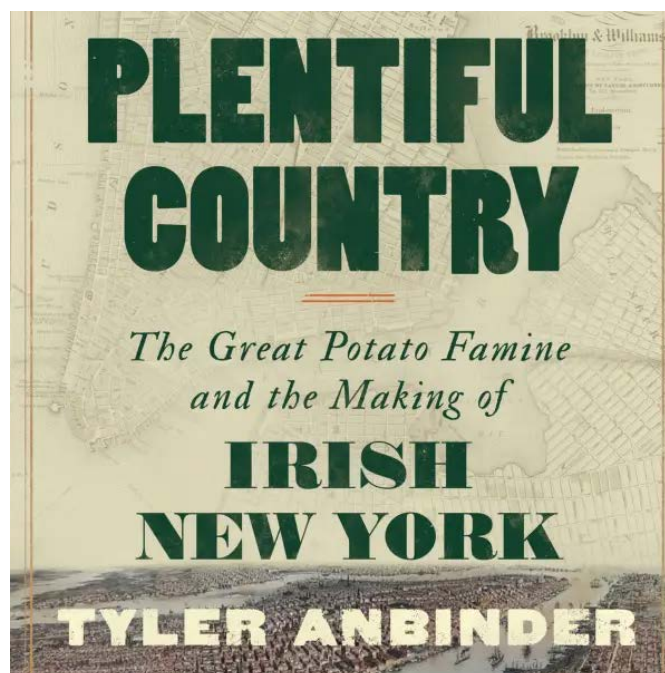
hóa, cổ tục và cả ngôn ngữ riêng. Người Đức có “October Fest”; một dịp tụ họp để hàng quán bán bia và những món ăn “đường phố” nặng phần thương mại nên được quảng cáo kịch liệt. Ngày hội này chỉ mới phổ thông và rầm rộ vài mươi năm gần đây. Nhóm di dân Ái Nhĩ Lan tương đối nhỏ hơn,

cộng đồng Thiên Chúa giáo La Mã nhỏ hơn so với cộng đồng Tin Lành bao gồm nhiều giáo phái nhưng ngày 17 tháng Ba, lễ Thánh Patrick, lại được cử hành trọng đại và được ghi chép trên niên lịch Huê Kỳ cả trăm năm nay. Cư dân gốc Ái Nhĩ Lan mặc quần áo xanh lục, Chicago nhuộm xanh cả

dòng sông trong thành phố ... để kỷ niệm.

Di dân Ái Nhĩ Lan gốc gác ra sao? Người Ái Nhĩ Lan đến Huê Kỳ trong thế kỷ XIX sau nạn đói vì mất mùa khoai, The Great Potato Famine, chết cả triệu người. Kể sống sót dứt áo rời bỏ đất tổ để kiếm ăn và đến Huê Kỳ bằng tàu thủy cập bến Ellis Island, trung tâm tiếp nhận di dân lớn nhất tại đất mới trên bờ biển New York. Ở đó có bảng đá khắc tên các di dân nhập cảnh và cả một viện bảo tàng lưu trữ vật dụng của họ. Hòn đảo nhỏ xíu bên cạnh chũm tượng Nữ Thần Tự Do, dấp dút quai, tay cầm đuốc. Dế Mèn ghé thăm hai hòn đảo này vài lần, lần nào cũng chạnh lòng như nhau.

Di dân Ái Nhĩ Lan được mô tả là “năng động”, “cầu tiến”, chịu hy sinh làm lụng tạo cơ hội cho con cháu thành công trong nhiều lãnh vực

nhất là giáo dục và chính trị (*hình như quan niệm này cũng hiện diện trong các nhóm di dân Á Châu nhất là người Việt ta?*); họ tham chính rất sớm nên chiếm giữ nhiều vị thế quan trọng trong các cơ quan điều hành quốc gia, có thể vì vậy nên di sản văn hóa Á Nhĩ Lan được quảng bá rộng rãi nhờ “quan to, tiếng cả”? Lẽ lạt, cổ tục Á Nhĩ Lan được cả nước kỷ niệm dù nhóm di dân này “đến sau” và không đông đảo như các nhóm di dân khác?!

Tiền nhân người Huê Kỳ gốc Á Nhĩ Lan sinh sống ra sao để đạt mục đích để đời kể trên? Không như những nhóm di dân khác từ Đức, từ Thụy Điển đến đất mới với ít tiền bạc, mua được đất đai, người Á Nhĩ Lan tay trắng, không còn gì sau khi vượt Đại Tây Dương bằng mọi cố gắng. Lênh đênh trên biển cả suốt 35 ngày trong hầm tàu chật hẹp dành cho người “quá giang” nghèo khó.

Nghèo khó, không nghề chuyên môn, lại chẳng có đất đai mà canh tác trông trọt, di dân Á Nhĩ Lan sinh sống ra sao? Bằng sức lực cố gắng của bản thân, không từ bỏ các công việc nhọc nhằn khó khăn chẳng mấy ai muốn, bị kỳ thị vì họ quá nghèo, quá trung thành với niềm tin Thiên Chúa giáo La Mã. *Ngày trước, tén đồ Tin Lành bị truy đuổi bắt bớ vì theo đạo “mới” nên vượt biển đến*

đất lành. Mấy trăm năm sau con cháu họ lại truy đuổi di dân Á Nhĩ Lan vì tội theo Thiên Chúa giáo La Mã. Cái vòng lẩn quẩn của sự kỳ thị, không chấp nhận những khác biệt. In hết hình ảnh của các nhóm di dân “mới” theo sau đến Huê Kỳ, không bị kỳ thị văn hóa thì ngôn ngữ, tôn giáo ...

Thiếu điều kiện để khảo sát kỹ lưỡng về cách sinh sống của di dân Á Nhĩ Lan, cả trăm năm nay, sách vở đều kết luận rằng di dân Á Nhĩ Lan quá nghèo khó nên không thể vươn lên trong xã hội Huê Kỳ. Cho đến nay khi sử gia Tyler Anbinder khám phá ra “kho tàng” giấy tờ tại New York Public Library thì kết luận kể trên ... lung lay, sắp bị xóa bỏ và lịch sử di dân Á Nhĩ Lan đang được viết lại.

Ông Anbinder làm công việc nghiên cứu các chi tiết lịch sử để viết sách thì tình cờ tìm thấy “tủ” hồ sơ của Emigrant Savings Bank lưu trữ từ 150 năm trước trong nhà kho của thư viện thành phố. Các khám phá mới mẻ này là nền tảng của một cuốn sách [khác] viết về di dân Á Nhĩ Lan: “Plentiful Country: The Great Potato Famine and the Making of Irish New York”.

Sử gia tìm thấy những gì trong kho giấy tờ của ngân hàng? Đầu tiên là những con số kinh ngạc trong sổ tiết kiệm của nhóm di dân Á Nhĩ Lan,

những tên họ Murphy, Sullivan, Kelly... Ngay cả những nhân công nhận lương hằng ngày, tạm hiểu là người sinh sống từng ngày, chạy ăn từng bữa, mà lương mức tiết kiệm có đến 6,000 Mỹ kim (theo thời giá ngày nay); chưa kể các chi tiết quý giá khác như tuổi tác, nghề nghiệp, địa chỉ... Nghĩa là lớp di dân Á Nhĩ Lan [đầu tiên] không giàu có nhưng cũng không khốn khó như sách vở [từng] ghi chép. Với số tiền ấy, họ có thể sống thong thả hơn tại các khu phố khá giả hơn, không cần chen chúc trong khu “dân sinh” của thành phố, nơi tội ác diễn ra giữa các băng đảng tranh giành ảnh hưởng.

Cựu giáo sư lịch sử tại George Washington University, ông Anbinder và những sinh viên ngành lịch sử đã bỏ công tìm tòi sau khám phá đầu tiên về di dân Á Nhĩ Lan. Dùng các phương pháp truy tìm nguồn gốc qua thư khố, họ nhận diện và theo dấu 1,200 di dân Á Nhĩ Lan để khảo sát về cách sinh sống sau khi đến đất lành. Một công trình nghiên cứu mà truyền nhân cũng như sử gia ngày trước không mấy thành công.

Ngoài việc tiết kiệm tới đa, 1200 di dân Á Nhĩ Lan kể trên sinh sống ra sao? Họ đã làm những gì để đời trên đất mới? Kết quả ghi chép của ông Anbinder và đồng sự cho

thấy 41% nhóm di dân này, bắt đầu từ công việc lãnh lương công nhật họ đã trở thành chủ nhân của các thương nghiệp nhỏ, từ nhóm “cổ xanh” (blue collar) làm công việc không cần chuyên môn trở thành nhóm “cổ trắng” [tên gọi của người làm việc văn phòng] chỉ trong một thế hệ. Vào thừa ấy với những thành kiến trời buộc của xã hội và bị kỳ thị nặng nề, yếu tố nào giúp di dân Á Nhĩ Lan thành công ngoài tinh thần cầu tiến, lòng quả cảm và chịu đựng? Họ là những người trẻ, sống sót sau trận đói để dời nên vô cùng năng động; sẵn sàng đối mặt với những khó khăn để sinh tồn.

Cư dân Huê Kỳ thừa ấy không mấy hoan hỷ với di dân Á Nhĩ Lan, đã bài bác kịch liệt vì thành kiến cho rằng đám người khốn khổ, dốt nát, lười biếng [nên nghèo đói] kia đến đây chỉ để xin ăn và ta sẽ phải trợ giúp chi bằng cứ mạnh tay xua đuổi là họ sẽ biến mất!?

Thành kiến nặng nề ấy xuất hiện dưới nhiều hình thức, rõ ràng nhất là khi di dân đi xin việc. Nói tiếng Anh với giọng Á Nhĩ Lan là chủ nhân không thuê muốn trừ các công việc chẳng ai khác muốn làm. Bài bản tìm người trên nhật báo cũng ghi rõ là dân Á Nhĩ Lan không cần nộp đơn [xin việc] (“no Irish need apply.”)

Bị kỳ thị xua đuổi nên di dân Ái Nhĩ Lan dốc lòng hết sức làm việc, các công việc nặng nhọc, khó khăn để trở thành chủ nhân trong tương lai. Khi làm chủ thì không còn bị xua đuổi nữa, do đó di dân Ái Nhĩ Lan có khuynh hướng gây dựng cơ sở làm ăn mạnh mẽ hơn so với cư dân địa phương. Khởi đầu là các quán rượu, saloon, gần những công trường xây cất [thuê mướn nhân công Ái Nhĩ Lan] rồi đến đất đai chung quanh; mua đất rẻ tại những vùng chưa phát triển... Từ đó con cháu di dân Ái Nhĩ Lan vươn lên và sống hùng sống mạnh! Họ tiếp tục các truyền thống của tiên nhân nhất là cử hành ngày kỷ niệm Thánh Patrick; có tiếng nói nặng ký nên cả nước đều nghe thấu.

Trên chính trường Huê Kỳ có 4 ông tổng thống là con cháu di dân Ái

Nhĩ Lan đến Huê Kỳ sau trận đói khoai tây, gần đây nhất là ông Joe Biden, rồi ông Obama (bà mẹ người Huê Kỳ gốc Ái Nhĩ Lan), ông Reagan và ông Kennedy. Việc ông Kennedy lên ngôi là chuyện hãn hữu. Trong những năm ấy, khuynh hướng bài xích Thiên Chúa giáo La Mã còn âm ỉ; tạm hiểu là nổi xà bần hợp chủng chưa tan loãng các gia vị chính cho lắm, “mùi vị” chính vẫn là đạo Tin Lành, người da trắng. Gia tộc Kennedy gốc Ái Nhĩ Lan theo đạo Thiên Chúa La Mã và ông thượng nghị sĩ trẻ đã phải lớn tiếng cam kết là ông ấy chẳng dính dáng chi đến Giáo hội La Mã, nhất định là không có chuyện “nghe lời” Giáo Hoàng! Mấy chục năm sau, ông Biden lên ngôi mà chẳng phải nhắc nhở gì đến tôn giáo [bị bài xích] năm xưa. Nghĩa là qua thời

gian, khuynh hướng kỳ thị tôn giáo hết hợp thời và đã bị xóa mờ.

Tiền nhân người Tàu đến Huê Kỳ qua phong trào mộ phu làm đường rầy, họ là những công nhân “chính thức” và đến từng những nhóm nhỏ. Tiền nhân người Nhật là các nông dân được thuê mướn sau khi chính sách nô lệ chấm dứt. Dù không phải là những đợt nhập cư ồ ạt, người Tàu, người Nhật cũng bị kỳ thị xua đuổi in hệt như di dân Ái Nhĩ Lan.

Riêng người Ấn thì khá đặc biệt, là con cháu những người có “máu mặt” ở đất tổ, họ đến Huê Kỳ qua con đường du học. Có điều kiện tài chánh cộng thêm số vốn giáo dục khá khá nên chuyện “bắc cầu” di trú dễ dàng hơn so với các nhóm di dân khác. Con cháu họ đã tiến vào chính trường Huê Kỳ, từ dân biểu, nghị

sĩ tiểu bang đã xông lên tới Thống Đốc và cả Phó Tổng Thống.

Người Việt di tản sau trận hồng thủy 1975, được nhập cư theo “chính sách” cũng khởi đầu đời sống mới bằng mồ hôi nước mắt, làm đủ những việc khó khăn lam lũ để xây dựng tương lai con cháu.

Vượt qua những kỳ thị, con cháu người Tàu, người Nhật rồi người Việt cũng dần dà tham chính và góp tiếng nói. Cái nổi xà bần có thêm vị cơm chiên Dương Châu, sushi, rồi phở và chả giò...

Nhìn ngẫm lịch sử di dân, hình như chuyện kỳ thị - hội nhập là một cái vòng lẩn quẩn lặp đi lặp lại với bấy nhiêu khuynh hướng tôn giáo, văn hóa, chủng tộc, ngôn ngữ; những khuynh hướng tạo thành định kiến chính trị và xã hội. Hễ khác biệt là bá tánh khó chịu rồi bài xích, chống đối; kẻ quá khích thì muốn truy đuổi tiêu diệt sự khác biệt kia. Kể kỳ thị quên rằng chính tổ tiên họ cũng từng là di dân và cũng trải qua những ngày tăm tối! Nhưng rồi thế nào thì sự ghét bỏ di dân gốc Á Châu cũng sẽ phai nhạt, khuynh hướng kỳ thị kia sẽ chuyển sang các nhóm di dân mới hơn vì kỳ thị là bản chất của con người?

Không biết khi nào thì Huê Kỳ sẽ có một tổng thống gốc Ấn? Người da nâu hoặc da vàng?

TLL

Huấn luyện viên mới của đội nữ Mỹ

Bà Emma Hayes chính thức bắt đầu nhúng tay vào đội tuyển quốc gia bóng tròn nữ Hoa Kỳ (USWNT) trong trận giao hữu với đội nữ Mexico vào ngày 13 tháng 6 năm 2024.

Điều hơi quái là bà Hayes “điều khiển” một lúc 2 đội bóng, bà ký hợp đồng với đội nữ Hoa Kỳ xong nhưng vẫn dính “contract” với đội Chelsea của Anh quốc, nên vẫn ở Anh chăm sóc đội nhà và chỉ đạo đội Mỹ từ bên kia đại dương. Hayes sinh ngày 18 tháng 10 năm 1976, từng là cầu thủ của Arsenal ở vai tiền vệ, nhưng do bị chấn thương và kết thúc sự nghiệp cầu thủ năm mới 17 tuổi. Bà chuyển sang học ngành xã hội học tại Đại học Liverpool Hope College và lấy luôn bằng thạc sĩ ngành tình báo. Rất tiếc cả 2 tấm bằng của bà chẳng có tí đất dụng võ nào trên sân bóng tròn!

Emma Hayes, tân huấn luyện viên của đội tuyển nữ bóng tròn quốc gia Hoa Kỳ.

Các anh em giành luôn một đội tuyển

Tại Olympic Paris 2024, người ta sẽ chứng kiến nhiều cặp anh em cùng góp mặt trong đội tuyển quốc gia bóng nước Mỹ (USA water polo), cặp thứ nhất là anh em Chase Dodd và Ryder Dodd. Tiếp theo là các anh em Dylan và Quinn Woodhead, có thể được gọi vào đội tuyển nam, cô em Ella Woodhead đang chờ quyết định để được gia nhập vào đội tuyển nữ Hoa Kỳ.

3 anh em ruột, Dylan, Quinn và Ella Woodhead trong màu áo đội tuyển bóng nước Hoa Kỳ.

Nỗi khổ của nghề “đại sứ”

Hãng bán hàng online Alibaba mời Beckham làm đại sứ thương hiệu toàn cầu trong giải vô địch bóng tròn Châu Âu Euro 2024 sẽ diễn ra từ ngày 14-6 đến 14-7 ở Đức. Mục đích của Alibaba là cạnh tranh với Temu, cũng của Trung Quốc, đang làm mưa làm gió trên thế giới với giá hàng cực rẻ. Tuy nhiên, việc “cho mượn” hình ảnh của mình, David Beckham cũng làm sút mẻ giá trị của anh, như tại triển lãm Paris Motor Show 2018, David Beckham nhận làm khách mời đặc biệt để đứng cạnh 2 mẫu xe của VinFast Lux A2.0 và Lux SA2.0. Năm 2022, David Beckham cũng bị chỉ trích nặng nề trong vai trò đại sứ du lịch cho nước chủ nhà Qatar với giá

125 triệu bảng Anh, nhưng sau đó Qatar bị tố giác nhiều bê bối, về nhân quyền và hối lộ các quan chức thể thao.

David Beckham khi làm đại sứ du lịch cho Qatar tại WC 2022

Giải quần vợt Roland-Garros (tiếng Pháp: Tournoi de Roland-Garros, đặt theo tên của anh hùng phi công người Pháp - Roland Garros), sau này gọi là French Open (Giải quần vợt Pháp Mở rộng), là một trong 4 giải Grand Slam quần vợt lớn nhất trên thế giới và cũng là những giải khó nuốt nhất với các đấu thủ.

French Open thường diễn ra vào khoảng thời gian nửa cuối tháng 5 và đầu tháng 6 tại Paris, Pháp. Mời bạn cùng chúng tôi điểm lại vài gương mặt tiêu biểu trong lịch sử French Open, khi bắt đầu “mở rộng” từ năm 1924...

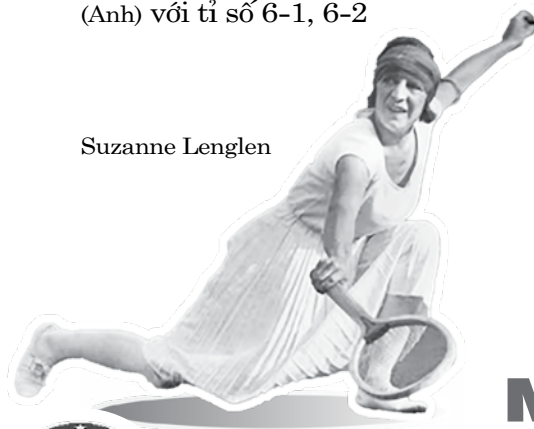
Ngày này năm xưa...

5-6

1925

ngày 5-6-1925 Suzanne Lenglen (Pháp) là người nữ giành chức vô địch giải Pháp Mở rộng lần đầu tiên sau khi hạ đối thủ Kitty McKane (Anh) với tỉ số 6-1, 6-2

Suzanne Lenglen

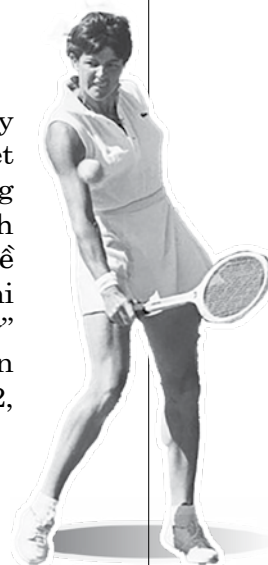

6-6

1970

ngày 6-6-1970 tay vợt nữ Margaret Court (Úc) mang chiếc cúp vô địch French Open về đảo quốc sau khi đè bẹp “cỗ máy” Helga Niessen (Đức) với tỉ số 6-2, 6-4

Margaret Court

NHỮNG TRẬN SẮP TỚI CỦA ĐỘI TUYỂN MỸ

JUN 8 2024

430PM CDT (THÂN HỮU)

NAM HOA KỲ vs COLOMBIA

SÂN COMMANDERS FIELD, LANDOVER, MD, USA

...

JUN 12 2024

6:00PM CDT (THÂN HỮU)

NAM HOA KỲ vs BRAZIL

SÂN CAMPING WORLD STADIUM, ORLANDO, FL, USA

Một số trận bạn có thể xem tại FOX, ESPN2 hoặc Telemondu (công ty con của NBC, tiếng Tây Ban Nha)

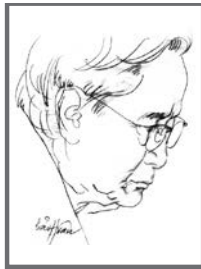
* CST cũng là Central Time (CT)

Michael Chang

Michael Chang là tay vợt Mỹ đầu tiên giành được cúp French Open năm 1989, và đoạt danh hiệu tay vợt trẻ nhất thế giới đoạt giải Grand Slam khi mới 17 tuổi.

Michael Chang

TIM NGUYỄN
GARLAND, TX.

Những trang viết sau đây cũng là để tưởng niệm Đinh Cường, Lê Uyên Phương, Lê Văn Ngân...

trở về góc quen, bật ngọn đèn vàng

giọng hát lê uyên

làm nhớ những đêm lục huyền cầm

đà lạt, vẫn đà lạt xa xưa

và tiếng đàn guitare đắm say của lộc

khuya trở về băng qua mấy con dốc

trời đầy sương mù

vẽ cho đến sáng 'em ngựa trắng và đôi'

bây giờ đang mùa hè

nắng buồn hơn mưa sơn nhìn thấy

khi ngồi cùng nhau uống rượu

dưới gốc cây hoa giấy già

vuông sỏi trắng, tượng lê thành nhơn

THƠ ĐINH CƯỜNG

Những người bạn một thời

Một lần nọ, khi còn trong thế giới này, họa sĩ Đinh Cường bạn của Nguyễn đã có một cuộc rong chơi kỳ thú từ Sài Gòn lên Đà Lạt rồi về lại Sài Gòn để rồi cùng với Bửu Ý ra tới Huế nơi quê nhà của Nguyễn. Tin từ trong nước cho biết: Sau một thời gian “treo tranh” ở Đà Lạt, 4 họa sĩ tuổi “cổ lai hy” muốn “ngồi lại bên nhau chút nữa”, nên đã tiếp tục có cuộc triển lãm tranh, tượng mang tên “Bốn người bạn” diễn ra từ ngày 14 đến 28.8, tại Gallery Tự Do, Sài Gòn.

Bốn người bạn này từng chơi với nhau, vẽ với nhau từ thập niên 1960-1970 và cùng gắn bó với Huế - Đà Lạt - Sài Gòn... Đó là Đinh Cường, Thân Trọng Minh, Hoàng Trọng Bân, và nhà điêu khắc Phạm Văn Hạng.

Nguyễn có được Đinh Cường nói cho nghe về cuộc chơi này. Từ những ngày chuẩn bị, khoảng giữa tháng Bảy. 2011, bạn đã cho biết sẽ có cuộc triển lãm tranh tượng của bốn người: Hoàng Trọng Bân, Thân Trọng Minh, Phạm Văn Hạng và Đinh Cường. Cũng thời gian này, qua email của ĐC, Nguyễn được xem mấy bức sơn dầu của Hoàng Trọng Bân. Cùng

lúc, Thân Trọng Minh email cho Nguyễn, nói có đọc thơ Nguyễn trên Giò-o và rất thích. Anh nói gửi cho anh ít bài để thỉnh thoảng đọc chơi. Email trả lời Thân Trọng Minh, Nguyễn attach theo mười bài thơ làm gần đây, và bày tỏ ước nguyện được cùng các bạn ngồi trong điền trang của anh ở Đà Lạt, uống với nhau ly vang đỏ nhìn ráng trời rơi xuống bên kia núi. Và trước hôm ĐC đi, khoảng cuối tháng 7, Nguyễn gửi Cường mang về tặng bạn bè một số ấn phẩm thơ trong hai brochures in thật đẹp có tựa đề Khúc h. chiều trên biển Destin và Nhật trái thông khô. Cường nói sẽ đọc trong đêm trưng bày tranh có nến và hoa hồng. Rồi không biết có thực hiện không nhưng cái tình của Nguyễn và bạn bè thì đã có từ lâu, từ ngày Thân Trọng Minh gửi tặng Nguyễn mấy bức tĩnh vật vẽ ở Đà Lạt năm nào.

Vâng, Nguyễn biết những ngày này các bạn vui lắm. Cuộc chơi thì bao giờ cũng vui. Với Nguyễn bản tin trên còn gọi ra nhiều điều để suy tưởng và mơ mộng. Cũng như để băng khuâng buồn bã. Ôi, xin nhắc lại: những nghệ sĩ trong bản tin ngắn trên có đến 3 người là bạn của Nguyễn. Đinh Cường, Hoàng Trọng Bân, Thân Trọng Minh. Phải nói

Từ trái: Đinh Cường, Phạm Văn Hạng, Hoàng Trọng Bân, Thân Trọng Minh. Ảnh: S.H.

là các bạn hạnh phúc hơn Nguyễn nhiều. Thơ của Nguyễn chẳng ai thêm đọc, nhưng tranh của các bạn thì đúng là một thứ ánh sáng vui trong mắt người xem. Như các bạn đã nói một cách nhún nhường: “Chỉ làm cho người xem vui mắt cũng đã là một hạnh phúc!”

Trở lại với 3 người bạn của Nguyễn. Đinh Cường là bạn từ thời mới lớn, cái thuở mới tập tành làm thơ vẽ tranh. Trải qua nửa thế kỷ, cái tình ấy càng trở nên sâu hơn, nặng hơn. Còn Hoàng Trọng Bản thì gặp khoảng năm 1973 ở Đà Lạt, trong khóa tu nghiệp trung cấp ở ĐH Chiến Tranh Chính Trị. Khóa này có Thái Tú Hạp (nhà thơ), Hoàng Trọng Bản (họa sĩ), Nguyễn Uyên (họa sĩ), Trần Nhật Thiệu (họa sĩ) và một số các anh Đại Đội Trưởng các Đại Đội CTCT ở khắp 4 Vùng Chiến Thuật. Thời gian này, Nguyễn có hai kỷ niệm vui với bạn bè trước khi giã từ Đà Lạt qua Pleiku nhận nhiệm sở mới. Kỷ niệm thứ nhất là Văn Nghệ Cứu Trợ Nạn Nhân Lũ Lụt Quảng Ngãi. Năm ấy, lụt lớn ở miền Trung và Quảng Ngãi bị thiệt hại nặng nhất. Anh em bàn với nhau rồi trình lên Đại Tá Chỉ huy trưởng Nguyễn Quốc Quỳnh và được chấp thuận. Nguyễn được giao phụ trách chương trình và đứng ra mời vợ chồng Lê Uyên Phương và cả người bạn thân của Phương là Thuyết –cũng là một sĩ quan CTCT, người có giọng hát tốt, từng đứng bên này cầu Hiền Lương hát vọng sang bờ bên kia nghe. Để cổ động cho buổi trình diễn, Nguyễn nhờ Lê Văn Ngăn viết một bài nói về ý nghĩa của việc làm và kêu gọi dân chúng đi xem, “đưa một bàn tay về phía gió bão”. Thêm vào đó, các họa sĩ Hoàng Trọng Bản, Nguyễn Uyên, Trần Nhật Thiệu... mỗi người vẽ khoảng 5 bức tranh cổ động (posters) trên

giấy croquis khổ lớn đem treo lên tường dọc đường phố. Chương trình Văn Nghệ thành công, nhờ có đôi song ca Lê Uyên & Phương và giọng hát của Thuyết –đành là vậy, nhưng phải kể đến sự đóng góp của các sĩ quan xuất thân từ Đại Học CTCT trong vở nhạc kịch tuyệt vời Con Đường Cái Quan. Còn nhớ, màn trình diễn sống động của anh em được khán giả tán thưởng nồng nhiệt và vỗ tay không ngớt. Bấy giờ, ngồi nhớ lại đêm trình diễn năm ấy, Nguyễn vẫn còn thấy xúc động. Không biết Thái Tú Hạp và Hoàng Trọng Bản có những cảm xúc như Nguyễn không.

Kỷ niệm thứ hai là Đêm Đọc Thơ và Hát Thơ ở quán Lục Huyền Cầm của Lê Uyên Phương. Thời gian đó, Huy Tường từ Sài Gòn lên chơi và anh em bàn với nhau tổ chức một Đêm Đọc Thơ & Hát Thơ ở quán Lục Huyền Cầm của Lê Uyên Phương. Hồi ấy, Lê Uyên Phương đã phổ xong bài thơ Tôi Muốn Yêu Tôi Muốn Tin Cuộc Đời của Nguyễn và được hoan nghênh khi trình diễn ở Viện Đại Học Đà Lạt. Để chuẩn bị cho Đêm Đọc Thơ & Hát Thơ, Nguyễn xin mỗi bạn một bài đưa cho Lê Uyên Phương soạn thành ca khúc. Chỉ trong vòng mấy ngày, Lê Uyên Phương phổ xong Máu Biếc Xanh và Ngực Tối của Huy Tường, Bên Đồi Lau Xanh của Thái Tú Hạp, Để Lại Cho Em của Hoàng Khởi Phong. Về trường hợp Lê Văn Ngăn, lúc đầu Nguyễn đưa cho Lê Uyên Phương bài Bên Hồ Thủy Ngã của Ngăn. Hai ngày sau, Lê Uyên Phương nói với Nguyễn là khi phổ nhạc bài này anh cứ bị ám ảnh bởi giọng ngâm thơ của Lê Văn Ngăn nên không làm được, yêu cầu Ngăn gởi cho bài khác. Đó là bài Về Dưới Mái Nhà. Tất cả 5 ca khúc này đều được chính tay Lê Uyên Phương chép lại cả lời lẫn

nhạc. Xong đưa cho Hoàng Trọng Bản vẽ bìa và minh họa thật đẹp, rồi đem in offset (khoảng 100 bản) ở nhà in tại trường Việt Anh của Lê Phỉ. Tối đêm trình diễn thì thiếu Huy Tường vì anh còn ở lại Nha Trang, lên không kịp. Đó là vào Noel 1973. Đêm Đọc Thơ & Hát Thơ đã thành công và còn tiếng vang tới bây giờ. Tiếc rằng Nguyễn không còn giữ tập Thơ Nhạc này. Không biết Hoàng Trọng Bản còn giữ không?

Với Thân Trọng Minh, Nguyễn cũng có đôi kỷ niệm. Minh là bác sĩ của Trường Võ Bị Quốc Gia Đà Lạt. Những năm đầu 70, Nguyễn thỉnh thoảng đến chơi nhà Minh, có khi đi với Lê Văn Ngăn, một lần họp mặt có Chinh Yên và Ngô Kha. Hồi ấy, Thân Trọng Minh viết văn ký tên Lữ Kiều, sau này được biết anh còn vẽ nhiều tranh. Thế rồi rời xa Đà Lạt, kể đến miền Nam sụp đổ rồi tù đầy. Đi tù về, khoảng những năm 1984, 1985, Nguyễn có mấy lần đến khám bệnh ở phòng mạch Thân Trọng Minh và lần đầu tiên được xem các bức tĩnh vật rất đẹp của anh. Ngày anh qua Mỹ chơi, từ San Jose anh cũng có email cho Nguyễn và gởi kèm bản chụp mấy tấm tĩnh vật.

Ôi, rong chơi trong đời và trong hội họa quả là sướng “hết ý”. Nhất là bạn Đinh Cường. Mới nghe bạn ngồi ở Hotel Palace Đà Lạt thì đã được tin bạn bày tranh ở Gallery Tự Do Sài Gòn. Rồi quán Ruốc rồi cà phê Bean. Với Nguyễn Hòa. Với Nguyễn Minh. Với Thúy Hằng và mái tóc và tiếng hát ... Nguyễn không dám mơ ước được như bạn đâu, chỉ xin chia với bạn một ly rượu ở Thân Trọng Điền Trang trên Đà Lạt thôi. Biết không, chiều nay trời Dallas đầy mây trắng. Có phải mây năm xưa đã phiêu du trở về?

TN - 2011

Phi cơ 747-E8 của Boeing sẽ được tái thiết kế và trang bị lại để trở thành phi cơ "Ngày phán xét cuối cùng"

ĐÀO DUY HÒA
LEWISHAM - NSW

Doomsday plane

Doomsday plane, đội bay "Ngày phán xét cuối cùng" gồm 4 phi cơ được tái thiết kế để trở thành "bunker bay" với nhiệm vụ bảo vệ các nhà lãnh đạo Hoa Kỳ và duy trì sự chỉ huy của quân đội trong trường hợp xảy ra cuộc tấn công hạt nhân.

Việc cho về hưu những chiếc E-4B "Nightwatch" cũ kỹ hiện tại, cũng như chiếc Air Force One 747-200 đưa vào sử dụng từ năm 1968, đã được xem xét vào năm 2006 do khung phi cơ đã lỗi thời và khó khăn trong việc tìm kiếm phụ tùng thay thế. Tuy nhiên, TT Bush cuối cùng đã quyết định duy trì hoạt động của cả 4 phi cơ này. Nhưng, trước tình hình chiến tranh có nguy cơ lan rộng như hiện nay và các mối đe dọa, Không quân Hoa Kỳ đã được bật đèn xanh cho chương trình chế tạo đội bay "Ngày phán xét cuối cùng".

Ngày 26 tháng 4 năm 2024, Không quân Hoa Kỳ đã

Một chiếc E-4B Nightwatch đang sử dụng của quân đội Hoa Kỳ.

phê duyệt một siêu hợp đồng trị giá 13 tỷ USD để thay thế 4 chiếc E-4B “Nightwatch” cũ kỹ bằng những chiếc Boeing 747 được tái thiết kế và sửa đổi lại thành trung tâm chỉ huy trên không, có khả năng chống bức xạ và xung điện từ. Công ty Sierra Nevada của Mỹ, nhà cung cấp thiết bị, khí tài quân sự cho Ngũ Giác Đài và NASA, là đơn vị đã thắng thầu trước đối thủ cạnh tranh duy nhất của họ là Boeing.

Sẽ là Boeing 747-8.

Thật vậy, thiết bị này sẽ được cải tiến từ một chiếc phi cơ chở khách chưa rõ mẫu mã, nhưng phiên bản mới nhất và lớn nhất là Boeing 747, 747-8, được giới thiệu vào năm 2010, dường như là lựa chọn duy nhất do có 4 động cơ phản lực, một thông số ngày càng hiếm. “Chúng tôi

Phi cơ E-4B Nightwatch đang sử dụng của quân đội Hoa Kỳ,

cần một chiếc phi cơ rất lớn với 4 động cơ”, Đại tá Brian Golden, người đứng đầu đơn vị thực hiện dự án, khẳng định vào năm 2022. “Liệu có thể thực hiện với phi cơ có 2 động cơ không? Cũng có thể, nhưng nó dễ dẫn đến những rủi ro mà Lực lượng Không quân Hoa Kỳ chưa sẵn

sàng để đối phó”, ông nói thêm.

Ngoài ra, 747 có ưu điểm là nó có thể cập nhật các công nghệ hàng không mới. 747 đã chấm dứt sản xuất từ năm 2023, và Sierra Nevada sẽ phải mua lại phi cơ đã sử dụng. “Bạn có thể mua một chiếc phi cơ đã sử dụng được vài năm, có

thể là 5 năm. Các kỹ sư sẽ tháo rời và lắp ráp lại từ đầu. Do đó sẽ không có rủi ro”, Đại tá Golden nói rõ hơn.

Chống bức xạ

Đội bay “Ngày phán xét cuối cùng” có thể được bàn giao cho không quân từ năm 2030 đến năm 2036. Trung tâm chỉ huy trên không này sẽ có các công nghệ mới, đặc biệt là về viễn thông. 4 chiếc E-4B “Nightwatch” hiện tại được kết nối với vệ tinh để duy trì việc chỉ huy, đồng thời có hệ thống vô tuyến tần số cực thấp để liên lạc trực tiếp với các tàu ngầm mang hỏa tiễn đạn đạo hạt nhân. Do đó, Tổng thống có thể ra

Bên trong của chiếc E-4B Nightwatch,

Bunker bay “Ngày tận thế” của Poutine.

lệnh tấn công hạt nhân ngay cả khi tất cả cơ sở hạ tầng trên đất liền không còn hoạt động.

Hơn nữa, phi cơ mới sẽ có chức năng chống lại phóng xạ và điện từ trong một cuộc xung đột hạt nhân, nhờ vào vỏ bọc kim loại che chắn cabin và buồng lái. Một vụ nổ hạt nhân sẽ tạo ra bức xạ gây chết người và xung điện từ có khả năng phá hủy mọi hệ thống điện tử nếu không được bảo vệ an toàn. Các công cụ bảo vệ tín hiệu radar, phòng thủ hỏa tiễn hoặc tác chiến điện tử cũng sẽ là một phần

quan trọng của phi cơ.

Sứ mệnh nhân đạo

Phi cơ có thể được sử dụng để hỗ trợ cho Cơ quan Ứng phó Thảm họa Liên bang (The Federal

Emergency Management Agency (FEMA)) trong trường hợp khủng hoảng. Nó có thể tải thương hoặc trở thành khoang chứa thức ăn...

Tất cả những tính năng trên sẽ làm đội bay “Ngày phán xét cuối cùng” tăng đáng kể chi phí, cao hơn ít nhất 10 lần so với các phi cơ dân sự tương tự.

DDH

SỨC KHỎE LÀ VÀNG!

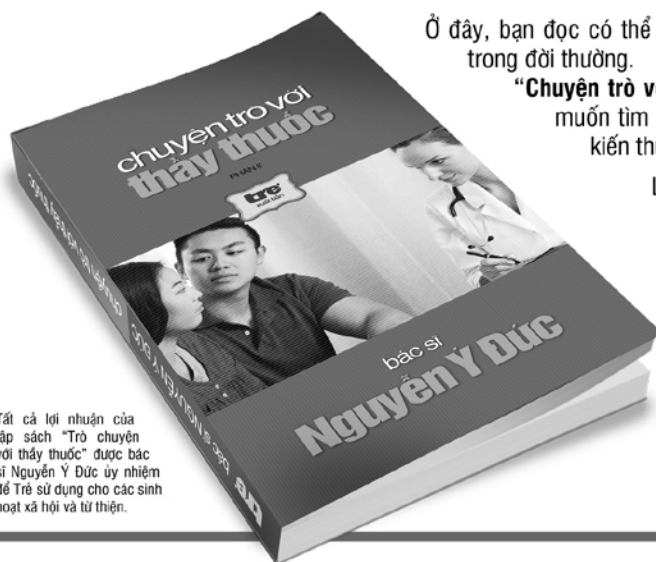
CHUYỆN TRÒ VỚI THẦY THUỐC (TẬP 1 & 2)

Trẻ xin hân hạnh giới thiệu “Chuyện trò với thầy thuốc” Tập 1 & 2 vừa mới phát hành.

Ở đây, bạn đọc có thể tìm thấy những kiến thức đa dạng trong đời sống, rất thiết thực trong đời thường.

“Chuyện trò với thầy thuốc” tập 1 & 2 sẽ là một cẩm nang quý báu cho bạn muốn tìm những câu giải đáp y khoa thiết thực trong đời sống và bổ sung kiến thức về sức khỏe.

Là món quà tặng vô giá đến những thân nhân cao tuổi.

Tất cả lợi nhuận của tập sách “Trò chuyện với thầy thuốc” được bác sĩ Nguyễn Ý Đức ủy nhiệm để Trẻ sử dụng cho các sinh hoạt xã hội và từ thiện.

MUA SÁCH XIN LIÊN LẠC

TEL: 972.675.4383 | EMAIL: INFO@TRENNEWS.NET

MUA TẠI TÒA SOẠN: 3202 N. SHILOH RD., GARLAND, TX 75044

GỬI VỀ NHÀ: GIÁ \$15 (CỘNG CƯỚC PHÍ)

MUA QUA AMAZON.COM VỚI GIÁ \$20/CUỐN

Từ những bộ óc thiên tài trên khắp thế giới, những phát minh sau đây sẽ giúp ích cho cuộc sống của chúng ta.

Một số phát minh mới

NHIỀU KỲ - KỲ 3

“TrashBoom” thu gom nhựa trôi vào đại dương

Có tới 171 ngàn tỷ mảnh nhựa trôi nổi trong các đại dương của chúng ta. Hầu hết rác thải được thấy ở biển là từ những con sông bị ô nhiễm bởi người dân trong cộng đồng nằm dọc theo sông. Tuy chúng ta không thể chấm dứt nạn rác thải chảy vào sông nhưng chúng ta có thể ngăn chặn được nó.

Đó là điều mà nhà thiết kế công nghiệp người Đức Moritz Schulz nghĩ khi thiết kế TrashBoom, một rào chắn nổi trông không khác gì vạch đánh dấu làn đường bơi trong các hồ bơi. Nó trải dài theo chiều rộng của một con sông và hoạt động như một tấm lưới, chặn các chai lọ, túi bỏ đi trước khi chúng trôi ra biển, đồng thời để cho cá bơi lội bên dưới.

Cho đến nay, dụng cụ đơn giản này chủ yếu được sử dụng ở Indonesia và Ấn Độ, và đã ngăn được khoảng 2 triệu pound rác thải ra biển kể từ tháng 4 năm 2021. Hướng dẫn cách tạo ra TrashBoom rẽ tiền hiện có sẵn trên mạng. Một số người và tổ chức khác hiện đang áp dụng kỹ thuật này. Chẳng hạn, Sungai Watch, một nhóm môi trường ở Bali, đang khai triển các TrashBoom, trong khi một công ty có tên Pangea Movement cho đến nay đã tổ chức làm sạch sông ở 11 quốc gia và hy vọng sẽ giải quyết được 100 con sông bị ô nhiễm nhất thế giới.

Chỉ khâu phát hiện nhiễm trùng

Năm 2021, Dasia Taylor mới 17 tuổi mà đã đưa óc sáng tạo của mình vào việc giải quyết một biến chứng y khoa thông thường. Theo Tổ chức Y tế Thế giới, trên toàn cầu, nhiễm trùng sau các ca giải phẫu xảy ra ở khoảng 1 trên 10 bệnh nhân. Nó có thể đặc biệt nguy hiểm sau khi sinh mổ (cesarean sections).

Làm việc với giáo sư dạy hóa học tại trường trung học của mình ở thành phố Iowa, tiểu bang Iowa, Taylor đã thiết kế một loại chỉ khâu có thể thay đổi màu sắc khi phát hiện nhiễm trùng.

Cách thức chỉ khâu vết thương hoạt động ra sao thật đơn giản và tài tình: Da có tính acid tự nhiên (aciditic), với trị số pH từ 5 trở lên. Nếu nhiễm trùng phát triển, độ pH sẽ tăng lên. Taylor phát

hiện thấy một số loại rau thay đổi màu sắc tùy thuộc vào hàm lượng acid trong chúng. Chẳng hạn, củ cải (beets) chuyển từ màu đỏ tươi sang màu tím đậm ở độ pH là 9.

Vì thế cô đã nhuộm chỉ khâu bằng nước ép củ cải. Nếu vết thương bị nhiễm trùng, sợi chỉ sẽ chuyển từ màu đỏ sang màu tím, có nghĩa là bệnh nhân có thể thông báo cho bác sĩ để kê toa thuốc kháng sinh, giải quyết tình huống trước khi nó bùng phát thành một vấn đề lớn hơn.

Taylor, nay là một sinh viên tại Đại học Iowa, gần đây đã nghĩ việc để thành lập công ty y tế VariegatedHealth và đang chờ phê duyệt bằng sáng chế về chỉ khâu của mình.

VÉ ĐI VIỆT NAM

TUẦN LỄ TỪ

06-06-2024 - 12-06-2024

TÊN HÃNG	STOP	TẠI	GIÁ TIỀN
CATHAY PACIFIC	2	YVR, HKG	\$1.920
CATHAY/AMERICAN	2	YVR, HKG	\$1.920
TURKISH AIRLINES	1	IST	\$2.139
BRITISH AIRWAYS	2	LGW, DOH	\$2.179
CHINA AIRLINES	2	LAX, TPE	\$2.236
JAPAN/TURKISH	1	IST	\$2.286
SPIRIT/VIETNAM	2	LAX, TPE	\$2.293
QATAR/TURKISH	1	IST	\$2.363
AIR CANADA	2	YYZ, NRT	\$2.400

*Giá vé thay đổi trong ngày
*Mỗi tiểu bang có giá khác nhau

TỈ GIÁ HỐI ĐOẠI

NGOẠI TỆ	VIỆT NAM
ĐÔ LA MỸ	\$25,224 VN ĐỒNG
EURO	\$26,845 VN ĐỒNG
ĐÔ LA CANADA	\$18,122 VN ĐỒNG
ĐÔ LA ÚC	\$16.449 VN ĐỒNG
YEN NHẬT	\$157.44 VN ĐỒNG
TIỀN US	NGOẠI TỆ
1 USD	156,873 YEN NHẬT
	0.92101 EURO
	0.78480 BẢNG ANH
	1.36478 CANADA
	0.90260 THỤY SĨ

Ngày nay trong lịch sử

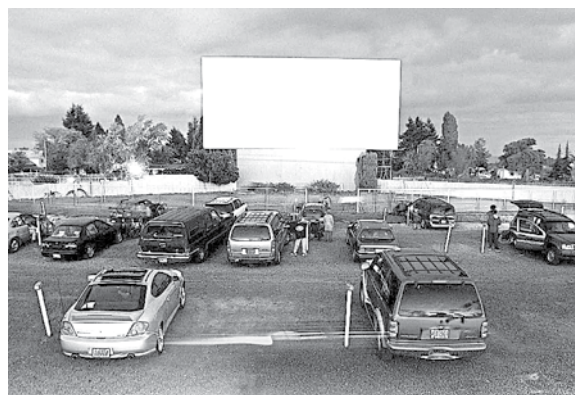
6/6/1847

Ngày 6 tháng 6 năm 1847, là ngày sinh của chí sĩ Phan Đình Phùng tại làng Đông Thái, tỉnh Nghệ An. Gia đình ông mười hai đời liên tiếp của dòng họ Phan đều đỗ đạt làm quan. Năm 1885, ông tham gia phong trào Cần Vương chống Pháp và tử trận vào ngày 28 tháng 12 năm 1895.

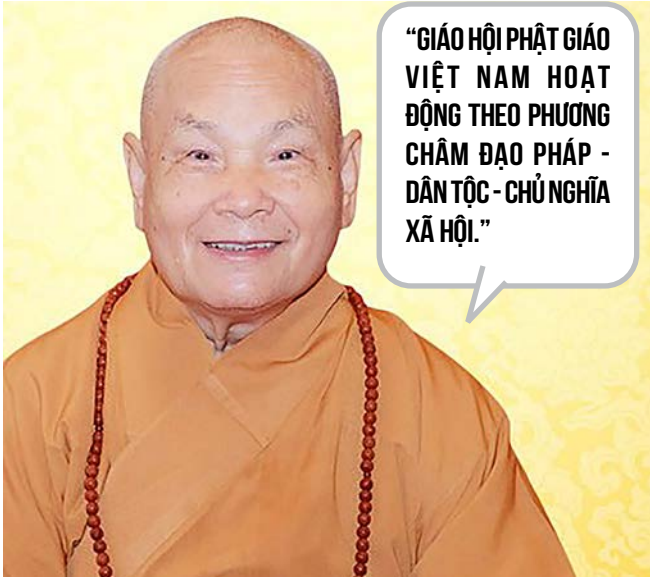
6/6/1933

Ngày 6 tháng 6 năm 1933, loại chiếu phim ngồi xem trên xe (Drive-In Theater) xuất hiện lần đầu tại Camden (New Jersey). Bãi chiếu phim có thể đậu được 400 xe. Màn hình rộng 12 m X 15 mét. Phát triển mạnh liệt từ năm 1950-1970 và tàn lụi vào 1980.

LỜI GIỚI THIỆU: Những phát biểu của những người lãnh đạo, đôi khi được xem là chân lý, lời vàng thược ngọc. TT Nguyễn Văn Thiệu nổi tiếng với câu “Đừng nghe những gì CS nói, mà hãy nhìn những gì CS làm”. Lãnh đạo CSVN cũng phát biểu rất nhiều, được dân mạng xem như “thước đo” về khả năng của họ. Mời bạn theo dõi chọn lọc của Bánh Bèo...

Phật giáo tồn tại mấy ngàn năm không sao, gặp ĐCSVN liền được gắn mác “độc quyền” và “xã hội chủ nghĩa” liền!

Hòa thượng Thích Thiện Nhơn
Chủ tịch Hội đồng Trị sự Giáo hội Phật giáo CSVN

Hỏi một câu nghe vô tội quá chừng, không biết một chết đi, ông có thể đổi mặt với những tử tù oan?

Nguyễn Hòa Bình
Chánh án Tòa án Tối cao CSVN

Dĩ nhiên là củi ở VN quý vô cùng vì mỗi cây củi đốt hàng ngàn tỷ tiền thuế của dân, nhưng hiểm thì không...

Phạm Văn Hoà
Đại biểu quốc hội đoàn Đồng Tháp
Ủy viên Ủy ban Pháp luật của Quốc hội CSVN

Cái gì không quản được mình cấm, cái gì không “mượn” được thì mình cướp...

Trịnh Xuân An
Đại biểu quốc hội đoàn Đồng Nai
Ủy viên Thường trực Ủy ban Quốc phòng - An ninh của Quốc hội CSVN

Chính quả!

Ở trong nước, người ta hay đặt câu hỏi: “Tu như Thích Minh Tuệ thì được lợi ích gì? Ông tu vậy thì khi nào thành chính quả?” Đã có rất nhiều bài viết phân tích và trả lời cạnh kể cho câu hỏi trên.

Trả nổi cơm lại cho “chúng ta” -
NGUỒN: FACEBOOK

DU UYÊN
SÀI GÒN, VN

Có người thì lạc quan, như tác giả Thái Hạo: “Cũng như căn nhà đóng kín, chúng ta sẽ không thấy được gì, nhưng chỉ cần một tia sáng lọt vào, lập tức thấy bụi bặm nhảy múa đảo điên. Không thuyết pháp, nhưng chỉ

bằng cách lặng lẽ sống đời đức hạnh, sư Minh Tuệ đã làm hiện nguyên hình tất cả tà sư và tà pháp trong một xã hội rộng lớn đang nhiễu loạn. Đạo đức có một sức mạnh lớn lao như thế đó, nó mau chóng giúp người ta nhận ra thật giả, tốt xấu, khiến lòng người xúc

động, biết hướng thiện và hướng thượng trong âm thầm mà mãnh liệt. Đó là sức mạnh kỳ diệu của đạo đức mà không tiền bạc nào làm tốt hơn và làm một cách đơn giản đến thế được...”

Cũng có người bi quan, như tác giả Mạnh Kim: “Con đường của thầy

Minh Tuệ, đáng tiếc, không dẫn dắt được ai. Sau những cảnh quỳ lạy ông, người ta gần như chắc chắn tiếp tục chứng kiến sự bất nháo Phật giáo, như vốn dĩ. Sự biểu hiện “tôn kính” thầy Minh Tuệ được thấy những ngày qua dường như không khác mấy so với những gương mặt lộ vẻ “thỏa mãn” khi được “giác ngộ” bởi những ma tăng như Thích Chân Quang. Sự ồn ào mà họ gây ra đã phá hỏng ý nghĩa sự tu tập của thầy Minh Tuệ cũng như làm hoen ố hình ảnh kính trọng thầy Minh Tuệ của một số ít người. Phật giáo Việt Nam đã bị phá nát, một cách có tổ chức và có hệ thống. Phật giáo chỉ có thể được cứu nếu tự thân các Phật tử học Phật và hiểu Phật. Điều đó không thể có được bằng việc rủ nhau đi xem một hiện tượng với lòng hiếu kỳ tò mò. Việc có quá nhiều người, ngày càng nhiều, vẫn tiếp tục ngồi lắng nghe những lời “giảng” bậy bạ của những ma tăng, mới chính là thứ cần được xem là một hiện tượng đáng lưu tâm. Nó không còn là một tín hiệu dự báo một điềm không lành. Nó đã là một xác chứng cho thấy Phật giáo Việt Nam đang thật sự bị tiêu diệt, bởi một phần từ chính những người gọi họ là “Phật tử”.

Đức Phật đã dạy: “Không ai làm cho ta trong sạch

THẤT THU MÙA PHẬT ĐẢN 2024 CỦA ANH QUANG VÀ ANH MINH

Thống kê số lượng Phật tử tham gia Phật Đản

	Phật Đản 2023	Phật Đản 2024	Tăng/ Giảm
Chùa Anh Quang (Phật Quang)	55.000	20.000	Giảm 35.000
Chùa Anh Minh (3 Vàng)	70.000	30.000	Giảm 40.000
Tổng 2 chùa	125.000	50.000	Giảm 75.000

Thống kê (từ chính chủ) cho thấy chùa quốc doanh bị “thất thu” trầm trọng
- NGUỒN: FACEBOOK DỪNG THẾ VŨ

LỜI PHÁT NGUYỆN TRUNG THÀNH TUYỆT ĐỐI

Nếu con phản bội quê hương,
Thì con sẽ chết thảm thương hình hài
Nếu con phản bội Như Lai
Thân con lửa đốt qua vài triệu năm
Ân tình Sư Phụ cao thâm,
Con mà phản bội dọa cấm thú luôn
Trong từng hơi thở con luôn
Sống vì nghĩa lớn đến muôn vạn lần
Nếu còn một chút cá nhân
Thì con xin chịu tan thân nát người
Nghe ai hiểm ác buông lời,
Khinh nhờn Đức Phật, có trời đất hay
Con thể quyết liệt ra tay
Làm cho kẻ đó phải thay đổi liền
Nếu không sám hối triền miên
Thì xin đưa tiễn về miền u minh.
Quê hương tổ quốc oai linh
Ngàn niềm yêu mến, vạn tình kính thương
Kẻ nào xâm phạm bất lương
Con thể đoàn kết tìm đường đập tan
Cờ hồng nhịp bước hát vang
Tình yêu đất nước ngập tràn trái tim.
Nam Mô Bốn Sư Thích Ca Mâu Ni Phật

hay ô nhiễm. Chỉ có ta làm cho ta trong sạch hay ô nhiễm...” Bản thân Du Uyên, tôi tin là Phật giáo Việt Nam không thể trở nên trong sạch, trắng sáng chỉ nhờ vào sư Minh Tuệ - một người không người nhà, không nhà, không chùa, không tài sản, không thiết bị liên lạc, không mạng xã hội, không nhận tiền, không nhận hiện vật, không nhận là sư, không chào đón ai, không xua đuổi ai, đi không có điểm đến, đi đến khi nào không còn đi được nữa. Một người đơn độc và nhàm chán: không có bối toán kiếp trước kiếp này, không có luận nhân quả trước sau, không lập đàn cúng oan gia trái chủ, giải ấn

“Lời phát nguyện trung thành tuyệt đối” của một ngôi chùa lớn tại VN
- NGUỒN: GIACNGO.VN

trục vong, không tụng kinh siêu độ... nói chung, so với quan niệm “thầy chùa” trong mắt những người trẻ như tôi, sư Minh Tuệ không giống chút xíu nào. Cho nên, không chỉ vì sư Minh Tuệ mà tôi thay đổi được cách nhìn nhận đối với các vị “ngôi sao” trong giới “sư quốc doanh” như Thích Nhật Từ, Thích Chân Quang, Thích Trúc Thái Minh... tôi vẫn thấy họ khó ưa. Nhưng cũng không bao giờ vì sư Minh Tuệ, mà tôi thấy thầy Thích Pháp Hòa, Thích Minh Đạo, Cha Phạm Quang Hồng... bớt đáng kính, chỉ vì họ không theo con đường tu khổ hạnh của sư Minh Tuệ. Đơn giản, vì tôi có mắt để thấy, có tai để nghe, có đầu óc tư duy, tôi không dễ dàng tin cũng không dễ dàng ghét bất kỳ ai theo chiều hướng của đám đông. Sư Minh Tuệ không thể khiến tôi bỏ món khoái khẩu thịt bò bít tết, cá sốt cà để đi theo đòi tu khổ hạnh, nhưng tôi quý mến sư vì sư vượt qua hàng ngàn lăng kính của cư dân mạng, các camera chạy bằng cơm khắp Việt Nam hơn 6 năm trời, làm đúng theo lời mình phát nguyện, chưa bao giờ sai lệch, tôi học được chữ tín, chữ kính ở sư Minh Tuệ. Ông Thích Chân Quang nói riêng, nhiều “sư quốc doanh khác nói chung cứ ra rả giảng đạo cả chục năm cũng không

lay động được tôi, bởi đa số điều ông nói đều khiến tôi khó ở, việc ông và đệ tử môn cũng khác xa những điều ông giảng. Một phật tử trẻ trong nước đã bàng hoàng sợ hãi với “lời phát nguyện trung thành tuyệt đối” của một ngôi chùa do một trong các ông sư quốc doanh ở trên làm trụ trì, người này viết câu hỏi

gửi báo Giác Ngộ online - tờ báo Phật Giáo chính thống trong nước, nhưng đọc qua thấy như một bài tố cáo:

“Tôi là một Phật tử trẻ, có tham gia vào đạo tràng của một ngôi chùa thu hút khá nhiều giới trẻ. Lúc đầu tôi thấy các hoạt động ở đây có ý nghĩa, sau một thời gian thì được cho vào nhóm các

thành viên nòng cốt. Khi vào nhóm nòng cốt rồi tôi được các vị đi trước hướng dẫn đọc “Lời phát nguyện trung thành tuyệt đối”. Trong đó có những đoạn như sau: “Nếu con phản bội Như Lai/ Thân con lửa đốt qua vài triệu năm. Ân tình sư phụ cao thâm/ Con mà phản bội đọa cầm thú luôn... Nếu còn một chút cá nhân/ Thì con xin chịu tan thân nát người”... Cờ hồng nhịp bước hát vang/tình yêu đất nước ngập tràn trái tim. Các vị ấy bảo phải thường xuyên đọc bài này để giữ duyên với Phật, với sư phụ, với chùa. Sau khi đọc xong tôi thấy có gì đó không ổn. Tôi học giáo lý và nhận thấy Đức Phật không dạy những lời nguyện tiêu cực như vậy nên tôi không phát nguyện. Mặt khác, những người trong nhóm không cho chúng tôi nghe pháp của các vị giảng sư khác, lý do là thời mạt pháp chánh tà lẫn lộn nên chỉ nghe pháp của sư phụ thôi, phải trung thành tuyệt đối với sư phụ, với chùa và đạo tràng, nếu không sẽ mất duyên, sẽ bị kỷ luật khai trừ khỏi đạo tràng. Hiện tại tôi rất hoang mang và

The screenshot shows a web browser displaying a news article. The URL is buddhistdoor.net/news/t. The page features the BDG (Buddhist Door Global) logo and a navigation menu. The article title is "Thich Minh Tue, Wandering Buddhist Ascetic in Vietnam, Gains a Following" by Justin Whitaker, dated May 28, 2024. Below the title are social media sharing icons for Facebook, Twitter, LinkedIn, YouTube, WhatsApp, and Email. A photograph of Thich Minh Tue, a Buddhist ascetic, is shown at the bottom of the article preview. He is standing on a bridge, wearing a white robe, and holding a white bowl and a brown bag.

Lên báo nước ngoài - điều mà số ít thấy tu VN cho là “chính quấy” không làm được - NGUỒN: BUDDHISTDOOR.NET

có phần lo sợ, rất mong sự sẻ chia và hướng dẫn của quý Báo. (Bạn đọc xin ẩn danh và địa chỉ email)” - Trích từ giacongo.vn.

Nhiều bước chân đi theo dấu chân của sư Minh Tuệ, mỗi người có một mục đích riêng. Dĩ nhiên là có người muốn đi theo con đường của sư Minh Tuệ thiết, nhưng đa số là có mục đích khác. Có người theo để chống phá, chứng minh Minh Tuệ cũng là người thường, không thần thánh quá như lời đồn, cũng có những điều xấu xa mà ta chưa thấy được. Có người muốn ké tí sắc màu trên áo sư Minh Tuệ, lộ diện trước truyền thông, ba hoa về phận đời

mình từng lộng lẫy ra sao. Có người muốn kiếm cơ theo sư Minh Tuệ để thoát ly khỏi gia đình, vợ con, khổ cực trần tục, đi theo sư Minh Tuệ tuy tu khổ hạnh nhưng mỗi đêm một mỗi đều được an giấc nồng vì “tứ đại giai không”, chứ ở nhà thì nhiều đêm không thể ngủ vì tiền nhiều quá phải giữ, hoặc tiền ít quá mà cơm-áo-gạo-tiền-góp sách... quần thân, đôi khi không ngủ được chỉ vì không thể giải thích được với vợ rằng cô gái mình vừa thả tim trên mạng xã hội là ai... Sứ người có giới hạn, “tăng đoàn” tự phát ngày một đông, nhưng mỗi ngày đều có người bỏ cuộc ra về

vì thấy tu khổ hạnh sao mà khổ thiết. Một Phật tử tu tại gia ở Mỹ đã 5 năm, về Việt Nam 4 ngày thì đã tự nguyện ra miền Trung, tìm và đi theo sư Minh Tuệ. Do không chịu được khí hậu khắc nghiệt của miền Trung nóng nẩy mà bị sốc nhiệt, bỏ mình. Vô tình tạo thêm cơ để người ta công kích sư Minh Tuệ, nhưng cũng là dịp để những bậc tu... ké nhìn nhận rõ bản thân mà nhanh nhanh bỏ cuộc, về xây lại đời mình. Đám đông đó có lẽ sẽ giải tán, sư Minh Tuệ có thể an nhiên đi vệ sinh mà không lo bị canh me 24/24, cuộc tu khổ hạnh của ông có thể càng nhẹ nhõm hơn...

Tôi, một người dân bé nhỏ, không cần sư Minh Tuệ làm gì thêm, bởi việc làm của ông đã tạo ra lợi ích, chính quả rất bực: thay vì vô công rồi nghề thì người ta chọn hòa vào đám đông đi... tu, đi quay video về sư Minh Tuệ và đám đông kia... dấu tu giả hay thật đều là chuyện tốt, Việt Nam bớt vài người làm việc xấu, nhất là trong bối cảnh mỗi tuần mở báo ra đều có vài vụ giết người giấu xác. Sư Minh Tuệ không nói gì, không chê ai, vậy mà khiến dân Việt Nam bớt tin vào đám xàm tăng, sư hổ mang, thầy chùa lừa... đó chính là lợi ích, đó là chính quả!

DU

NGÀY 24-5-2024

Nguyễn T.B

“Tiếc” của Cổ Ngư hay quá. Tôi thấy ổng tiếc những thứ thật dễ thương, nhẹ nhàng, như cuộc đời của chiếc lá “mầm-chối-lá-bay...”, hình ảnh thật quen “Nhớ ánh mắt bà ngoại trù mến nhìn con ngắm cháu...” Vậy đó, tôi cũng tự dặn lòng, hãy sống sao cho ngày mai có cái còn để mà tiếc. (Bài “Tiếc” đã đăng tại: <https://baotreonline.com/van-hoc/tap-ghi/tiec-2.baotre>)

NGÀY 24-5-2024

Nguyễn T.B

Trên báo Trẻ số 1401 ngày 23/5/2024 có bài viết “Hương Rừng Cà Mau - cuốn sách của 4 thế hệ”, tác giả là Lê Phương Trí. Bài này đã từng được đăng ở Zing News ngày 09.5.2024 (Link: <https://znews.vn/cuon-sach-bon-the-he-gia-dinh-toi-me-say-post1471927.html>).

Xin hỏi, những bài viết từng đăng nơi khác cần thỏa mãn những tiêu chí nào để được gửi lại cho báo TRẺ, hoặc sẽ được chủ trang ở báo TRẺ trích đăng lại. Tôi cũng có nhiều bài viết đã từng được đăng/sử dụng

nhiều nơi khác, nay định chọn lọc, gửi lại cho báo TRẺ như vậy. Mong nhận được phản hồi từ Quý anh chị.

Trẻ có thể đăng lại những bài viết cũ có giá trị và lợi ích cho độc giả. Tuy nhiên, Trẻ sẽ không chủ trương một bài đăng cùng lúc nhiều nơi mà không báo trước cho Trẻ.

NGÀY 29-5-2024

Lương Mạn Ngọc

Trong bài “Tuổi teen phạm tội” trên báo Trẻ, là một cảnh báo, một thực tế đáng báo động, đặc biệt ở Việt Nam, có đoạn tác giả viết: “...Cạnh đó, tình trạng tình dục sớm ở lứa tuổi teen cũng đang tăng cao. Vấn đề này không chỉ ảnh hưởng bởi văn hóa phương Tây mà còn do lối sống quá dễ dãi, chạy theo vòng xoáy của “văn hóa tốc độ”.... Tôi thấy vị này bị nhiễm sự tuyên truyền của bộ máy Tuyên Giáo CS, hễ cái gì xấu xa đều là “tàn dư Mỹ-Ngụy”, “ảnh hưởng phương Tây” v.v... trong khi trẻ con phương Tây xem ra nề nếp, đàng hoàng, chăm chỉ, lương thiện hơn gấp nhiều lần. Kết quả là do nền giáo dục của quốc gia đó, cụ thể là nền giáo dục Việt Nam, coi nhẹ đạo đức, cổ xúy cho “thắng lợi về vang” đã hủy hoại không chỉ một mà nhiều thế hệ nữa... (bài “Tuổi teen phạm tội” của Nguyễn Sinh đã đăng tại: <https://baotreonline.com/van-hoc/phong-su-viet-nam/tuoi-teen-pham-toi.baotre>)

Suy Đi Ngẫm Lại

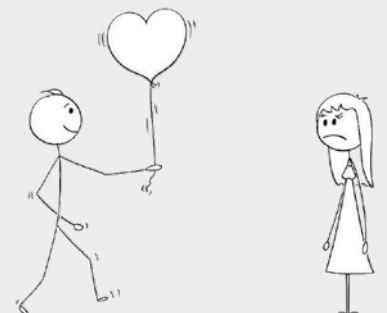
Người ta dùng tên giả nói thật trên mạng, dùng tên thật nói xạo ở ngoài đời.

KHUYẾT DANH

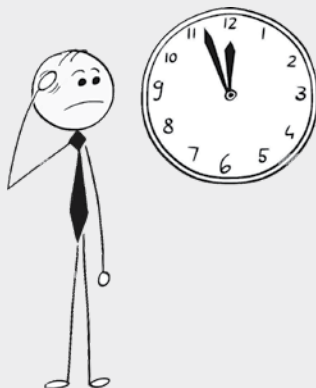
Tình yêu trước giờ vẫn là một trong những thứ dễ tổn thương con người nhất.

SỬU TÂM

Thà dậy muộn và tỉnh táo còn hơn dậy sớm và buồn ngủ cả ngày.

KHUYẾT DANH

MINH HẢI

Ung xử trong đời sống hàng ngày là vấn đề phức tạp. Do đó, thỉnh thoảng vẫn cần bàn tới.

Hành xử lịch sự được xem là quan trọng để đo lường cảm xúc của người khác đối với mình và để trở thành mẫu người được yêu thích và kính trọng. Từ xa xưa, trẻ con vẫn được dạy bảo là hãy đối xử với người khác như mình mong người ta đối xử với mình. Điều này vẫn còn là phép tắc ứng xử ngày nay. Nếu bạn lịch sự với người ở mọi nơi thì sẽ khích lệ người đối xử như thế đối với bạn. Sau đây là một vài quy tắc ứng xử.

- **Hãy cẩn thận lời nói và đừng vội phê phán những điều bạn chưa biết rõ.** Lắng nghe tốt hơn là nói. Suy nghĩ trước khi phát biểu đặc biệt quan trọng nếu bạn là người không ăn nói lưu loát. Đừng ậm à ậm ừ khi phát biểu. Tốt hơn hết là nên tập nói trước gương, điều này sẽ khiến bạn thêm nhiều tự tin.

- **Khi phát biểu đừng nên quá lớn tiếng.** Điều này dễ khiến người khác nghĩ rằng bạn quá khoa trương và thô lỗ. Là kẻ to

Đời sống hàng ngày

mồm hơn là lịch lãm.

- **Tỏ ra lễ độ khi nói với người khác hay nói về người khác.** Tránh chê bai hay nói xấu người vì đó là tính cách của kẻ hẹp hòi, nhỏ nhen.

- **Đừng bao giờ nói tới những hoạt động của các bộ phận trong cơ thể như việc tắm rửa hay bài tiết.** Và cũng tránh những câu khôi hài tục tũ. Vì những điều đó chỉ cho thấy bạn thiếu chín chắn nghiêm trang và người khác sẽ có ý nghĩ xấu về bạn.

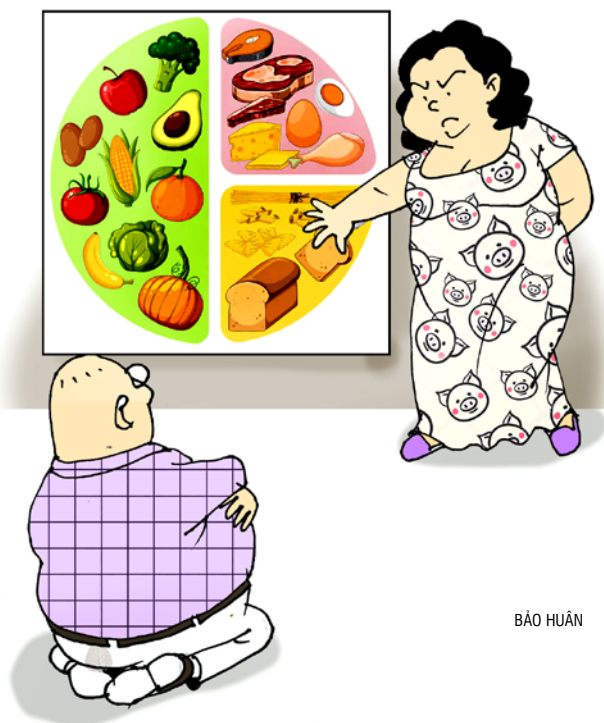
- **Luôn biết kính trọng những bậc trưởng thượng,** lắng nghe lời họ nói và học hỏi ở họ. Điều này dành cho tất cả những bậc lớn tuổi chứ không chỉ riêng với cha mẹ hay ông bà bạn.

- **Hãy dành những lời tốt đẹp cho bố mẹ bạn** và luôn nói tốt về họ cho dù có một vài điều bạn không ưng ý về các vị này. Nếu không làm được như thế thì tốt hơn hết là đừng nói gì cả. Thật đáng xấu hổ khi có những lời không hay về các bậc sinh thành và nuôi dưỡng mình. Đừng đem đồ dơ của gia đình mình ra giặt nơi công cộng.

MH - THEO ETIQUETTE

BẢO HUÂN

BẢO HUÂN

Tâm tình EVA

Ông chồng hoàn hảo mọi mặt nhưng tôi bắt đầu chán ngấy và bức bối vì ông hay chỉ chỗ này sai, chỗ kia sai. Muốn cảm ràm ông cũng khó vì ông bao luôn mấy việc nhà giặt giũ, dọn dẹp, làm vườn ... Cả chuyện tình cảm thì ông cũng chẳng rối rắm, biết rõ mình muốn gì. Cứ đụng chuyện là ông coi tôi như con nít lên 3. Gặp mấy bà bạn than phiền chồng làm biếng, không để ý thì tôi như bị châu rìa nên mấy bà kêu tôi số sướng, số hưởng. Cái thói “bao sân” của ông làm tôi lúc nào như bị lên lớp, ở không chẳng có đất cho nội tướng “dụng võ”.

Comments

@TINHBOVO – Vợ lúc nào cũng kín đáo, xét nét nên nhiều lúc tui thấy hao mòn tinh thần. Ở nhà bật nhạc lên làm mấy việc vặt thì bà cũng bức mình, nói giặt đồ, hút bụi thì cần gì phải bật nhạc. Thứ gì bà cũng muốn “tốt cho người khác” nhưng rất thiếu tế nhị. Đứa cháu hơi ừ, đến chơi thì bị rao giảng “diet”, chạy bộ làm nó hết muốn ăn. Bà bạn nám da là được nguyên khóa a-ma-tơ về da liễu rồi lặn không sủi tăm. Bìa xả hơi cuối tuần của tui là thủ trong ga-ra, hỏ ra là bà cầu nhàu bột bia bọt, BBQ, động rau nhiều vô.

@BAONGULÂUNĂM – Ông nhà nhiều khi cà rồn oái ăm. Ông thì ăn ào ào xong rồi chọc tui ăn uống chậm rì giống bộ nhai lại, makeup hơi lâu thì chả ló mặt vô giỡn là “cần chớp mắt một giây”. Phô nhất là sớm dậy là lấy tay chọc chọc vô cái bàn quang đang anh ách của tui. La thì ông kêu đùa giỡn, làm gì mà căng chằng khó chịu. Ý tui là trêu chọc nhẹ nhàng chứ không phải cà rồn, cà nhậy rồi lại đổ ngược tui là “bà già mô phạm” câu kính moody.

@GENZPHO – Ông chồng nghiện coi thể thao. Lúc đầu là cuối tuần còn cùng coi chung, hứng thú nghe ông giải thích luật này, luật kia đó. Giờ thì ông lên đồ, tuần coi mấy trận game liên. Ghiền tới mức sáng, lúc thì hét hò tung nóc, lúc thì cầu nhàu chửi thề về khúc nào đó chơi như “phân bổ”. Giải trí thôi mà ông đội nó lên đầu, giờ đi đâu cũng phải tránh cái giờ “cúng game” của ông.

@CÚĐẾ – Bà vợ tận tâm nghiêm túc với cân nặng tới mức điên rồ. Nhà là có vài cái cân. Sáng dậy, ngáp chưa xong đã bước lên cân rồi lưu lại trong cái app iPhone. Món nào bỏ vô miệng, bà cũng cân, tính bao nhiêu ca-lo, thiếu điều bỏ cái cân trong bóp. Cái “input” ăn uống của bà đúng lịch như trại lính bootcamp, thiếu mỗi cái “output” xả cầu là chưa lên lịch thôi.

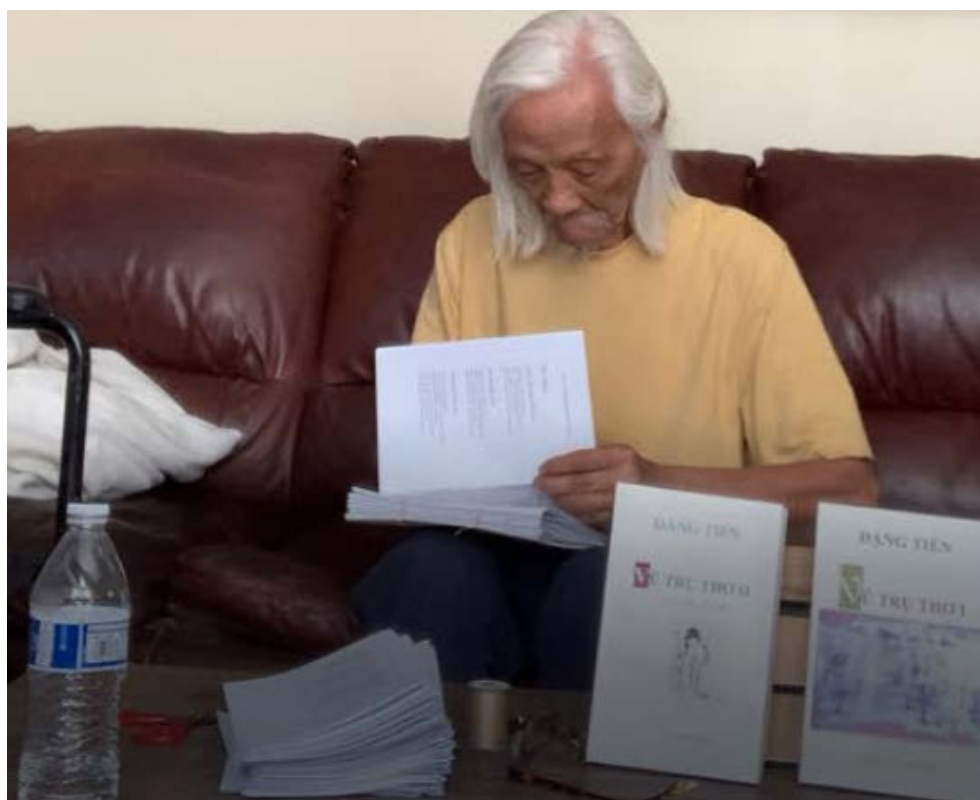
LỜI GIỚI THIỆU: Nhà văn Trần Hoài Thư, tức Trần Quý Sách vừa ra đi, chỉ cách sau vợ là chị Nguyễn Ngọc Yến đúng một tháng. Anh Thư và chị Yến ra đi để lại nhiều thương tiếc. Thư xuất thân từ nghề giáo và nghiệp văn, anh cũng là người lính thám báo kiên cường. Nghĩ tới Trần Hoài Thư là nghĩ tới cuộc chiến VN, nghĩ tới người con gái Cần Thơ là chị Yến đã đồng hành với chồng trọn đời, nghĩ tới một công trình văn học đồ sộ do Thư phục hồi từ di sản sách báo của Miền Nam, gồm trên 100 tác phẩm mang nhãn hiệu Thư Quán Bản Thảo. Nhà văn Trần Lý Lê cũng là người yêu quý anh chị Thư-Yến và đã ghi lại cảm nghĩ của mình trong bài viết sau đây. Xin trân trọng giới thiệu với bạn bè.

NGUYỄN

TRẦN LÝ LÊ
ORLANDO, FL.

Tiếc ông Quý Sách

Có lần được thông thả, Đế Mèn lần theo dấu một bài viết về chiến tranh Việt Nam trên liên mạng. Những dòng chữ dường như vẫn còn âm ỉ lửa cháy, phảng phất mùi khói từ một chiến trường nghìn dặm xa. Người viết kể lại những mất mát tang thương của cuộc chiến từ nửa thế kỷ đã cũ. Ông ấy nhìn ngắm mà nhớ bạn bè, tiếc tuổi trẻ bị tiêu xài cho chiến tranh. Thơ, truyện, bài viết. Bì trắng nhưng không ủy mị.

Bài viết ấy dẫn đến trang nhà riêng của tác giả và Đế Mèn bắt đầu làm quen với những bài viết, những cuốn sách khác. Tác giả viết về cuộc hành trình từ quê nhà sang đất mới. Đi lại từ đầu, chiến đấu với sách vở để làm công việc mới. Từ bảng đen phấn trắng, rồi áo trận giày sô và sau cùng, ngành điện toán. Đi dạy, đi lính rồi đi làm. “Cổ trắng”, cổ xanh

cây lá và lại “cổ trắng”. Những bài viết về khung gian chung quanh, Dế Mèn nhận ra vài con đường mình cũng đã từng đi qua ở vùng Đông Bắc ấy. Những con nai dạn dĩ kiếm ăn sát bên con người, đói khát quá nên đành xông pha băng ngang đường trong mùa tuyết giá rồi gặp nạn. Dế Mèn nhận ra cảm giác ấy náy thương cảm kia. Những cuốn sách được mượn lại để chụp pho bản từ thư viện trong các khuôn viên đại học nổi tiếng. Sách cũ thường được lưu trữ trong mấy tầng hầm của tòa nhà cổ. Cả một thế giới xa cũ tằm trong mùi ẩm mốc của một thời đã qua. Mùi sách vở ố vàng của thời gian trong tầng hầm xanh tái ánh điện.

Trang nhà của ông ấy rộng mênh mông, đầy rẫy sách vở. Những cuốn sách đã tuyệt bản được người yêu văn chương còng lưng đánh máy lại để đem lên liên mạng chia sẻ với kẻ bàng quan. Chỗ làm việc của thi sĩ nhà văn hẳn chồng chất

sách vở, giấy má, những máy móc in ấn, chụp hình...

Chao ôi là công phu, phải yêu thương chữ nghĩa lắm mới lặn lội như thế. Yêu như thế nên ông ấy thả vào không gian chữ nghĩa tìm kiếm được, không giữ cho riêng mình. Người qua đường nhặt được món quà quý giá, ấp ủ trong khoảnh khắc lang thang trên liên

mạng; chưa đủ nên tìm mua sách đóng tay của ông ấy. Giở trang giấy giữa hai ngón tay, nhìn ngắm từng khung cửa đời của người viết. Đọc từng trang, đoạn văn nào ưng ý thì đánh dấu rồi đọc lại vài ba lần, ngẫm nghĩ xem đã hiểu hết điều tác giả gửi gắm chưa. Văn chương hình như không có giới hạn. Mỗi lần đọc lại, đoạn văn

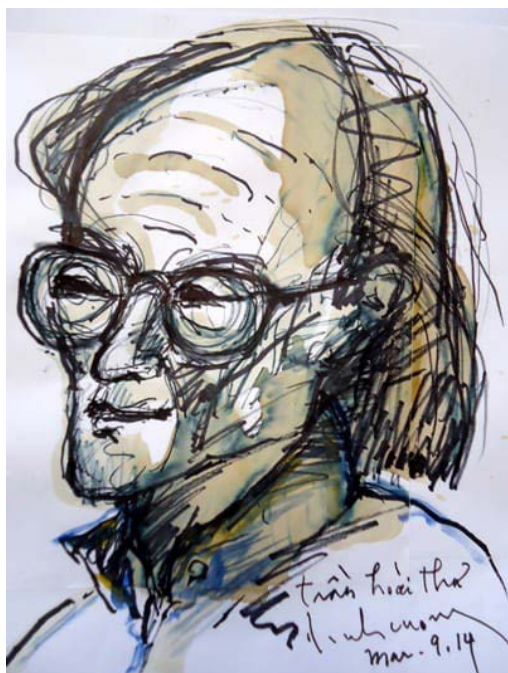
‘cũ’ vẫn ‘mới’; đoạn văn trước đây bây giờ đọc lại, lại “nảy” ra ý tưởng khác.

Sách cũ rồi sách mới. Đoạn văn xưa rồi khúc đương thời kể chuyện khung cửa đang thu hẹp dần. Nhà dưỡng lão của người trăm năm lâm nạn. Món ăn quen thuộc tự tay nấu nướng được ông chồng mang đến bón cho bà vợ liệt giường. Tấm ảnh ông già trắng râu trên xe lăn thăm viếng bà vợ chỉ còn hơi thở. Tấm ảnh ngàn lời thương xót trân trọng. Những yêu thương thủy chung. Người trăm năm và chữ nghĩa.

Mối duyên sách vở mỏng manh ấy vừa tan, sách vở còn đây nhưng người đã về chốn hư vô. Đọc tin ông già râu tóc trắng xóa rồi cõi tạm mà ngậm ngùi. Tiếc người tài hoa, chung thủy và rộng lượng. Trần Hoài Thư và Trần Quý Sách là một. Cái tên như người.

Bái biệt ông với lòng quý mến và biết ơn.

TLL

Trần Hoài Thư qua nét vẽ của họa sĩ Đinh Cường

Quang cảnh đốt sách sau Tháng 4.1975

Sách cũ

TẦM VẠN
ĐỨC QUỐC

Ngày trước, tiệm cho thuê sách Cảnh Hưng tọa lạc trên đường Phan Đình Phùng (Quận 3, Sài-Gòn) suốt ngày tấp nập người đi, kẻ đến. Nơi đây, dân ghiền đọc sách đủ mọi lứa tuổi có thể tìm ra

bất cứ quyển sách nào, cho dù thời gian xuất bản đã xa xưa hay khan hiếm trên thị trường. Không đủ khả năng để mua sách mới, mọi người tìm đến những tiệm cho thuê sách với giá cả phải chăng, thích hợp với túi tiền. Cửa tiệm là một ngôi nhà

khang trang, được xây lên 3, 4 tầng lầu chỉ để chứa sách. Ông bà chủ ở vào tuổi trung niên, tánh tình vui vẻ, hoạt bát và đặc biệt, cả hai biết rõ vanh vách tựa sách nào nằm ở kệ tủ nào, đang trong tình trạng cho thuê hay vẫn còn đâu đó trên kệ

Sách được in lại tại hải ngoại

sách. Cách đó mấy mươi mét là hiệu thuê sách “Đại Chúng” khiêm tốn hơn, nằm bên cạnh nhà sách Thanh Bình và ngõ xéo qua trường tiểu học Rạng Đông (Aurore).

Biến cố Tháng 4 năm 1975 đã làm đổi thay mọi thứ. Các cửa hiệu bán sách giáo khoa, tiểu thuyết hay cho mượn đều bị đóng cửa và “niêm phong”. Sách báo bị tịch thu và được gom lại chất thành đống giữa lòng đường. Người ta châm lửa và đốt. Những trang sách rách bươm bay tán mạn trong buổi trưa nắng buồn tênh. Mấy đứa nhỏ nhặt được một vài tờ và nhẹ lén giấu vào trong túi áo. Thì ra họ muốn xóa đi cái “tàn dư văn hóa Mỹ Ngụy phản động” và tuyên truyền cho một nền văn hóa cộng sản vô nghĩa sau ngày xưa quân vượt sông Bến Hải cưỡng chiếm miền Nam Việt-Nam.

Mấy mươi năm vật đổi sao dời, cuộc sống cũng khoác lên một màu áo khác. Thấp thoáng đâu đó trên các nẻo đường Sài-Gòn, người ta lại thấy những cửa tiệm thu mua và bán lại sách báo cũ của một thời rất xa. Như một phép lạ diệu kỳ, sách báo của chế độ trước đã bị thiêu hủy hầu hết mà hôm nay chúng hiện diện giữa cuộc sống xô bồ, nhan nhản giữa một Sài-Gòn không hoa lệ. Trên “con đường sách” gần Nhà thờ Đức Bà

Khẩu hiệu bài trừ sách vở phát hành trước Tháng 4 năm 1975

có hẳn mấy gian hàng sách báo cũ, lúc nào cũng nhộn nhịp kẻ mua, người bán. Lạ lùng hơn, độc giả hôm nay đa số là những em trai, em gái còn rất trẻ, là sinh viên hay đã ra đời, đi làm và ở lứa tuổi trên dưới 30. Sách mới không đủ tính hấp dẫn, sách cũ khi được tái bản thường được “biên tập” lại (có nghĩa là bị cắt xén cho hợp thời) để tránh việc “nhạy cảm”, và dễ dàng cho việc xin cấp giấy phép ấn loát cũng như phát hành. Vì những lý do đó, các em đã tìm về nguồn sách báo cũ, để tìm hiểu, để chiêm nghiệm và ít ra, được sống lại chút không khí tự do của một thời cộng hòa thịnh trị.

Thập niên 70, trên đường Lê Văn Duyệt, khu chợ Đũi gần rạp chiếu bóng Nam Quang, một dãy tiệm bán sách báo cũ

nằm kề nhau dưới ánh nắng chói lóa của Sài-Gòn ngựa xe nhộn nhịp. Bước vào đó, ta ngửi được cái mùi ngậy ngậy pha chút ẩm mốc bốc lên từ những trang sách đã hoen màu vàng úa và in hằn nét thời gian. Ngó lên mấy bức tường mênh mông những giá sách, cái thèm muốn, ước ao của thằng bé lên 9, lên 10 là được mang hết về nhà để làm của riêng và đọc cho thỏa thích. Nỗi niềm đó cứ thao thức từ ngày này qua tháng khác nhưng cuộc đời đã xóa tan giấc mơ ngày trẻ dại. Tuổi mới lớn không có đủ ăn, đủ mặc thì nào ước mơ chi đến những trang sách, điều tưởng chừng như xa xỉ sau ngày miền Nam thất thủ. Cuộc sống quần quanh áo cơm gạo tiền và cái tự do cá nhân tối thiểu bị đánh cắp đã khiến cho Sài-Gòn tụt hậu và đắm chìm vào

u mê tăm tối. Bất chấp hiểm nguy, người ta lặng lẽ ra đi trên những con thuyền mong manh giữa muôn trùng sóng dữ.

Mấy mươi năm sau, khi mân mê trên tay từng trang sách cũ, dòng ký niệm như chợt về và đang sống lại mãnh liệt hơn bao giờ hết. Những ngày tháng ấu thơ giữa một miền đất ấm áp dù đã xa xôi nhưng vẫn ngập tràn trong cõi nhớ. Người muôn năm cũ đã khuất xa, bạn bè đứa con đứa mất, nhưng con đường kỷ niệm sao cứ dài hun hút. Ngập ngừng bước chân trên lối cũ, hàng me tây vẫn búi ngùai trút lá li ti như tiếc thương những tháng ngày hoa mộng đã qua. Thời gian như những dòng sông nhỏ âm thầm trôi ra biển lớn và ngày tháng qua đi có trở lại bao giờ.

TV

BẢO HUÂN

LAI THI MO
NEW JERSEY - USA

Cũng vẫn là **thiên đường**

Tôi gặp anh khi cuộc đời anh đã ba chìm bảy nổi, cộng thêm tôi vào là thành chín cái lênh đênh.

Hề gì, một mái lều tranh hai quả tim vàng. Tôi dạy học, dẫu đồng lương chết đói, nhưng yên chí mỗi tháng có 13kg gạo, nửa ký đường và ba chục đồng tiền Bác, đủ sống qua ngày.

Điều quan trọng tôi là thành phần gương mẫu trong xã hội, chưa hề có nợ máu với nhân dân.

Thời chế độ cũ, tôi chỉ có đi học. Di cư vào Nam năm 2 tuổi, tới mùa Hè 75 học xong, rồi đi dạy, thì chắc chắn phải là thành phần gương mẫu.

Vì vậy khi lập gia đình với một ông vừa ra khỏi trại cải tạo, hàng xóm cũng nhân nhượng không để ý lắm tới sinh hoạt của chúng tôi.

Ra tù, chẳng biết làm gì kiếm sống, chồng tôi lúc ở trọ căn nhà có nhiều bà buôn hàng chuyển từ Ban Mê Thuột vào Sài Gòn. Họ mang những sản phẩm đặc biệt của vùng như mật ong, hạt điều, măng khô bỏ mồi cho bạn hàng ở thành phố, rồi mua các loại thuốc Tây thông thường như thuốc đỏ, thuốc cảm, trị nấm, trị ghẻ mang về.

Ông chồng tôi cũng trở về cố quận cũ của ông dồ la tin tức.

Khi về ông hí hửng nói:

- Nhất định đi buôn

Tôi nhú mầy hỏi "lậu"?

Dĩ nhiên, *buôn lậu bán chui*.

Không thể tưởng tượng chồng tôi trở thành "thương lái" đường dài buôn lậu thuốc Tây sành sỏi. Vì ít ra ông cũng còn có chút sinh ngữ đọc được tên thuốc, không như mấy bà nhà quê.

Tôi là cô giáo "cực kỳ" gương mẫu, vì ngoài giờ dạy ở trường, tôi còn đảm trách việc nâng cao kiến thức cho cán bộ phường khóm, toàn "ông to bà lớn" như Chủ tịch phường, Trưởng công an xã... Toàn những khuôn mặt trong xóm, nằm vùng từ hồi nào hồi nào,

30/4 bắt đầu ra mặt.

Đại khái là chúng ta "biết nhau quá" xa quạ xa.

Bởi vậy chẳng ai thêm xét nhà "con nhỏ" cô giáo. Nhờ vậy ông chồng tù cũng đỡ bị rình mò soi mói. Không ai để ý ông làm gì, cũng đỡ khổ. Ông luôn miệng nhắc câu: *Tự giác là tự sát*.

Giới hạn tiếp xúc với bên ngoài, để không ai lân la vào nhà chơi.

Coi chừng bể mánh. Ông cựu tù buôn lậu lúc nào cũng nhắc vì sợ vô tù lần nữa.

Nhà cô giáo gọn gàng ngăn nắp quá.

Tôi giả bộ giả lả cảm ơn anh công an khu vực khi tới kiểm tra hộ khẩu.

Nhờ “cái móc” cô giáo gương mẫu, không ai nghi ngờ ông chồng tôi buôn lậu thuốc Tây.

Tất cả mọi góc ngách trong nhà đều nhét đầy các thùng carton chứa thuốc, từ gầm giường tới nóc tủ.

Ngày xưa giao thông rất hạn chế việc đi lại rất khó khăn, nhờ vậy chúng tôi cũng kiếm được chút ít, đắp đổi qua ngày.

Năm 1988 dưới áp lực của quốc tế, tất cả các trại cải tạo sĩ quan chế độ cũ phải giải tán. Cho tới năm 89 có chương trình HO. Tuy nhiên chúng tôi không dám nộp đơn, vì lúc đó lệ phí để được nhận đơn rất cao (cỡ một chỉ vàng), hơn nữa bắt buộc phải nghỉ dạy.

“Một con chim trong tay, còn hơn hai con chim trong bụi”. Không biết nộp đơn bao lâu mới được đi, trong khi chúng tôi rất cần 13kg gạo và số tiền lương ít ỏi đó.

Tôi không dám “đếm cua trong lỗ”. Mãi 3 năm sau, thấy nhiều người đi được, chúng tôi mới dám nộp đơn, và lại lệ phí cũng giảm đến mức có thể kham được.

Chúng tôi được số 32, số thứ tự này do VN cấp. May quá sau đó Mỹ nâng đỡ những người ở tù trên 8 năm, chỉ cho phía VN gọi 70% theo thứ tự họ cấp. Còn 30% Mỹ sẽ gọi ưu tiên theo số năm ở tù.

Ông chồng tôi ở tù 8 năm 8 tháng, nên được đi theo HO 22.

Chương trình IOM cho mượn tiền mua vé máy bay, khám sức khỏe miễn phí vì chúng tôi thuộc diện tị nạn.

Chúng tôi vẫn bình thản như mọi ngày, không sấm sủa và cũng không “lạc quan tếu” như nhiều người nghe tin đồn các ông tù sẽ được truy lãnh “ráp- pen” theo cấp bậc. Thật sự trong lòng cũng có chút hoang mang.

Sáng mai sẽ ra phi trường, buổi tối ngồi đút cơm cho con. Cô hàng xóm đi ngang, thấy tôi vẫn đầu bù tóc rối, quần áo cháo lòng, cô ngạc nhiên hỏi:

- Mai đi Mỹ mà như vậy đó hả?

Tôi “ngớ người” ra hỏi lại:

- Đi Mỹ thì phải làm sao?

Như vậy mặc nhiên mọi người đều nghĩ Mỹ là thiên đường.

Bây giờ tôi xin kể hành trình đi tới “thiên đường” của gia đình “con bà Phước”.

Vé máy bay cho dân tị nạn chắc thuộc loại “cá kèo”. Từ Tân Sơn Nhất chúng tôi được thả xuống Băng Cốc Thái Lan. Bên trong phi trường có hàng quán tấp nập, nhưng họ không cho chúng tôi ở bên trong. Họ đưa ra phía ngoài phi trường, nơi đó có nhiều dãy lều, mái tôn, không có vách.

Bên trong chất đầy hành lý thất lạc bụi bặm. Tôi đoán đây là dấu tích trại tạm cư của những người vượt biên khi trước.

Chỉ có vài bóng đèn tròn leo lét và mấy băng ghế dài, ngập tràn rác và ruồi bay vo ve. Họ cho chúng tôi vài hộp cơm có mấy miếng gà và trứng luộc rồi bỏ đi.

Suốt đêm hai đứa con 3 & 6 tuổi nằm chéo đầu nhau trên băng ghế dài. Bố Mẹ thay phiên quạt xua muỗi liên tục bằng miếng carton lượm được trong thùng rác.

Tất cả những người đưa tiễn chúng tôi hôm qua, có ai thấy được cảnh này.

Coi như *delays* 10 tiếng. Sáng hôm sau chúng tôi được chở vào bên trong để lên máy bay tới phi trường Tokyo. Lại chờ tiếp vài tiếng nữa, nhưng vẫn được ở trong phi trường, sau đó mới tới phi trường Newark NJ.

Dân xứ nóng đâu biết tháng Ba ở Đông Bắc Mỹ trời vẫn còn lạnh. Mỗi người chỉ khoác cái áo lạnh mỏng, tất cả đồ đạc đều bỏ trong mấy cái rương khoá kín.

Đứng chờ ở lễ đường hai đứa nhỏ lạnh run, Bố Mẹ mỗi người vòng tay ôm một đứa cho cả hai cùng ấm.

Chờ mãi chẳng thấy ai ra đón, quá nửa đêm cậu em mới xuất hiện.

Mới hôm qua, mấy chục

người đưa tiễn ồn ào náo nhiệt. Tối “thiên đường” sao lặng lẽ buồn tênh.

Cuộc đời di dân bắt đầu trong căn phòng dưới hầm của nhà người em. Quần áo mua ở VN không có lớp nỉ bên trong nên không ấm. May quá đầu tháng Tư hàng xóm bắt đầu bày bán garage sale, tôi cứ nhắm chừng mua cho hai thằng con quần áo ấm. Tôi không hề biết một chút gì về trang phục trai gái khác nhau, bởi vậy cô em dâu đi làm về ngạc nhiên hỏi:

- Sao chị cho hai cháu mặc toàn đồ con gái vậy?

Cho tới bây giờ tôi vẫn còn giữ những tấm hình của hai thằng bé 3 & 6 tuổi, trong những cái áo len con gái. Cũng may Cha Mẹ ráng chịu lạnh, chứ không, chắc ông Bố chúng nó cũng mặc áo (lạnh) phụ nữ đi ra ngoài đường.

Ở VN mới qua, mua cái gì cũng quy ra tiền Việt. Đâu dám sắm quần áo mới, mua đồ garage sale mặc đỡ thôi.

Ở dưới hầm lạnh quá, chúng tôi dọn ra share phòng trên lầu của căn nhà chỉ có một nhà vệ sinh.

“Cái khó ló cái khôn”, tôi đi lượm những thùng thiếc lớn đồ hộp trong thùng rác, để làm “thùng vệ sinh” cho cả nhà vào ban đêm. Sáng lại lên chờ chủ nhà đi làm, rửa sạch dùng lại.

Sau đó có người bạn qua đã lâu, tội nghiệp *cosign* muốn cho Apt 2 phòng ngủ, nhưng ở khu bình dân tiền thuê ít. Vậy mà chúng tôi cũng chỉ giữ được một phòng, hai đứa bé ngủ trên sofa bed ở phòng khách. Phòng còn lại cho hai chị em cô bạn muốn lại.

Vì thuộc diện tị nạn nên chúng tôi được hưởng trợ cấp:

- Bảo hiểm sức khỏe miễn phí (Medicaid).
- 400\$ check
- 300\$ tiền mua thức ăn (food stamps).

Với 400 đồng tiền mặt, phải mua bảo hiểm chạy xe, tiền thuê nhà, kem đánh răng, xà bông...

Có hai đứa con nhỏ, chúng tôi phải thay phiên trông chừng, chồng học nghề buổi sáng, sau khi đưa hai đứa trẻ đến trường. Tôi đi học buổi tối, ban ngày giữ trẻ kiếm thêm tiền mặt.

Bình thường con nít thường mang theo cuốn video phim hoạt hình chúng thường xem ở nhà. Tôi bỏ vào máy xong vô bếp nấu cơm.

Mấy đứa trẻ ngồi xem ở phòng khách, cười hí hí nắc nẻ. Hôm nay sao chúng nó im thin thít. Ở trong bếp tôi nghe văng vẳng có tiếng *hự hự*, bỗng dưng con Judy chạy vào méc, giọng ngọng nghịu:

- Bà ơi! Đánh nhau.

Tôi bán tín bán nghi, chạy ra, nhìn vô màn hình, toàn thấy mờ là mờ. Có hai người đang vật lộn nhau trên giường. Tôi tắt ti vì cái cụp, hét lên:

- Jimmy lấy cái này ở đâu?

Thằng bé ấp úng: Mommy.

Thì ra nó vô phòng ngủ của Ba Má, vớ cuốn băng sex mang đi.

Mấy chục năm trước mấy cuốn video sang lậu rất giống nhau. Không có dán nhãn màu mè, khó biết là băng xxx của người lớn.

Những năm đầu tiên ở xứ thiên đường, muốn Apt khu rẻ tiền, gián nhiều khủng khiếp. Buổi tối cứ rón rén vào bếp, bật đèn lên quý vị sẽ có một lon togo lớn đầy nhóc gián.

Gián chui vào radio, nồi cơm điện... khắp mọi nơi không chứa chỗ nào.

Khi thái thịt, tôi trải tờ báo lót cái thớt, hai thằng nhóc đứng kề bên. Thằng lớn cầm cái chổi, thằng nhỏ cầm cái đập ruồi. Mẹ phải thái thật nhanh, vì gián ngửi mùi thịt sẽ bò ra từng đàn. Anh quét, em đập.

Hai chị em cô ở chung cũng đỡ khóc đỡ cười. Cô chị nấu chè đậu xanh mang ra bán ở chợ VN. Cô nói có cậu học sinh, thứ Bảy nào cũng ra mua một ly chè. Hôm đó khi cầm ly chè, cậu nhìn lom

lom rồi nói:

- Chị ơi! Em thấy có con gián nhỏ trong ly chè.

Cô chị xua tay:

- Không phải đâu em, cái “mày đậu” đó.

Cậu học sinh vẫn không tin, chạy ra phía trước cửa có ánh sáng mặt trời nhìn cho rõ. Rồi chạy trở về:

- Nguyên một con gián, chị ơi!

Cô em còn “quê” hơn. Giờ ăn trưa, mọi người cùng ngồi quây quần trong phòng ăn. Cô em vừa mở lunch bag, một con gián nhảy ra cái phóc, trước mắt mọi người.

Từ đó không ai share phòng nữa.

Chúng tôi cũng vừa học xong xin đi làm, dù cả hai chỉ có nghề “hạng bét” trong xã hội, nhưng chịu khó dành dụm cuối cùng cũng có căn nhà nhỏ cho gia đình.

Những khó khăn vất vả trong những ngày đầu nơi quê người, chẳng là cái gì cả so với những khốn khổ mà người tù phải gánh chịu khi nước nhà đổi chủ. Chỉ cần lời nói mỉa mai, ánh mắt căm hờn khinh bỉ, là sẽ được ngồi vô cũi sắt, chân còng, bụng đói dưới ánh nắng chói chang hun đốt. Hình phạt đó còn nhẹ so với những hình phạt khác bị đánh đập cho đến khi người tù gục ngã mê man bất tỉnh.

Ra tù phải buôn lậu bán chui, mất la mầy lét sợ mất vốn trắng tay. Lúc nào cũng phải tìm cách “móc nối” mới sống còn.

Muốn sống ngay thẳng cũng không được. Ông chồng tôi đã suýt chết mấy lần, ngồi trong xe be chở gỗ không mui.

Ngày ấy tài xế xe be là những ông bộ đội phục viên. Chỉ những bộ quần áo màu cứt ngựa mới dễ dàng qua trạm kiểm soát. Có những lần xe hư nằm ụ trong rừng không thức ăn nước uống, hay khi xe đổ dốc đèo rừng rợn như đóng phim. Xe cộc cạch chở người tàn tạ. Không còn cách nào khác để sống còn.

Quê hương là mật đắng, là ký ức chua cay khi nhớ lại.

Những cây già cần cỗi đã được hồi sinh khi qua vùng đất mới. Người tù năm xưa được phục hồi nhân phẩm, không còn nghe ai quát tháo nạt nộ. Dù bây giờ tuổi đã về chiều cũng vẫn hạnh phúc khi được chui rúc dưới gầm xe, để thấy hai đứa con được ăn học tới nơi tới chốn.

Dẫu thế nào thì chốn tạm dung nơi quê người, cũng vẫn là thiên đường cho hậu duệ của những người tù năm xưa, vươn lên thành những người hữu dụng cho xã hội.

LTM

Mục Di Trú và Thăng Tiến Đời Sống do Văn Phòng tham vấn di trú Robert Mullins International đảm trách hằng tuần, nhằm cập nhật tin tức và phát huy kiến thức di trú, rất hữu ích cho quý vị quan tâm đến việc bảo lãnh thân nhân. Chủ đề trên đây cũng được thảo luận trực tiếp trên trang nhà www.rmiodp.com vào mỗi tối thứ Tư, từ 7:00-8:00 giờ, hoặc phát thanh và phát hình 24/24 trên www.facebook.com/rmiodp

Công dân Hoa Kỳ?

LÊ MINH HẢI
SAN JOSE, CA

Có mẹ là người Canada và cha là người Mỹ, James Klass đã sống ở Hoa Kỳ khi mới 2 tuổi.

Hiện ông đã 66 tuổi, luôn đóng thuế An sinh xã hội, nhưng khi nộp đơn xin trợ cấp hưu trí, ông được thông báo rằng mình không phải là công dân Hoa Kỳ.

Bố anh sinh ra ở Hoa Kỳ và lớn lên ở New York. Cơ quan An sinh xã hội (Social Security Administration) nói với Klass rằng ông không đủ điều kiện để nhận trợ cấp vì ông ở Hoa Kỳ không hợp pháp.

Klass được nhận vào Thủy quân Lục chiến Hoa Kỳ, rồi làm việc cho Cảnh sát tiểu bang, và ông chưa bao giờ nhận được bất kỳ câu hỏi nào liên quan đến quyền công dân của mình cho đến khi ông nộp đơn xin trợ cấp hưu trí.

Klass hiện đang thuê luật sư giúp ông nhận được các quyền lợi và quyền công dân của mình.

Luật Di trú Hoa Kỳ yêu cầu cha/ hoặc mẹ là công dân Hoa Kỳ phải sống ở Hoa Kỳ tổng cộng 5 năm trước khi đứa trẻ được sinh ra ở nước ngoài để đứa trẻ có được quốc tịch

Hoa Kỳ. Sở Di trú tuyên bố rằng Klass không có đủ bằng chứng để chứng minh là cha ông ấy đã cư trú ở Hoa Kỳ trước khi ông sinh ra. Nhưng một nhà phả hệ học do Klass thuê đã tìm thấy hồ sơ, cho thấy cha của ông đã sống ở Hoa Kỳ trong thời gian 5 năm cần thiết.

Có thể sau khi Klass được sinh ra, cha ông đã không cung cấp tất cả các giấy tờ cần thiết để xác lập quyền công dân Hoa Kỳ cho Klass. Nhưng có vẻ như Klass vẫn đủ điều kiện để yêu cầu quyền công dân Hoa Kỳ và các quyền lợi an sinh xã hội của mình.

LMH

 ✓ DỄ ĐỌC

 ✓ DỄ THẤY

 ✓ DỄ CẮT

 ✓ DỄ TÌM

RAO VẶT

TRÊN BÁO TRẺ

HIỆU QUẢ NHANH CHÓNG

TIẾT KIỆM THỜI GIAN & TÀI CHÍNH

ONLINE TRONG NGÀY · [HTTPS://BAOTREONLINE.COM](https://baotreonline.com)

Năm ngoái, tôi có kể với quý độc giả Trẻ các trường hợp người già gốc Việt ở Mỹ không biết dùng mạng internet, kém tiếng Anh, và bị kẻ xấu lợi dụng danh nghĩa Sở Xã Hội, Bảo Hiểm Y Tế, Bank... để lừa tiền, lừa lấy thông tin cá nhân của các cụ, rồi dùng thông tin ấy lập trường mục giả mạo lừa đảo những nạn nhân khác.

TẠ PHONG TẦN
ORANGE COUNTY, CA

Lừa Online

Năm nay, scammers ngày càng “nâng cao level” hơn, những kẻ lừa đảo giấu mặt đã “tấn công” sang các nhóm tuổi trung niên, tuổi trẻ thông thạo tiếng Anh và internet, biết dùng mạng xã hội, có nhiều tiền, đặc biệt nhắm vào nhóm người Việt mới qua định cư Mỹ.

Phần lớn người Việt rất dễ tin người khác. Trên mạng xã hội đang lan truyền video hai anh Tây trắng trẻ cứ loằng ngoằng không biết làm cách nào xếp chiếc xe đẩy trẻ em. Kế tiếp xuất hiện một “lão tiên bói” Tây trắng tóc bạc chỉ bằng vài chiêu đơn giản cái xe đẩy đã “chịu phép” đậu vào đó gọn gàng. Các bà, các cô được dịp

“lên giọng”: “Thấy chưa, đàn ông ngoài việc ăn no vác nặng thì biết quái gì chuyện nội trợ của phụ nữ. Nuôi con là cả một nghệ thuật.” Cảnh đàn ông có cơ hội “nịnh đầm” rằng: “Một người đàn bà có thể dạy ba bốn anh đàn ông vai u thịt bắp cách xếp lại cái xe đẩy em bé.” Thật ra, đó là một video dựng diễn nhằm gây cười cho khán giả chó không phải là thật. Bất cứ món đồ gì khi bán ra đều có kèm theo tờ giấy (hoặc cuốn sổ nhỏ) hướng dẫn lắp ráp, sử dụng với hình vẽ chi tiết, dễ hiểu, không cần biết tiếng Anh vẫn lắp ráp được đúng bản vẽ, và biết cách dùng đúng món đồ ấy. Thí dụ: Mấy năm trước tôi có mua trên Amazon cái bàn lớn mà thiết kế dạng đa

công dụng, nó là cái bàn đủ chỗ cho computer và monitor lớn, có chỗ cho printer, vừa là bàn viết, đồng thời dính theo cái kệ đứng bốn ngăn bên trái. Khi mở thùng ra, tôi nhìn thấy một mớ cây sắt lớn nhỏ lủ khủ, ốc vít, một mớ mấy tấm ván hình chữ nhật nặng trịch. Tôi lật tờ hướng dẫn lắp ráp ra coi và ráp xong cái bàn.

Một ông Facebooker trung niên kể rằng chính ông (ngày 24/5/2024) bị scamer (nói English giọng Ấn Độ) gọi điện thoại mạo danh nhân viên bank, yêu cầu đổi mã pin thẻ debit card vì những lý do bla... bla... theo ý của người gọi. Đổi xong rồi mà chính chủ dùng debit card đó xài, thì mỗi lần như vậy bị đánh cắp 500 Mỹ kim. Cũng may ông phát hiện

kịp thời nên chỉ mất \$500, ông gọi bank khóa thẻ, và bank đang làm hồ sơ bồi thường cho ông. Cái may thứ hai là ông sống ở Mỹ, nếu ở Đông Lào thì ông mất trắng hết tiền mà không được bồi thường.

Cách đây khoảng 6 năm tôi đổi thẻ SS (Social Security card) vì ghi lộn họ tên. Để được sửa tên họ cho đúng, tôi phải cung cấp cho cơ quan chính phủ giấy khai sinh của tôi. Lúc đó tôi mới định cư ở Little Sài Gòn hơn một năm, không biết sao y chứng thực giấy tờ ở đâu, bèn nhờ một anh bạn giúp. Ông này dẫn tôi tới văn phòng nọ (tôi không biết văn phòng đó ở đâu, tên gì) sao y chứng thực khai sinh với giá 50 Mỹ kim. Tôi thấy giá cao quá, hỏi anh bạn làm sao

ổng biết văn phòng chúng thực đó, ổng trả lời thấy quảng cáo trên đài truyền hình Việt ngữ. Trời, thời buổi này mà ổng còn tin quảng cáo sao?

Sau này tôi làm giấy ủy quyền gởi về Việt Nam cho em tôi đi kiện đòi đất, tôi tới công chứng viên khác thì ông trưởng văn phòng nói chính phủ Mỹ quy định một chữ ký 15 đồng thôi. Bác sĩ gia đình tôi nói năm 2016, 2017 thì \$50 có giá trị lắm đó (!)

Mới đây, mạng xã hội Facebook rầm rộ tố một cô tên Nguyễn Hoàng Thanh Trúc từ Việt Nam qua Mỹ diện du lịch đã vô các group Facebook tiếng Việt ở Cali “bán voucher du lịch combo cùng vé máy bay” giá rẻ,” sau khi Trúc nhận tiền của nạn nhân xong thì Trúc “biến mất.” Rất nhiều đồng hương gốc Việt đã bị Trúc lừa tiền. Các nạn nhân đến tận văn phòng tại một địa chỉ trên đường 1st thành phố Santa Ana (Orange County) tìm Trúc mới biết văn phòng đã đóng cửa, và biết thêm rằng Trúc bị đài truyền hình quốc gia VTV (chuyên mục 24h) đưa vào chương trình Cảnh Báo Lừa Đảo trên toàn quốc. Vụ này, các nạn nhân ở Mỹ sập bẫy là vì tin “đồng hương” không rõ lai lịch, nguồn gốc lại có thứ “hàng hóa” đặc biệt mà bán giá rẻ.

Có người hỏi tôi trên YouTube, Facebook, đài truyền hình sao rất nhiều

“người nổi tiếng” (“Key Opinion Leader” - KOLs) gốc Việt quảng cáo thuốc trị bách bệnh của lang băm quá, rồi nào là yến huyết, tuyết sâm ngàn năm ở đâu có nhiều quá, bật TV lên là thấy? Tôi trả lời quảng cáo nhiều là vì có nhiều đồng hương Việt tin rằng các KOLs đó là bác sĩ chuyên khoa, nên các KOLs nói ào ào sản phẩm họ quảng cáo chữa bách bệnh, ăn/uống vô thì được trường thọ, khỏe như vâm, thần lực dồi dào không khác truyền thuyết dùng “Minh Mạng thang.” Họ bán được sản phẩm mới có tiền muốn quảng cáo, đồng hương không ai mua lấy đâu ra nhiều tiền muốn KOLs nói triền miên, nói dai nhách ngày này qua ngày khác.

Tháng rồi, nhà bạn tôi bị hỏa hoạn, công ty bảo hiểm nhà (có ký hợp từ trước) đã cử nhân viên tới xem xét và đặt lịch quay lại “clean up” nhà cửa.

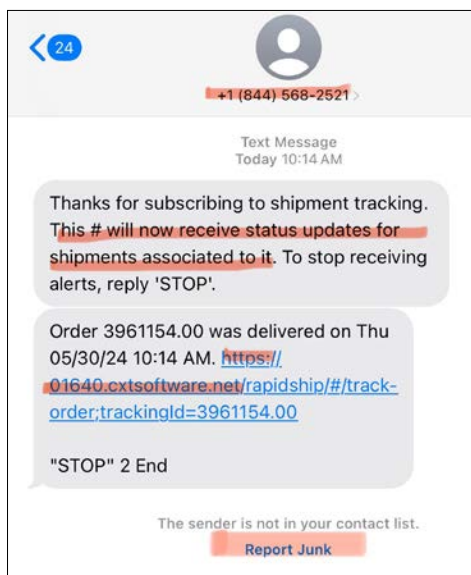
Không hiểu sao có người gọi tới bạn tôi tự xưng là nhân viên bảo hiểm và yêu cầu “clean up” giá 500 Mỹ kim. Bạn tôi ngạc nhiên quá, hỏi lại công ty bảo hiểm thì phía công ty trả lời rằng đó không phải là nhân viên của họ, lịch “clean up” vẫn theo thỏa thuận cũ không thay đổi.

Cách đây 2 ngày, tôi nhìn thấy một website quảng cáo trên mạng internet rằng công dân Mỹ có quyền lợi an sinh xã hội vài ngàn Mỹ kim/người. Kinh nghiệm làm việc trên internet hơn 20 năm cho tôi biết link đó thuộc loại “xàm xí xú” và “bóc mùi” lừa đảo, đã trả tiền quảng cáo cho Google để được đẩy lên hàng thứ 2 trên trang tìm kiếm. Tôi tò mò click vô coi thì thấy đó là một trang không chính danh (tức ai cũng có thể tạo ra, không có họ tên người chịu trách nhiệm, số điện thoại và địa chỉ). Cách viết bài và hình ảnh trình bày chủ

nhân website cố gắng làm cho người xem nghĩ rằng đây là web chính thức của chính phủ Mỹ. Tất cả các đường link trang này cung cấp khi quý vị click vô đều dẫn tới những nhánh phụ của chính trang này, và không dẫn tới website nào của chính phủ Mỹ. Rất nhiều đường link khuyến dụ người xem với quyền lợi hàng ngàn Mỹ kim. Đồng thời, họ (web ẩn danh) khuyến khích người đọc gởi email “trình bày” riêng với họ. Nói tới đây thì quý độc giả đã biết rằng nạn nhân sau khi cung cấp thông tin cá nhân cho họ thì họ sẽ dùng các thông tin đó làm gì rồi, tôi không cần nói thêm dài dòng. Cuối cùng, tôi cũng tìm hiểu được tên miền gốc của website đó xuất xứ từ Ấn Độ. Không bao giờ có chuyện người Ấn Độ tự dựng lại “rảnh rỗi” lập website “lo lắng” cho quyền lợi của công dân Mỹ cả.

Trong bài viết trước đây của tôi (đã thượng dẫn) đã nhấn mạnh rằng tất cả cơ quan công quyền của chính phủ Mỹ, bank, bảo hiểm y tế, bảo hiểm khác, DMV, trường học... không bao giờ gọi điện thoại cho quý vị, mà họ gởi mail giấy tới nhà quý vị. Vì ông Facebooker bạn tôi (tôi kể ở trên) mới đây đã bị kẻ gian mạo xưng nhân viên bank lừa 500 Mỹ kim, thiết nghĩ tôi lập lại ý trên một lần nữa cũng không thừa.

Tin nhắn “lạ” tôi nhận được trong khi đang gõ bài viết này, yêu cầu tôi click vô link để điền form “nhận hàng” (mà tôi đặt hàng hôm qua, nhận hôm nay, 30-5-2024) dù tôi không đặt hàng. Link nhìn biết ngay “bất thường.” Tôi đã blocked số điện thoại đó và bấm “Report Junk.”

TPT

PHIÊN AN

“The Sympathizer - Cảm Tình Viên” là bộ phim 7 tập của đạo diễn lừng danh Park Chan-wook, dựa theo quyển tiểu thuyết cùng tên của nhà văn Nguyễn Thanh Việt đoạt giải Pulitzer năm 2016. Phim do hãng A24 dựng, hợp tác cùng công ty Team Downey, tài trợ bởi HBO, và vừa chiếu xong tập cuối cùng trên đài HBO Max ở Mỹ.

Hoa Xuande trong vai
“Đại Úy” (HBO)

Kịch bản được soạn bởi Don McKellar, nổi tiếng với phim The Red Violin (1988). Thành phần diễn viên đa số là người Việt, với sự góp mặt của hai tài tử gạo cội của Hollywood là Sandra Oh (Killing Eve) và Robert Downey Jr (Iron Man, Oppenheimer). Robert Downey Jr còn là nhà sản xuất chính của bộ phim cùng với vợ là Susan Downey. Theo lời ông McKellar, lẽ ra phim đã quay tại Việt Nam nhưng vì thủ tục giấy tờ quá nhiều khô rắc rối nên cuối cùng phim đoàn phải chọn Thái Lan.

Một màn làm phim chiến tranh giả trong Tập 4 (HBO)

Trên trang web Rotten Tomatoes, Cẩm Tình Viên được chấm điểm 90%. Còn trên trang IMDB thì phim được 7/10. Lướt sơ phần review của khán giả quần chúng, ta thấy một hiện tượng khá lý thú: số người cho điểm 5 sao cao ngang ngửa số người chấm 1 sao. Số người cho điểm 4 sao và 2 sao cũng vậy tuy ít hơn. Chẳng thấy ai chấm điểm 3 sao cả. Một là khán giả “Rất ưng” hai là họ “Rất ghét” Sympathizer; không ai lưỡng khùng ở giữa. Sự lưỡng phân rõ rệt này nói lên phần nào đặc tính của cốt truyện, của bộ phim, của nhân vật chính, và luôn cả của cộng đồng người xem.

Kayli Tran trong vai gián điệp Việt Cộng (HBO)

Tuy nhiên trong giới phê bình thì Sympathizer được xếp hạng khá cao, hầu hết đều cho 5 hoặc 4 sao. Tức có một sự khác biệt đáng kể giữa cảm nhận của khán giả quần chúng và dân chuyên ngành đối với Cẩm Tình Viên. Nhiều người Mỹ nói phim quá rắc rối, khó hiểu, phần vì phong cách kể chuyện của Park Chan-wook không suôn đuốt đơn giản, phần vì họ phải lo đọc phụ đề tiếng Anh. Những người này đa số không đủ kiên nhẫn hoặc hứng thú để coi hết phim.

Nhà báo Sonny Tran (Alan Trong) và Giáo sư Sofia Mori (SANDRA OH). (HBO)

Khán giả Việt lại khác. Nhiều người chê cảnh phim không giống Sài Gòn xưa, nhiều chi tiết không đúng với những gì họ biết về thời VNCH v.v. Và mặc dù những cảnh đó chỉ xuất hiện trong Tập 1, nhưng không ít người đã dựa vào đó để không xem tiếp. Đây là điều đáng tiếc, vì càng về sau phim càng hay hơn, nhất là Tập 4 và Tập 7. Cũng cần nói thêm, tuy Park Chan-wook là đạo diễn chính và cũng là người soạn kịch bản, nhưng ông chỉ đạo diễn 3 tập đầu. Phần còn lại được đảm nhiệm bởi đạo diễn Fernando Meirelles (Tập 4) và Marc Munden (Tập 5-7).

Toan Le trong vai Tướng Trọng (HBO)

Một trong những điểm mạnh của *Sympathizer*, và cũng là điểm yếu của phim, là phân đối thoại bằng Việt ngữ. Tác giả Nguyễn Thanh Việt kể rằng khi được HBO ngỏ ý muốn chuyển thể quyển tiểu thuyết của mình thành phim, anh ra điều kiện phim phải được đóng bởi diễn viên Việt và nói tiếng Việt. Đây là một quyết định đúng đắn nhưng cũng đầy rủi ro. Không phải diễn viên nào cũng nói tiếng Việt trơn tru, nhất là Hoa Xuande người Úc gốc Việt đóng vai chính -- “Đại Úy” không tên. Đối với khán giả Mỹ thì chuyện này không là vấn đề, nhưng người Việt xem dễ bị khó chịu khi nhân vật chính nói chuyện hơi ngọng nghịu.

Buổi tiệc thượng thọ tại Quận Cam (HBO)

Về mặt diễn xuất cũng vậy. Không phải diễn viên Việt nào cũng đóng hay như nhau. Có người đóng rất tự nhiên, nhưng cũng có người hơi cứng, coi không đã. Có người nói tiếng Anh quá sức lưu loát khiến ta ngỡ ngàng, bởi nó không giống những gì ta biết về cộng đồng người Việt lúc mới sang Mỹ năm 75-76. Ngược lại, nhiều câu thoại giống như mới được dịch từ tiếng Anh sang tiếng Việt, không tự nhiên như cách nói của người Việt bình thường. Được biết mảng Việt ngữ của phim được cố vấn bởi Elyse Dinh, một diễn viên người Mỹ gốc Việt từng đóng trong một số phim của Hollywood. Mảng này tôi cho là chưa đạt lắm.

Đại úy (Hoa Xuande), Bốn (Fred Nguyen Khan), Mẫn (Duy Nguyen). (HBO)

Nhưng xét về tổng thể thì *Cảm Tình Viên* là một bộ phim đáng xem. Dù gì chẳng nữa, nó cũng là phim Hollywood đầu tiên với bối cảnh cuộc chiến Việt Nam được kể từ góc nhìn của người Việt thay vì người Mỹ. Nó không là câu chuyện về chiến tranh mà đúng hơn là về những xung đột nội tâm trong nhân vật chính cũng như những người xung quanh. Và phải cho điểm đạo diễn Park Chan-wook với quyết định táo bạo dùng một Robert Downey Jr làm đại diện cho khái niệm “đế quốc Mỹ” qua 4 vai khác nhau, để cuối cùng kết nối câu chuyện phức tạp này lại bằng nhân vật thứ năm trong Tập 7. Chấm điểm: 3 sao.

từ trái theo chiều kim đồng hồ: Dân biểu Ned Godwin, Giáo sư Robert Hammer, đạo diễn Niko Damianos, đặc vụ CIA Claude (HBO)

Lưới lọc không khí - Air Filter

HOÀNG HƯƠNG

Thường xuyên thay lưới lọc Air Filter sẽ giúp làm sạch không khí bên trong ngôi nhà của bạn. Không những thế, việc này còn giúp cho hệ thống HVAC hoạt động tiết kiệm, an toàn và hiệu quả.

Dấu hiệu cho thấy cần thay Air Filter

- Cuộn dây của máy điều hoà không khí (air conditioner coils) có băng đá (freezing up) bám xung quanh.

- Hoá đơn tiền điện tăng hơn mức bình thường.

- Bụi dơ tích tụ quanh lỗ thông hơi và cuộn dây của máy (coils).

- Luồng khí từ các lỗ thông hơi (vent) giảm đi đáng kể.

- Không khí thoát ra từ lỗ thông hơi có mùi lạ.

- Lưới lọc Air filter đổi màu, dơ hoặc bị tắc.

- Bệnh dị ứng của bạn trở nên trầm trọng hơn.

- Hệ thống HVAC hoạt động không hiệu quả.

- Có nhiều bụi dơ trong nhà.

DALLAS Sự Kiện

2024 GARLAND JUNETEENTH CELEBRATION

15/6. Chương trình tôn vinh tự do và đoàn kết của thành phố Garland qua lễ hội Juneteenth kỷ niệm ngày giải phóng nô lệ ở Hoa Kỳ. Thưởng thức các món ăn của các nhà hàng khu vực downtown. Trình diễn nhạc

Địa điểm: Downtown Garland Square, 520 W State St, Garland TX 75040. **Giá vé:** miễn phí.

DFW ASIAN AMERICAN SOCCER TOURNAMENT

22/6. Tranh giải bóng đá của 36 đội ban gốc Á Châu đến từ 14 tiểu bang Hoa Kỳ và Canada. Có trình diễn văn nghệ và giải trí khác.

Địa điểm: Winters Park, 1330 Spring Creek Dr, Garland TX 75040. **Giá vé:** miễn phí.

GIRLS JUNIOR NATIONALS

21/6 tới 24/6. Tranh giải bóng chuyền thiếu nữ

Địa điểm: Kay Bailey Hutchison Convention Center, 650 S Griffin St, Dallas TX 75202. **Giá vé:** miễn phí.

Trông là lổ nhưng lổ
cũng phải trồng để qua
ngày đoạn tháng

Nông dân khóc vì “đo nông độ còn”

Nông dân Việt Nam, hễ nhắc tới thì có cảm giác như đang nói về một tầng bậc rất gần gũi, rất thân thiện những cũng rất hay khóc mếu trong mọi tình huống, mọi thời tiết. Mất mùa khóc, được mùa cũng khóc vì nông sản rớt giá, thậm chí chờ giải cứu, giờ cảnh sát giao thông thổi nồng độ cồn ráo riết, nông dân lại khóc, mà lần này là khóc suốt mướt, khóc trên cả nước, thế mới lạ.

UYÊN CA
QUẢNG NAM - VN

Nông sản ế ẩm chưa từng thấy

Bà Phượng, một người trồng rau lâu năm ở Thừa Thiên Huế, chép miệng:

- Chưa có năm nào rau củ quả lại ế ẩm như năm nay, mà lạ một chỗ là nó ế ẩm, rẻ như bèo với người nhà nông, chứ nó lại đắt đỏ ngoài chợ!
- Theo o (cô) thì do đâu

mà có chuyện ngược đời như vậy, rau ngoài chợ vẫn mắc mà rau trong vườn lại rẻ như bèo?

- Thì họ thổi nồng độ cồn, o để ý từ ngày công an thổi nồng độ cồn ráo riết tới nay thì rau chả có ai thèm ăn. Mà mình làm nông, nên có rẻ mắc chi cũng phải làm con nà, không làm lấy chi mà bỏ vào miệng chừ. Nhưng phải công nhận là năm nay làm là lổ, càng làm

càng lổ, vì giá điện, giá phân bón, giá hạt giống, giá xăng dầu tăng cao mà giá rau lại quá thấp.

- Công an thổi nồng độ cồn thì liên quan chi đến giá rau hả o?

- Cái này thực tình o chẳng thể nói được vì o không biết chi hết, cái này con nên tìm một người có chuyên môn kinh tế họ nói chớ o thì tối mù. O chỉ biết là sau

vụ ông chồng o bị phạt 7 triệu hôm Tết do đi thăm bà con, uống một lon bia, ra đường gặp cảnh sát giao thông nó đứng chờ, bắt thổi, ông thổi tự tin lắm, thổi mạnh vì nghĩ mình uống có lon bia nghĩa lý gì. Thổi mạnh một cái vậy là bay 7 triệu đồng tiền phạt. Ban đầu ông định liều bỏ chiếc xe đi bộ về vì chiếc xe đó có bán trứng lấm cũng không tới 2 triệu đồng. Nhưng sau đó nghe nói nếu bỏ xe vẫn bị phạt tiền mà còn phạt nặng hơn. Thôi thì chấp nhận nộp phạt 7 triệu, nộp thêm gần 1 triệu bạc tiền bãi gửi xe bên công an trong thời gian giam giữ xe nữa là thành gần 8 triệu đồng... Từ đó giá rau cũng rẻ và ế ẩm chưa từng thấy.

- O có nghĩ rằng do mọi thứ vật giá leo thang, người ta không đủ chi tiêu nên nhin mỗi thứ một chút?

- Cái ni cũng đúng sơ sơ thôi con nà, rau là thứ rẻ nhất ở đây mà o nghĩ toàn Việt Nam cũng rứa thôi, trừ mấy cái rau trong siêu thị thì nó mắc chứ rau chợ rẻ lắm, người ta nói đói ăn rau, đau uống thuốc chứ. Càng đói người ta càng tiêu thụ nhiều rau, nhất là sau đại dịch, rồi khủng hoảng kinh tế, nhưng mà rau vẫn ế là do cái khác, không phải do nhin nhin đâu!

Những luống rau mồng tơi gồng mình giữa cái nắng gay gắt của miền Trung

Cà tím với giá vài ngàn đồng mỗi ký ở vườn không ai mua, đến siêu thị lên tới năm, bảy chục ngàn một ký

- Nhưng o vừa mới nói rau ngoài chợ tăng giá?

- Ừ cũng đúng nhỉ!

- Theo o thấy thì tư thương buôn rau củ quả có ép nông dân mình không?

- Có là cái chắc rồi, tư thương không ép nông dân thì họ ép ai, không lẽ họ ép cán bộ sao?!

Nên nhớ là bất kỳ nhà buôn nào cũng biết lo lót cho cán bộ, tưởng buôn cái rau không có liên quan nhưng thực ra có hết á, nhất là nhà buôn với nhau họ chơi hụi, họ cần chỗ chống lưng, nên họ chung đủ. Mà càng chung cho cán bộ nhiều thì càng ép nông dân nhiều. Đó là mặt tiêu

cực thôi, chứ mặt tích cực họ cũng ép.

- Mặt tích cực họ cũng ép nghĩa là sao o?

- Nghĩa là họ phòng hồ đồ con, vì rau ế, nếu mua về mà bán không được thì lỗ sặc máu răng con. Rau củ quả để vài bữa thì nó hỏng hết, vàng ủa hết, có bán được cho ai, thế nên họ phải mua một bán ba, bán bốn kia mới phòng hồ bù lỗ. Bình thường thì họ ít ép, mà khi có "sự cố" về nông sản là họ ép dữ lắm, họ cũng phải sống phần họ nữa chứ. Đó là ép tích cực. Nên chỉ tích cực hay tiêu cực chi thì nông dân cũng khổ hết!

Tạm biệt o Phượng, chúng tôi xuôi theo quốc lộ 1A thăm các vườn rau một số nơi, đi đâu đường như cũng nghe tiếng kêu, mà lần này thì nông

dân không kêu sinh viên giải cứu hay kêu cứu các đoàn thể, hội nhóm giải cứu như mọi khi, họ chỉ kêu xin chính phủ bớt thối nông độ cồn. Tôi vẫn chưa rõ vì sao lại có chuyện nông dân đồng loạt kêu bớt thối nông độ cồn, lẽ nào với nhà nông, việc uống rượu trước khi ra đồng, trước khi bán rau là việc cần thiết hay sao mà phải xin ngừng thối?!

Gặp một người nông dân vốn là thầy giáo về hưu, tên Thông, chúng tôi hỏi thăm, ông chia sẻ:

- Từ ngày thối nông độ cồn ráo riết đến giờ, nông dân thực sự khóc mếu, mà khóc mếu trên cả nước chứ chẳng riêng gì tỉnh nào, huyện nào!

- Theo bác thì đâu là mối liên hệ giữa việc thối nông độ cồn với nông sản ế ẩm, thừa bác?

Kinh tế khó khăn, trước cả nhà ăn vài lát cá, giờ thì nhín nhịn còn 1 lát, 2 lát chứ biết sao giờ

- Thì con xem đi, toàn bộ hàng quán đều đóng cửa, mà Việt Nam là xứ ăn nhậu nhiều nhất hành tinh, lượng bia rượu tiêu thụ nhiều nhất hành tinh. Giờ đóng cửa hàng loạt thì kinh tế phải khủng hoảng trong phân khúc ăn nhậu này rồi. Mà khi hàng quán

đóng cửa thì kéo theo các loại rau củ quả vốn cung cấp cho hàng quán phải đứng lại. Từ đó sinh ra tình trạng nông dân khó khăn vì nông sản không tiêu thụ được.

- Bác có thể cho con biết thêm những loại rau củ quả nào là quán xá tiêu

thụ mạnh được không ạ?

- Nhiều lắm, cà rốt, khoai tây là cao cấp, rau mồng tơi, rau muống, đặc biệt là cải xanh, bí đỏ... Những thứ đó tiêu thụ rất mạnh, cải dùng để ăn lẩu, bí đỏ thì nấu đủ các món, cà rốt, khoai tây, khoai môn thì để hầm xương, nấu cà ri, nấu món um, rồi rau thơm như rau húng, rau thì là, rau diếp cá, thậm chí khổ qua, còn gọi là mướp đắng đó, nhiều lắm... Trước đây, bác bỏ cho một cái quán nhỏ, mỗi ngày bỏ rau cho họ kiếm được từ ba đến năm trăm ngàn đồng. Nghĩa là mình không trồng đại trà để bán cho nhà buôn mà trồng rau tương đối sạch, nhiều loại để bỏ cho quán. Đùng một cái, quán đóng cửa vì ế ẩm, vậy là bác mất mồi. Mà chuyện này là trên cả nước nghe, chứ chẳng

Người bán nâng giá một phần để bù vào phần hư hỏng do để lâu, không bán được

riêng tỉnh nào đâu!

- Nông sản ế ẩm như vậy thì mình sống ra sao hả bác?

- Thì cũng đắp đổi qua ngày thôi, trước đây mình ăn 4 lát cá thì bây giờ ăn lại còn 1 lát, 2 lát cho mỗi bữa. Một gia đình 8 người, đĩa cá có 4 lát là đã ít, giảm xuống còn 2 lát thì mỗi người xỉa một chút thôi. Trước đây mình lỡ có bán rau ế thì còn sống dựa vào tiền lương con cái đi làm đắp đổi, bây giờ tụi nó cũng thất nghiệp. Hai đứa đi dạy, còn lại công nhân với bán quán, công nhân thất nghiệp, thì mình ăn rau thế cá, thế thịt. Mà cái khó kếp con à!

- Khó kếp nghĩa là sao vậy bác?

- Khó kếp tức là khi mình không có thu nhập thì thị trường lại lên giá, giá

Đo nồng độ cồn -> hàng quán giảm khách -> nông sản ế ẩm -> nông dân khó

diện tăng, giá nước tăng, giá phân tro tăng và giá gì cũng tăng. Nhất là giá vàng tăng nữa, thành thử trước đây cầm mười ngàn đồng có thể mua được mớ cá vụn về kho quệt, còn bây giờ cầm mười ngàn đồng mua chẳng được cái gì, ngay cả ra chợ mua bó rau cũng không được. Vậy mà rau trong vườn mình bán cả chục bó mới được

mười ngàn đồng. Mọi thứ khốn đốn, thậm chí là khốn nạn nữa kia!

Tạm biệt ông Thông, chúng tôi tiếp tục đi vào Quảng Nam với hy vọng xứ Quảng gần Đà Nẵng, có thành phố du lịch Hội An, chắc là người nông dân có đường tiêu thụ nông sản khá hơn. Nhưng, theo lời của chị Hương, một người buôn rau hành, thì:

- Ui chu choa, năm ni kinh khủng quá, chưa bao giờ mình phải la làng vì nhà nông như năm nay!
- Sao lại phải la làng vì nhà nông hả chị?

- Thì họ trồng nhiều như trước đây, mà thị trường thì ế nhể nên họ cứ mang rau ừn ừn tới cho mình, mình không mua họ thả đó đi về, cứ như ăn vạ mình vậy. Có bữa mình phải hù họ nếu để thì mình mang ra cống đổ, họ mới chịu mang đi nơi khác. Mà mình không tài nào mua nổi đâu, nhiều quá, trong khi đó bán không được.

- Các chợ đầu mối ở Đà Nẵng, chị thấy mức tiêu thụ ra sao?

- Ô chu choa, các chợ đầu mối cũng vắng tanh như chùa bà Đanh vậy! Kinh tế khó khăn quá, các ông giao thông thì nhau thối nồng độ cồn, thối ráo riết, kết quả là quán xá đóng cửa hết! Giữa lúc khó khăn này, công nhân thì thất nghiệp, quán xá thì đóng cửa, nông sản thì không bán được. Chết!

Chữ “chết” được chị Hương buột miệng nói ra sao nghe thê thảm và áo não đến mức không thể nào chịu được. Chúng tôi tạm biệt chị Hương, những cánh đồng rau vốn tươi mát và thơ mộng đập vào tầm mắt nghe cứ cay xè!

UC

Kinh tế khủng hoảng, đời sống người nông dân càng thêm khốn đốn

DIỆU CỎ NƯỚNG

Đầm mùa Hè

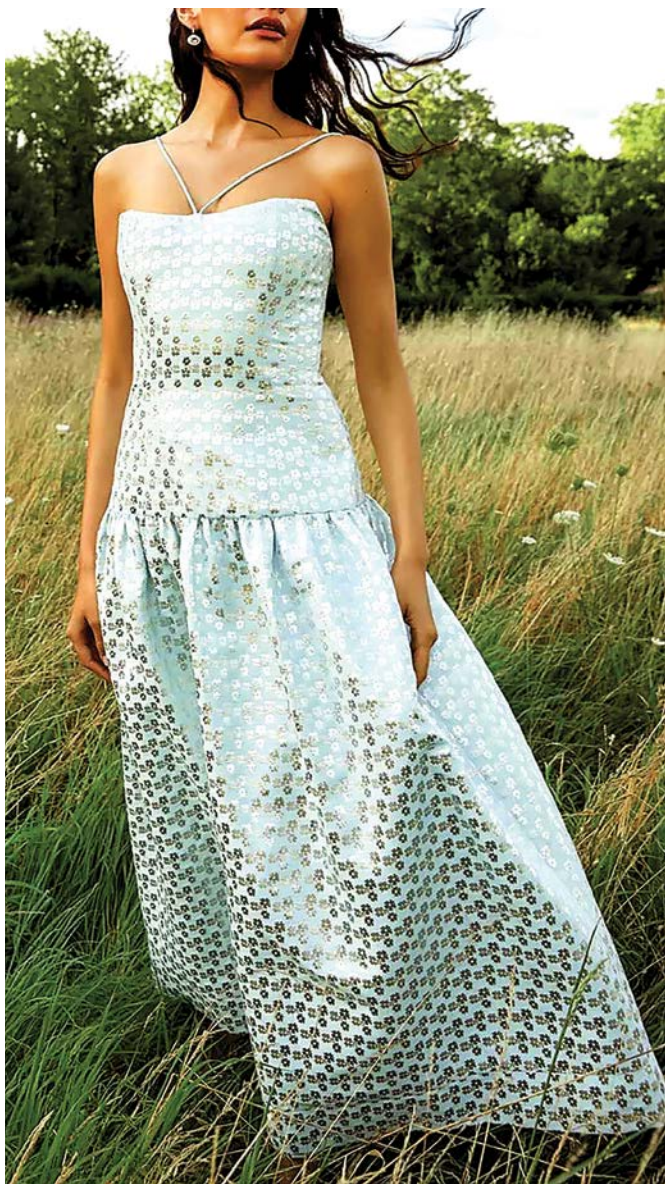
■ **Đầm milkmaid dress** đang thịnh hành, với cổ vuông, thường tay phồng, thắt eo, chất liệu nhẹ thoáng như cotton, lanh, ren nên rất thoải mái. Nhiều kiểu phá cách như không tay hay đầm milkmaid hai dây, chi tiết dây buộc, cúc bấm, hay ren nhấn nhá thêm nữ tính. Vintage style, họa tiết nhẹ nhàng, hợp dạo phố và những dịp không quá trang trọng.

■ **Đầm quây** - strapless dress đơn giản dễ diện đẹp, hợp nhiều dáng. Kiểu lộ bờ vai, phần ngực ôm sát, chất liệu cotton, satin, chiffon chút co giãn để ôm sát người. Mặc tiệc tùng hay casual, thanh lịch với giày có gót hay đi chung sandal nhìn giản dị hơn.

■ **Drop waist dress**, casual nhưng vẫn hiện đại là đầm thả eo - dễ tạo sự khác biệt trong dịp thường ngày hay đi tiệc. Phần thân trên ôm sát, váy dưới có thể suông, xòe, xếp li ... thả eo nên hợp với dáng người cao.

■ **Đầm organza** hay đầm tuyền xuyên thấu sành điệu, sexy nhưng kén dáng. Lựa kiểu không quá mỏng, có layer để dễ mặc. Hoặc lộ da mát mẻ với đầm dệt kim mở - openwork knit dress chi tiết hở khi đan dệt như kiểu đầm cut-out hở vai, hở eo và những kiểu đầm đan móc crochet thưa, khoe làn da dịp vacation.

■ **Đầm xếp nơ** - bow-stacked dress nữ tính với gam mùa hè đẹp, thoáng mát cho nhiều dáng người. Kiểu đầm xếp nơ hiện đại đôi khi chỉ có vài nơ cách điệu ở eo, ngực, vai. Vui tươi, lạ mắt, phong cách. Đầm cổ yếm halterneck dress cũng dễ lựa chọn, hợp một năm nay. Lộ vai nhưng không quá táo bạo, lộ cổ nhìn cao và gây hơn.

■ **Đầm lai phồng** - bubble hem dress trở lại. Trẻ trung, vui nhộn, thoải mái cho dịp party nhảy nhót hay mặc hàng ngày. Đầm sưng nhăn - crinkled slip dress - nếp nhăn trên thớ vải mềm mại nhìn casual, bông bông, hiện đại hơn kiểu đầm slip dress thông thường, hợp với những dịp đặc biệt.

Thơ

Thời chia cách

Thời chia cách đây là thời nào? Xin cứ đọc thơ rồi sẽ cảm nhận được. Đó là khoảng năm 1954 như trong văn Mai Thảo *"Phượng nhìn xuống / Hà Nội ở dưới ấy"*. Đó là một thời sau 1954. Hay lúc chia tay với Ai Tây trong cổ thi. Mà cũng có thể là một khoảnh khắc nào đó trong đời. Xin hãy đọc lại thơ. **SAO KHUÊ**

■ CHIÊU ANH NGUYỄN

vọng tưởng

Không chờ nữa
những tàn cây trơ lá
Mùa đi nghiêng héo một nụ cười
Người bước vội
qua vùng hoa cỏ mặt
Để bên đời
trái đắng riêng thôi...
Ngày nắng thấp
mầm xanh nhú ngọn
Vừa cúi mình đêm trước
rã rời...

■ THANH TÂM TUYẾN

liên những bài thơ tình thời chia cách

I.

Sự em có mặt cần thiết như những sớm mai
(nếu đời người không có những sớm mai)
anh trở dậy
đọc thơ Nguyễn Du
những câu lục bát buồn rừng rưng cuối đường của một ngày
chợt anh muốn viết tặng em
không thể được
em làm con tin ở một thế giới
mà lòng sâu héo là trọng tội
anh cố gắng viết những lời thơ thật tự nhiên
như câu chuyện buổi còn gặp gỡ
như khoảng trời đơn sơ sau cửa sổ
anh gọi thầm một mình
trong giấc mơ phủ làn tóc biếc
anh biết anh gọi thầm một mình
LIÊN

II.

Anh nhớ em cùng một lúc với thành phố
với những con đường anh đi qua một lần
để đến nhà em anh băng ngang một vườn hoa vắng
(lần trở về anh ngồi xuống ghé dài
nếu là buổi chiều quạnh hiu mây lá mùa thu)
một phố bình dân có chợ và những quán ăn
giản dị như trang nhật ký của anh
ngày bắt đầu yêu em...

IV.

Sự vắng mặt của em và bãi biển mùa đông
thành phố đau từ mỗi cột đèn
mỗi bụi thềm của đóng
em đi không nón không áo choàng
mưa tâm tã
những cửa sổ đêm muốn hé ra
nổi loạn
và mắt em mặt trời cỏ hoa với môi anh đắm thắm
và rục rỏ nhớ thương

...

■ TÔ THÙY YÊN

chia tay ả tây

Mới độ nào chia tay ả Tây.
Đi đâu hay chỉ cốt rời đây?
Mây trôi, dầm mả nhớ hư hoặc,
Gom chẳng thành câu chuyện thuận tai.

Lời kiếm, quanh ba cái ý quẩn,
Tiền đưa vừa một quãng mây bay.
Ra về, thấy nhật nguyệt điên đảo,
Ray rút chưa tròn hẹn ả Tây.

Có thật từng chia tay ả Tây?
Mây qua để bóng cổ thư này.
Tuyệt cùng ký ức như nơi tối,
Tin tức ngàn thu biết hỏi ai?

Bao nhiêu đông lửa đêm quan ngoại
Gió thổi tan tro mỗi sáng ngày?
Trong trời, mây ấy cũ hay mới?
Ả Tây, lần nữa, lại chia tay.

Mãi mãi còn chia tay ả Tây.
Ngày ngày mây lãng đãng qua đây.
Cõi đời giấu một phía mê tưởng,
Đi nép ranh, mộng tượng ả Tây.

ĐÌNH TRƯỜNG CHÍNH

■ NGUYỄN XUÂN THIỆP

như một lời chia tay*

Như một lời chia tay
tôi gọi lại
một góc phố. rục lá vàng
quán cà phê. mở cửa. dưới giàn hoa giấy
tiếng chim. lúc mình hôn nhau

tôi gọi lại
căn nhà. gió động cây đàn gỗ chùng dây.
cửa sổ nhìn ra sông. hoàng hôn
tím màu hoa đồng thảo
hôn tôi. suốt bao đêm. cùng đóm lửa vườn xưa.
thức trong cây và đất
đợi chờ ai. hừng đông mưa
phượng đỏ. một lời yêu dấu cũ
là lúc chia xa

tôi gọi lại
con hẻm mùa đông
gầy yếu
tiếng rao hàng vào giấc ngủ khuya
những khuôn mặt bạn bè. với nhiều nét gầy
cuộc đời. sương. khổ. nhọc nhằn

tôi gọi lại
tôi gọi lại
thành phố. đóa quỳ vàng
(thành phố. mỗi tình đầu của tôi. nay xin
gọi lại)

gọi lại
nắng mưa
nắm mộ người thân. với chút tro than
ôi chút lòng hoài vọng. sót
gỏi nụ cười. trên môi em bé. có tên gọi. bình minh

tôi gọi lại
đất và người
gió. bắt đầu từ lãng quên

Sài Gòn, tháng 5. 1995

*Cũng là tên một ca khúc của Trịnh Công Sơn

BIỆM HỌA

BẢO HUÂN

Đắng!

NGÂN BÌNH
GARLAND, TX

Trên chuyến xe điện buổi trưa vắng khách, ngồi đối diện với Giang là người đàn ông đeo chiếc kính đen khá to, che kín một phần ba khuôn mặt. Hình như từ lúc bước lên xe, ánh mắt ông không rời khỏi Giang - bằng trực giác Giang cảm nhận được điều đó. Và cũng chính sự cảm nhận mà Giang nghĩ là rất chính xác, khiến Giang sợ hãi khi

nhớ lại bộ phim vừa xem tuần trước, trong đó có cảnh mưu sát trên chiếc xe điện ngầm chỉ có hai người. Giang giả vờ lơ đãng nhìn cảnh vật bên đường, nhưng lại sẵn sàng trong tư thế chống đỡ nếu có chuyện bất trắc xảy ra. Gây nham, yếu đuối như Giang, có muốn chạy cũng chưa chắc đã chạy nổi, vậy mà cũng bày đặt ... Buồn cười thật! Chiếc xe từ từ bớt tốc độ khi gần đến trạm dừng, Giang đứng bật dậy, bước nhanh. Khi chân vừa chạm xuống mặt đất, Giang quay lại đã thấy người đàn ông ngay phía sau lưng mình. Tim đập thình thịch, Giang vừa đi - mà như chạy - về phía bãi đậu xe, vừa cho tay vào túi xách, run rẩy lục lọi tìm chìa khóa. Còn đang luống cuống thì có

tiếng của người đàn ông vang bên tai:

- Xin lỗi... có phải... phải... Hồng Giang không?

Giang xoay người lại thật nhanh. Người đàn ông đưa tay gỡ kính ra.

-Nghị!... có thật... là anh không?

Cổ họng Giang nghẹn cứng, những giọt lệ bỗng òa ra trong tích tắc, ướt nhòe đôi mắt.

- 30 năm rồi phải không em?

- Dạ! 30 năm, 4 tháng 27 ngày rồi Nghị ơi!

oOo

- Nếu là chị, tôi sẽ rút lui khi biết chồng không còn yêu mình nữa.

- Tôi xin chị. Chị vẫn còn xinh đẹp, chị thừa điều kiện để tìm cho mình một

người chồng xứng đáng, sao lại níu kéo anh Nghị cho mẹ con tôi đau khổ. Làm sao chị có thể hạnh phúc được ...

- Chị nói thế làm gì. Bởi vì, nếu suy nghĩ theo cách của chị thì tôi đã không gọi chị ngày hôm nay. Chắc chị cũng biết, tôi và anh Nghị đã đính hôn cách đây gần 24 năm. Đến bây giờ, chiếc nhẫn đính hôn vẫn còn trên ngón tay của tôi. Xin chị hãy nhớ một điều, tôi không cướp hạnh phúc của ai hết mà chỉ lấy lại những gì đáng lẽ thuộc về tôi.

Bên kia đầu dây, giọng nói của người đàn bà run run dứt quãng:

- Nhưng... tôi không có lỗi trong sự chia cắt của anh Nghị và chị. Tất cả chỉ là định mệnh. Giờ đây, mọi

chuyện đã thuộc về quá khứ. Xin chị hãy để cho quá khứ ngủ yên. Bởi vì... giữa chúng ta còn có một đứa bé vô tội. Đó là con gái của tôi và Nghị. Chị đừng quá nhẫn tâm.

Giang lắc đầu, hét to trên điện thoại:

- Chị có biết, hai mươi mấy năm chị an vui, sung sướng trong niềm hạnh phúc, là mấy mươi năm tôi lau nước mắt nhớ thương, tất tả tìm kiếm anh Nghị tưởng chừng như sắp hụt hơi không? Còn chị, từ đâu... tự dưng được ung dung hưởng hạnh phúc. Cái hạnh phúc mà chị đã hưởng trong từng ấy thời gian đã quá đủ. Nếu so với nỗi đau khổ tôi đã gánh chịu, chị mới là người nhẫn tâm khi không chịu bước lui để trả lại sự công bằng cho tôi. Tôi yêu cầu chị biết điều một chút. Hãy đồng ý ly dị đi. Anh Nghị muốn điều đó. Chị nghe rõ chưa. Nếu không...

Giang chưa dứt lời thì chiếc điện thoại trên tay đã bị giật lấy thật đột ngột.

- Chị Giang! chị có điên không? sao lại có thể mở miệng nói những lời ác độc như thế.

Giang kéo rết cánh tay Huệ Dung:

- Trả lại... trả lại cho chị.

Huệ Dung giấu điện thoại phía sau lưng, cao giọng:

- Chị hãy tỉnh táo một chút đi. Chị bao nhiêu

tuổi rồi, sao có thể hành động như đứa con gái vừa mới lớn. Gia đình người ta đang êm ấm mà chị nỡ đánh phá nát như thế hả?

Giang ngồi bệt xuống sàn nhà, mếu máo:

- Chị đã đau khổ quá nhiều rồi. Mấy mươi năm chị ôm trong lòng một tình yêu tuyệt vọng, tưởng chừng cả đời sẽ không bao giờ gặp được lại người chị ngày đêm thương nhớ. Nhưng Ông Trên đã đền bù cho chị, đã cho chị gặp lại anh Nghị. Anh Nghị là của chị ... là của chị.

Huệ Dung quỳ xuống, ôm lấy đầu Giang, ngọt ngào:

- Em hiểu... nhưng anh Nghị bây giờ đã có vợ con. Chắc chị chưa quên mẹ mình đã đau khổ thế nào khi ba có nhân tình. Hai chị em mình cũng đã từng lặn lội khắp nơi để tìm kiếm, van xin ba trở về khi mẹ gần như điên loạn vì ghen. Chị Giang! hãy bình tâm suy nghĩ lại. Đừng hưởng hạnh phúc trên sự bất hạnh của người khác. Đó là một việc làm thiếu lương tâm, vô nhân đạo chị biết không?

Những lời chỉ trích nặng nề của đứa em gái thân yêu làm Giang bị chấn động đến độ không kềm chế được.

- Ủ! tao mất tính người như vậy đó, mày có xấu hổ thì ra khỏi nhà này đi, đừng nhìn mặt người chị

này nữa.

Huệ Dung cũng mất bình tĩnh không kém:

- Được! nhưng trước khi đi, tôi phải nói chuyện với anh Nghị, người đàn ông vô trách nhiệm, vô đạo đức.

Huệ Dung đứng lên, nện chân âm ỉ trên từng bậc thang một cách giận dữ. Giang nắm tay vào thành ghế, vừa buồn vừa giận đứa em chỉ nghĩ đến người ngoài mà không biết nỗi đau đớn của chị mình. Một nỗi đau bám riết lấy Giang mấy mươi năm qua, không một phút nguôi ngoai.

Một ngày rất xa, chuyến vượt biên định mệnh đã bắt rời Nghị và Giang khi hai người chính thức đính hôn. Trước đó, mẹ Giang đã đóng tiền để cả gia đình, trong đó có Nghị sẽ cùng nhau vượt thoát theo chương trình đã được định sẵn. Trước khi đi, Nghị xin phép về thăm mẹ và các chị em của anh. Nhưng cuộc hành trình bỗng đột ngột thay đổi và chuyến đi được khởi hành sớm hơn dự tính một tuần, vì thế Nghị không kịp trở về Saigon. Mặc cho Giang khóc lóc, van xin được ở lại chờ Nghị, ba Giang nhất quyết không bằng lòng. Ông nói, người chủ tàu hứa sẽ dành chỗ cho Nghị đi vào chuyến sau. Đứa con gái 19 tuổi, yếu đuối, nhút nhát còn biết làm gì ngoài những giọt nước mắt sâu thẳm,

đau buồn. Trên chiếc tàu bé nhỏ, chập chùng giữa biển trời bao la, quê hương dần mất hút, tìm Giang như thất lạc khi nghĩ đến hình ảnh Nghị thẳng thốt, ngơ ngàng nhìn căn nhà quen thuộc trống vắng không một bóng người.

Chiếc tàu gỗ bé nhỏ, mong manh, cuối cùng cũng đưa được 39 người đến nơi an toàn sau những ngày gian nan, nguy hiểm trong cơn sóng gió. Khi đặt chân lên trại tị nạn, cả người Giang như rụng xuống khi nghe đâu đây giọng hát nghèn nghẹn, rã rời của Khánh Ly "*Chiều nay có một người đi tản buồn, gọi tên ai gửi theo cơn gió bay, tình yêu ơi! còn đâu những ngát say, người yêu ơi! giờ thương nhớ dâng đầy*". Nỗi nhớ thương sao xiết như bóp thắt trái tim Giang. Dù mẹ luôn miệng nói, Nghị sẽ đến sau, con đừng buồn, nhưng sao trong linh cảm mơ hồ nào đó Giang lại lo sợ lần chia tay này sẽ là vĩnh viễn. Và nỗi lo sợ đó đã trở thành sự thật khi gia đình Giang được con trai của người chủ tàu cho biết chuyến đi sau - có Nghị trong đó - bị đổ bể và những người có mặt trên tàu đều bị bắt đưa vào trại giam. Giang gần như hoảng loạn khi không liên lạc được với Nghị cũng như gia đình anh. Ngày nào Giang cũng lặng lẽ ra cầu tàu, ngồi một mình trên bãi

vắng để chờ Nghị như chờ một phép lạ. Nhưng phép lạ mãi mãi không đến với Giang, để từ đó Giang khép kín cõi lòng, mặc cho bao nhiêu người cố công theo đuổi và rồi đành phải chán nản bỏ cuộc, mặc cho ba mẹ Giang héo mòn nhìn con gái mình vô vô trong cuộc sống cô độc, lẻ loi.

Ngày tháng trôi, tuổi xuân của Giang cũng dần phai theo năm tháng. Ba mẹ Giang lần lượt qua đời mà chưa ai được một lần nhìn thấy niềm hạnh phúc của đứa con gái tội nghiệp. Giang biết mình đã làm buồn lòng ba mẹ, nhưng biết làm sao khi cõi lòng Giang lạnh ngắt, trái tim Giang không một lần xao động trước hình ảnh những người đàn ông không phải là Nghị. Giang an phận sống bên cạnh Huệ Dung, đứa em gái duy nhất và sẵn sàng chấp nhận cuộc sống đơn độc nếu mai này Huệ Dung bước chân về nhà chồng. Nhưng rồi như một ân sủng bất ngờ mà Ông Trời đã ban phát, Giang gặp lại Nghị trong một tình cờ huyền nhiệm và tình yêu vẫn hằng sống trong trái tim Giang càng trở nên nồng nàn, mãnh liệt. Giang miên man đắm chìm trong niềm hạnh phúc vừa tìm thấy. Giang quên hết những bài học đạo đức mẹ đã từng dạy cho Giang từ ngày còn bé. Giang giả điếc, làm ngơ trước những lời khuyên

nhủ của Huệ Dung. Giang cảm thấy điều mình đang làm không có gì trái với đạo lý. Ngày xưa, Nghị là chồng của Giang thì bây giờ và mãi mãi Nghị cũng sẽ là chồng của Giang. Chắc chắn Nghị cũng đã nghĩ như thế khi ôm siết Giang trong cánh tay rắn chắc, thì thào vào tai Giang những lời tha thiết:

- Được gặp lại em là một niềm hạnh phúc lớn nhất trong cuộc đời anh.

Giang nhắm nghiền đôi mắt để tận hưởng niềm hạnh phúc mật ngọt nhưng vẫn không giấu được sự lo lắng:

- Em sợ ... một ngày nào đó anh sẽ hối hận ... và... rồi anh sẽ bỏ em để trở về với vợ con anh.

Nghị lau nước mắt cho Giang bằng nụ hôn ấm, giọng quả quyết:

- Không bao giờ. Bởi vì anh không hề yêu Xuân. Anh cưới Xuân vì muốn được đến đây, một nơi chốn có người anh yêu thương đang trú ngụ. Mấy mươi năm trôi qua, mong ước của anh tưởng chừng đã trở thành ảo vọng, không ngờ ... thật sự, không bao giờ anh dám tin rằng có một ngày được nhìn tận mặt em và được ôm chặt lấy em trong nỗi vui sướng tột cùng.

Giang nhìn sâu vào mắt Nghị. Vẫn là ánh mắt với một trời yêu thương đắm đuối của 24 năm về

trước. Vậy là quá đủ. Đủ đền bù cho Giang những mất mát lớn lao của một thời xuân sắc, mộng mơ. Giang thầm nhủ, phải dùng cảm san bằng tất cả mọi trở ngại, bất luận từ đâu để bảo vệ tình yêu này, mình không thể mất Nghị một lần nữa. Câu nói được lặp đi, lặp lại nhiều lần mỗi khi Giang phải đối đầu với những lời phê phán khắc nghiệt, cả lần chạm phải ánh mắt oán hận của con gái của Nghị ở tòa án hay khuôn mặt lạnh như tiền của đứa em ruột thịt đã lớn tiếng tuyên bố chấm dứt tình chị em sau khi biết Giang và Nghị chính thức chung sống với nhau.

OoO

Tiếng nói của Giang vẫn tiếp tục vang đều trong điện thoại nhưng âm điệu như chùng xuống:

- Và chúng tôi đã nắm tay nhau, đập trên dư luận để xây dựng hạnh phúc. Một hạnh phúc rất thật. 10 năm qua, Nghị đã cho tôi tất cả tình yêu thương, sự chiều chuộng mà tôi từng khao khát mấy mươi năm. Nhưng thật tình mà nói, từ ngày có Nghị, tôi mất hết bạn bè. Có phải họ đã quá khắt khe với tôi không? Còn chị, chị nghĩ thế nào về câu chuyện tôi vừa kể?

- ...

- Tôi vẫn hy vọng sẽ tìm được ở chị một sự cảm thông. Đầu phải ai cũng

cảm thông được với người đàn bà làm tan nát gia đình người khác, phải không chị? Nhưng tôi có một yêu cầu, chị có thể gác qua một bên cái thành kiến cũ rích để cho tôi một lời nhận xét công bình về những gì tôi đã làm không? Tôi đúng hay sai khi quyết tâm giành lại cái hạnh phúc đã một lần vuột khỏi tầm tay mình?

Tôi ngần ngừ, không biết nên nói hay im lặng? Vì chắc chắn câu trả lời của tôi không phải là câu trả lời mà Giang đang chờ đợi. Bên kia đầu dây có tiếng giục giã:

- Chị cứ trả lời một cách thẳng thắn. Tôi rất thích sự thành thật.

- Tôi nghĩ... Giang không cần hỏi ai mà chỉ nên hỏi lại lòng mình. Nếu tâm hồn Giang luôn bình an, lương tâm không bị dằn vặt, ám ảnh vì một duyên cớ nào đó thì Giang không phạm phải một sai lầm nào cả. Còn ... nếu Giang mãi băn khoăn suy nghĩ và tự đặt câu hỏi "Việc tôi làm đúng hay sai" thì chính Giang đã có câu trả lời cho sự hoài nghi của mình rồi đó.

Điện thoại cúp ngang. Tôi buột má, lòng thoáng nao nao buồn. Như thế có nghĩa là tâm hồn tôi không bình an. Và như thế cũng có nghĩa là tôi đã phạm sai lầm vì đã nói một câu không nên nói.

NB

ĐOÀN XUÂN THU
MELBOURNE

Lùn không thấy núi!

Từ đường Trần Quang Khải, Tân Định đi thẳng vô đường Nguyễn Hữu Cánh, cuối đường có mũi tàu chia ra hai nhánh: nhánh bên phải là xóm lớn dẫn ra bờ kinh Nhiều Lộc, có chùa Vạn Thọ; nhánh bên trái là xóm nhỏ 10 căn, có chùa Quảng Thành rất nhỏ. Chỉ một khu xóm mà có đến 2 ngôi chùa nên được gọi là Xóm Chùa, nhưng anh bạn văn của tui lại theo đạo Công giáo, vì quê của ba ảnh ngoài tỉnh Quảng Bình.

Anh bạn văn của tui có ghi lại một hồi ức, một câu thương tâm, của chính anh là: “Chạm của thiên đường”

“Tháng 6, năm 1982, sau một chuyến hải hành gian nan đã đến được Kuku, Nam Dương. Mừng vì đến được bến bờ tự do chưa thỏa thì đau đốn thay chỉ 2 tháng sau, cơn sốt rừng ác tính đã mang vợ tôi đi mãi mãi!

Một em trên sườn đồi, cạnh bãi đáp trực thăng, là một vùng đất sét pha cát, khá xốp, chứ không phải đá núi nên chiếc quan tài của Cao ủy trong đó xác bọc bằng một tấm nylon lúc hạ huyết cũng sâu tới 2 thước đất. Một chiếc thánh giá bằng gỗ đơn sơ, tên em và ngày mất được khắc lên trên đó. Tôi đã chôn theo em gương, lược, áo quần! Chiếc nhẫn cưới em vẫn còn đeo trên ngón tay áp út!”

Năm 2009, từ Footscray, thủ phủ Melbourne, tiểu bang Victoria. Úc Châu, lại vượt trùng dương, tôi trở lại bán đảo Ku Ku hầu mang tro cốt của vợ tôi về lại nhà thờ Tân Định. Giờ khai quật, cẩn trọng đào xuống gần 2 tiếng đồng hồ, chiếc áo quan hiện ra, nắp ván thiên đã mục rã thành cát bụi sau thời gian dài đẳng đẳng. Trên nền xi-măng của bãi trực thăng ngày cũ, dưới cơn mưa rừng nhiệt đới Nam Dương nặng hạt, (Mưa rừng ơi mưa rừng! Hạt mưa nhớ ai mưa triền miên?), tôi thu lượm di vật: gương lược, chiếc nhẫn cưới đã từng chôn theo em. Tất cả được bỏ trong chiếc bọc nylon. Hài cốt được hỏa thiêu dần dần biến thành tro trắng! Cát bụi đã trở về cát bụi!

Nhìn lên đỉnh đồi phủ mờ mây trắng như một dải khăn tang nghìn trùng xa cách. Xin tạ ơn đất trời Kuku, dấu quê người, vẫn rộng lượng cho xác thân em tạm nương suốt 27 năm qua. Ngày xưa, khi chiếc tàu Cao ủy xa dần Kuku, tôi đã thầm hẹn với em ngày trở lại. Bấy giờ tôi đã trở lại vì ai nỡ bỏ em mồ hoang cỏ lạnh cho đành! Trời Kuku bỗng đổ một cơn mưa rừng nhiệt đới! Cơn mưa rừng nhiệt đới ngày xưa phân ly, tôi đi, em ở! Và cơn mưa rừng nhiệt đới chiều nay tôi trở về

Trại tỵ nạn Kuku, Nam Dương. PHOTO CARINA.

*Ku Ku để tìm lại em”.
Xin hãy rót xuống một
giọt rượu để giải oan cho
những cái chết tức tưởi
trong cuộc biển dâu này!*

Bài hồi ức này là lời tố cáo đanh thép; chính vì sự cai trị tàn ác, hà khắc của CSBV sau khi chiếm được Miền Nam đã đẩy hàng triệu bà con mình vượt biển tìm tự do. Chen chúc trên những con thuyền mỏng manh, thuyền nhân trở thành con mồi ngon cho bọn cướp biển Thái Lan. Nhiều người đã bị chết khát, chết đói và chết đuối.

Thế giới rung động trong niềm thương cảm. Từ điển tiếng Anh có thêm chữ ‘boat people’ là thuyền nhân, người tị nạn chạy trốn CS bằng thuyền.

Trước hồi ức vô cùng đau xót của anh làm biết bao nhiều người Việt quốc gia rơi lệ, bị chạm nọc, CS sai một bầy dư luận viên dốt nát ra sửa rân nhằm mục đích lấp liếm cái tội ác tày trời này do chính bọn chúng đã gây ra với dân tộc Việt Nam. Chúng trắng tráo cho rằng câu chuyện đau lòng này không có thiệt. Chúng lu loa rằng dùng chữ ‘sốt

rừng ác tính’ là không trúng... bla bla... Một con khỉ dít đỏ dám bố lão như vậy: “*Tớ cũng sắp đi theo ông bà ông vải. Tớ cũng đã từng lặn lội rừng sâu, từ Bắc vào giải phóng Miền Nam, nên tớ rành: chỉ có ‘sốt rét ngã nước’ (nhẹ) và ‘sốt rét ác tính’ (chết như chơi). Nhưng chưa bao giờ nghe ai nói cái ‘vụ sốt rừng ác tính’. Chắc bệnh này mới xuất hiện ở Melbourne, Úc?’*”

Anh bạn văn gọi đám dư luận viên, an ninh mạng CS, là bọn khỉ dít đỏ. Tui hỏi tại sao anh gọi như thế? Thì anh cất giọng: “Là người có đạo, tôi tin Chúa, tôi là người hữu thần. Tin tổ tiên con người là khỉ, CS là người vô thần, chúng lại phát xuất từ rừng Trường Sơn, nên chúng là khỉ dít đỏ (màu cở máu của CS).

Ảnh ‘bụp’ lại con khỉ dít đỏ Trường Sơn đó như vậy: “Sốt là nóng. Nên mới có chữ nóng sốt.

Thân nhiệt trên 37 độ rưỡi là sốt. Sốt cho biết cơ thể đang bị nhiễm trùng. Rét là cơ thể bị lạnh run. Nên mới có chữ giá rét, hoặc rét mướt. Trong bài ‘Đôi bờ, Quang Dũng có viết: “*Rét mướt mùa sau chừng sắp ngủ. Kinh thành em có nhớ bên tê? Giăng giăng mưa bụi quanh phòng tuyến. Hiu hắt chiều sông lạnh bên tê.*”

Sốt rừng, rét rừng hay sốt rét rừng là sốt do muỗi cái trong rừng chích. Bọn CSBV xâm nhập VNCH qua đường mòn HCM đứa nào mà không bị vi trùng sốt rét giết hồng huyết cầu; nên da nó xanh bủng màu chì như thằng hút á phiện. Bọn khỉ dít đỏ này lùn không thấy núi, không biết sốt rừng (jungle fever) tiếng dân dã để chỉ sốt rét (malaria), sốt xuất huyết (dengue fever), sốt vàng da (yellow fever) trong rừng đầy sơn lam chướng khí. Ác tính vì những căn

bệnh này làm bệnh nhân bị thiếu máu, suy thận, và tổn thương não, co giật rồi chết.

(Theo báo cáo của Cao ủy Liên Hợp Quốc về người tị nạn (UNHCR), những thuyền nhân Việt Nam tị nạn CS trong các trại ở Indonesia, bao gồm cả ở Kuku vào năm 1979, có 1,433 ca bệnh sốt rét trong số những người tị nạn ở Kuku, với tỷ lệ tử vong là 10.5%.)

Cuối cùng không có cách nào để làm cho những con khỉ dít đỏ Trường Sơn, lùn không thấy núi này, hiểu được tiếng người; nên tui khuyên anh: “*Ồi hơi đâu? Anh nên áp dụng câu châm ngôn tiếng Anh là “The dogs bark, but the caravan goes on” (Chó cứ sủa đoàn lữ hành cứ đi). Nhưng anh cứ khẳng khẳng không chịu nghe tui, cứ tiếp tục đâm mấy thằng gian bút chẳng tà.*

DXT

DU FACE

LTS: Facebook là một mạng xã hội (social networking service) phổ biến rộng và có tầm ảnh hưởng rất lớn trên thế giới ngày nay. Ngoài khía cạnh giải trí, xả stress, giao lưu, lưu giữ nhật ký... Facebook còn được sử dụng như một phương tiện hiệu quả trong những cuộc cách mạng làm thay đổi tình hình thế giới. Hiện nay Facebook là một trong những lối thoát quan trọng để những trí thức, nhà báo, văn nghệ sĩ có khuynh hướng tự do đang sống tại Việt Nam cất lên tiếng nói của họ.

"FACEBOOK CÓ GÌ NGỘ" chọn lọc và giới thiệu với quý độc giả những ý kiến (comment) dí dỏm, tếu táo của cư dân trang mạng này và giữ nguyên văn cách thể hiện của họ.

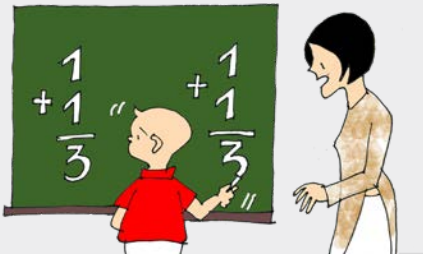
Chúng tôi xin phép các tác giả trên Facebook được trích lại và chân thành cảm ơn.

BBT Trẻ

Hiếu học

- Sao cậu mắc lỗi nhiều thế, ko học từ sai lầm à?
- Dạ em ko chỉ học từ sai lầm, mà còn thường xuyên ôn lại bài ạ!

TỪ FACEBOOK PHAN PHUONG DAT

Hoàn thành nhiệm vụ

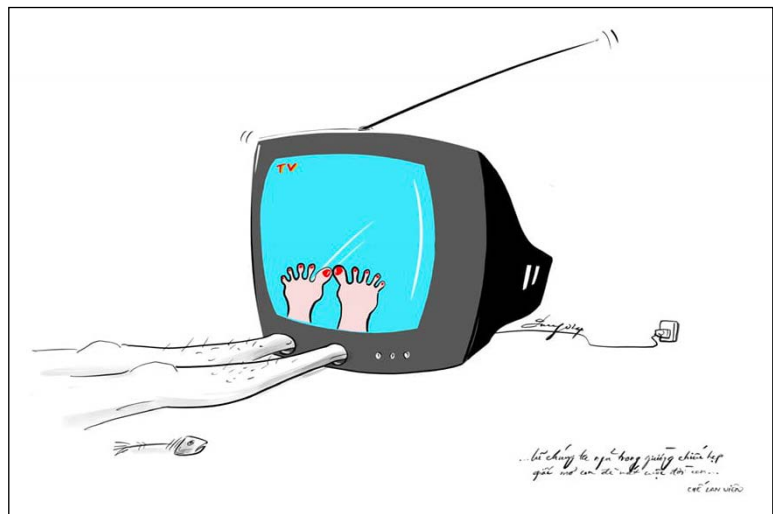

TỪ FACEBOOK DAO CAO

Chưa kịp dứt sữa mẹ đã trở thành liệt sĩ?
Born: 1959 - Died: April 06, 1961

TỪ FACEBOOK TOMMY LUU

Nhà giá rẻ, thực phẩm rẻ, an sinh - phúc lợi xã hội... đẩy trên tivi.

TỪ FACEBOOK LÊ HÙNG

“Hãy cho tôi một điểm tựa, tôi sẽ nhắc bổng trái đất lên” là câu nói nổi tiếng của Archimedes (287-212 trước Công Nguyên). Ông là một nhà toán học, nhà vật lý, nhà phát minh huyền thoại người Hy Lạp. Hình của Archimedes được in ở mặt trước của Huy chương Fields, giải thưởng danh giá được coi là “Nobel Toán học” (vì giải Nobel không bao gồm lĩnh vực toán học), được Hiệp hội Toán học quốc tế (IMU: International Mathematical Union) trao 4 năm một lần cho những nhà nghiên cứu nổi bật.

Ơ-rê-ca (Eureka, nghĩa tiếng Việt là “tìm ra rồi”) là một giai thoại nổi tiếng về cách ra đời của “lực đẩy Archimedes” và của mục.. này.

Phật giáo

Đạo Phật ra đời ở Ấn Độ từ thế kỷ thứ VI trước Công Nguyên. Người sáng lập ra đạo Phật là Thái tử Tất Đạt Đa (Shidhartha) sinh năm 624 trước Công Nguyên thuộc dòng họ Thích Ca (Sakyà), con vua Tịnh Phạn Vương Đầu Đà Na (Sudhodana) trị vì nước Ca Tỳ La Vệ (Kapilavasū) xứ Trung Ấn Độ lúc đó và hoàng hậu Ma Da (Maya).

Sau khi từ bỏ cuộc sống đủ đầy vinh hoa phú quý, quyền uy sung túc và hạnh phúc viên mãn, Thái tử Tất Đạt Đa bắt đầu hành trình cầu đạo giải thoát của mình. Khi ấy, Ngài chu du khắp đất nước Ấn Độ, từ chân núi Himalaya ở cực Bắc đến bên ven bờ sông Hằng ở cực Nam. Ngài đã dâng hiến toàn bộ thời gian, sức lực và trí lực cho công cuộc tìm kiếm giá trị đích thực sự giải thoát.

Tư tưởng chủ đạo của đạo Phật là dạy con người hướng thiện, có tri thức để xây dựng cuộc sống tốt đẹp yên vui trong hiện tại. Đạo Phật không công nhận có một đẳng tối cao chi phối đời sống của con người, không ban phúc hay giáng họa cho ai mà trong cuộc sống mỗi người đều phải tuân theo luật Nhân - Quả, làm việc thiện thì được hưởng phúc và làm việc ác thì phải chịu báo ứng. Đạo Phật còn thể hiện là một tôn giáo tiến bộ khi không có thái độ phân biệt đẳng cấp. Đức Phật đã từng nói: “Không có đẳng cấp trong dòng máu cùng đỏ như nhau, không có đẳng cấp trong giọt nước mắt cùng mặn”. Ngoài ra, đạo Phật cũng thể hiện

tinh thần đoàn kết và không phân biệt giữa người tu hành và tín đồ, quan điểm của đạo Phật là “Tứ chúng đồng tu”, đó là Tăng, Ni, Phật tử nam và Phật tử nữ đều cùng được tu và nếu ai có quyết tâm đều có thể thành tựu như Đức Phật.

Đạo Phật chủ trương không có hệ thống tổ chức thế giới và hệ thống giáo quyền. Điều này xuất phát từ lý do Đức Phật hiểu rõ sự ham muốn quyền lực của con người, do đó Đức Phật chủ trương không giao giáo quyền quản lý cho ai mà chỉ hướng dẫn đệ tử nương vào giáo lý, giáo luật để duy trì và tồn tại theo hệ thống sơn môn (như dòng họ thế tục ngoài đời). Trải qua hơn 25 thế kỷ tồn tại và phát triển, đạo Phật du nhập vào trên 100 nước trên thế giới.

Vậy mà khi tới Việt Nam, trước 1975, đạo Phật bị Cộng Sản Bắc Việt coi như một công cụ gây chia

rẽ chiến tranh. Sau 1975, đạo Phật trở thành công cụ tạo ra tiền bạc, danh vọng cho quan chức, cánh tay nối dài của đảng CSVN trong việc truyền bá tư tưởng yêu Đảng và kiếm tiền từ đại chúng thông qua việc cúng dường. Những người tu theo đạo Phật ở VN mà không vào Giáo hội Phật Giáo CSVN bị coi như “con ghê”, bị cưỡng chế, đàn áp vô lối. Mới đây, khuya ngày 2-6-2024, Sư Minh Tuệ - người tu khổ hạnh đang nhận được nhiều sự quan tâm gần đây - bị công an bắt. Trưa 3-6-2024, các báo trong nước đồng loạt đăng tin “Sư Thích Minh Tuệ tự nguyện dừng đi bộ khát thực”...

Khu tưởng niệm Bức tường Berlin

Tôi được gặp vài người Việt ở Frankfurt, Munich, Sachsen, Hamburg, Berlin... Họ là thuyền nhân sang Hamburg từ năm 1978; Là công nhân sang theo chương trình hợp tác lao động giữa Đông Đức và Việt Nam năm 1987. Trong số đó, vài người là nhân chứng sống trong thời điểm có người vượt Bức tường Berlin (gọi tắt là Bức tường) từ Đông Đức trốn sang Tây Đức, nhất là khi Bức tường vừa bị phá đổ. Hỏi và nghe họ kể về chuyện đã gần 35 năm nhưng như mới đây thôi!

LÊ KUNG DIỄM
(BÀI VÀ HÌNH)
ĐÀ NẴNG, VN

Không cam chịu cắt chia!

Những ngày tháng Năm nắng ấm này, du khách đến thăm các Khu tưởng niệm Bức tường ngoài trời trên nhiều khu vực rải rác ở thủ đô. Đặc biệt, rất đông du khách theo đoàn hoặc đi lẻ tìm đến Khu tưởng niệm Bức tường, Trung tâm thông tin tư liệu (Bảo tàng) trên đường Bernauer. Nơi đây lưu trữ nhiều thông tin, hình ảnh, tư liệu quý về quá trình xây dựng đến khi Bức tường bị phá đổ.

Trong 28 năm, nước Đức bị chia cắt bởi Bức tường (13/8/1961- 09/11/1989) dài

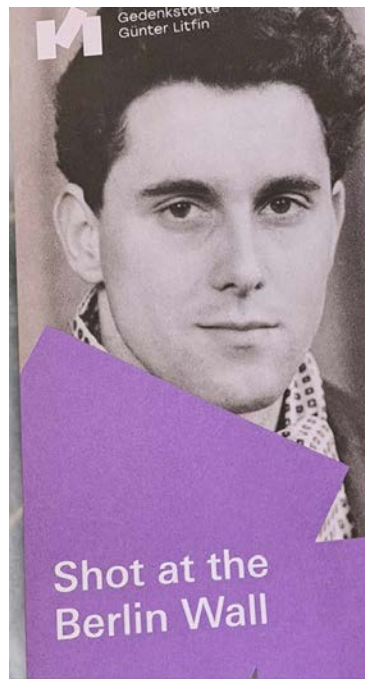
167,8km. Đây còn là biểu tượng của Chiến tranh Lạnh và chế độ XHCN ở CHDC Đức. Người dân từ Đông Đức chạy sang Tây Đức ngày càng nhiều, từ năm 1949 đến 1961, có khoảng 2.6 triệu người đã rời bỏ Đông Đức. Các lực lượng vũ trang, biên phòng dọc biên giới của Đông Đức gia tăng các biện pháp kiểm soát nhưng vẫn không chặn đứng được dòng người trốn chạy. Đường bộ và đường sắt dẫn đến Tây Berlin bị phong tỏa.

Với sự hỗ trợ của Liên Xô, CHDC Đức đã xây dựng nên Bức tường. Nó có nhiều hệ thống bao gồm hàng rào

kẽm gai, hào cản xe cơ giới và xe tăng, vật cản xe tăng, hơn 300 tháp canh, gần 1,000 con chó đặc nhiệm. Trên tháp canh có máy đo gió, đèn pha, ống nhòm... Bức tường có 13 trạm kiểm soát cho đường ô tô, 4 cho tàu hỏa và 8 cho đường sông. “Nếu CHDC Đức gọi Bức tường là “Tường thành bảo vệ chống chủ nghĩa phát xít” thì người dân bên CHLB Đức gọi nó là “Bức tường ô nhục”. Hậu quả rất đau xót và nặng nề đối với người dân Đông Đức là con đường sang phương Tây bị chặn đứng, cách chia người thân, bạn bè”, bà N.T.K.H. (63 tuổi, quê Sài Gòn) chép miệng. Và người dân Đông

Đức đã không cam chịu điều này. Thế nên đã có hàng nghìn người tìm cách vượt qua Bức tường kể cả có người trong lực lượng canh phòng, bằng nhiều hình thức. Có phụ nữ được cột dây vào người thả từ trên lầu xuống dưới đất, có người nhảy xuống lưới cứu giúp của đội cứu hỏa Tây Berlin, nhảy qua cửa sổ tại khu vực Bernauer ... để qua Tây Berlin.

Ông H.O.H. (73 tuổi, quê Thanh Hoá) kể: “Nhiều người vượt Bức tường bằng xe hơi băng rừng hoặc băng qua đồng trống, kể cả dùng tàu ngầm nhỏ vượt sông hoặc hồ. Có nhóm người đào đường hầm dưới Bức tường, sử dụng đường hầm ngầm của các tuyến tàu điện ngầm ... đi tìm tự do!”. Những cuộc vượt trốn có thành công cũng có thất bại. Thất bại, nếu không bỏ mạng thì sẽ phải ra toà vì can tội bỏ trốn đất nước, mức án có thể đến 8 năm tù! Người giúp đỡ cho việc chạy trốn

Khu tưởng niệm Gunter Litfin, nạn nhân đầu tiên vượt Bức tường bị bắn chết

ấy là Harold Macmillan nói: “Người Đông Đức chặn dòng người tị nạn lại và cố thủ sau một bức màn sắt dày hơn. Điều đấy không có gì là phạm pháp cả”, “Tây Berlin là một biểu tượng của tự do trong một thế giới bị đe dọa bởi chiến tranh lạnh”, phát biểu của Tổng thống Mỹ John F. Kennedy ngày 26/6/1963 khi ông đến thăm Bức tường. Năm 1987, Tổng thống Mỹ Reagan có phát biểu: “Ông Gorbachev, hãy mở cánh cửa này!...Hãy phá bỏ bức tường này!”.

Vì tự do, chấp nhận trả giá đắt!

Ông L.C.X.(68 tuổi, quê Quảng Bình) chỉ đường giúp tôi đến Khu tưởng niệm Gunter Litfin, người bị bắn chết đầu tiên khi vượt Bức tường. Lúc này, đã hơn 11 giờ, 11/5/2024, có đông

như làm hộ chiếu giả có thể bị án chung thân! Hơn 420 người vượt Bức tường bị quân đội, cảnh sát Đông Đức bắn chết. Ngày 22/8/1961, cô Ida Siekmann là nạn nhân đầu tiên của Bức tường đã tử nạn khi nhảy từ cửa sổ tầng ba một căn phòng trên đường Bernauer xuống. Sau đó, Gunter Litfin, 24 tuổi, là nạn nhân đã bị bắn chết đầu tiên trong khi anh cố trốn chạy và

Chris Gueffroy, là nạn nhân cuối cùng bị bắn chết vào ngày 06/2/1989.

Thập niên 1970, biên giới giữa hai bên được mở rộng hơn. CHDC Đức cho phép người dân (nghỉ hưu) đi du lịch và cho phép công dân CHLB Đức thăm viếng những vùng gần biên giới. Tuy nhiên có một số người đi du lịch sang Tây Đức đã trốn ỏ lại! Thủ tướng Anh lúc

Những địa điểm 'Chữ Thập trắng' ở Berlin tưởng nhớ những người đã chết khi cố gắng trốn thoát khỏi CHDC Đức

du khách đến thăm. Gunter Litfin, sinh năm 1937, lớn lên ở Đông Đức, làm thợ may ở Berlin. Sau khi biên giới bị đóng cửa, anh mất việc làm. Gunter Litfin nung nấu ý định trốn thoát khỏi Đông Đức. Vào ngày 24/8/1961, anh chọn bơi qua cảng Humboldt để đến Tây Đức. Mặc những tiếng súng cảnh cáo vang lên từ tháp canh, anh vẫn không nao núng. Nhưng lực bất tòng tâm, công an biên phòng ở tháp canh đã chặt đứt ước mơ tìm tự do của anh bằng nhiều phát đạn. Người thân của Gunter là Jurgen Litfin bị bắt với cáo buộc giúp người bỏ trốn. Chính phủ CHLB Đức đã đóng tiền chuộc để ông được ra tù. Năm

1981, Jurgen Litfin cùng gia đình chuyển sang Tây Đức. Ngày 24/8/2003 Jurgen Litfin đặt một phiến đá ghi tên người đầu tiên bị bắn chết vì vượt Bức tường. Khu tưởng niệm Gunter Litfin (Tháp canh cũ), thu hút khá đông du khách. Tại đây có một tháp canh trong số hàng trăm tháp canh đặt dọc theo Bức tường Berlin luôn có cảnh sát, công an biên phòng túc trực theo dõi và sẵn sàng nã súng vào những kẻ trốn thoát. Năm 2000, một con phố được đặt tên Gunter Litfin, thuộc khu vực Weissensee, Berlin.

Bức tường Berlin, biểu tượng của sự chia rẽ, sụp đổ vào ngày 09/11/1989. Dân chúng

đã kéo đến đập phá, nhiều mảng tường sụp đổ trong tiếng hò reo vang dội. Một số gạch đá từ mảnh tường vỡ vụn đã trở thành sản phẩm du lịch được du khách ưa thích, mua làm vật lưu niệm. Nhân cơ hội này, một số công nhân Việt Nam sang hợp tác lao động tại CHDC Đức kể cả từ Tiệp Khắc, Ba Lan đã tìm đường sang Berlin. Một số người đã vượt hàng trăm cây số sang Tây Berlin tìm cách ở lại. Họ được kiều bào bên này giúp ghi danh để được vào trại... “Một số người Việt mình phát lên, trở nên giàu có cũng nhờ mua hàng hoá từ Tây Đức, Ba Lan về Đông Đức như thuốc lá, băng đĩa (phim đen)... bán lại lấy lời hoặc dẫn

dắt người sang Tây Đức ... Đây là thời điểm “cơn mưa vàng” đến với nhiều người “thức thời” lúc ấy!”, bà T.T.N.B (67 tuổi, quê Nghệ An) kể.

Ngày 22/12/1989 toàn bộ những cánh cổng ngăn cách giữa Bức tường được mở, thời điểm chính thức cáo chung của “bức màn sắt”. Ngày 23/8/1990, Quốc hội Đông Đức đã có quyết định hết sức sáng suốt rằng lãnh thổ quốc gia này sẽ được đặt dưới hệ thống pháp luật của CHLB Đức và nước Đức tái thống nhất kể từ ngày 03/10/1990. Tiến trình hợp nhất hai nhà nước thành một CHLB Đức hết sức suôn sẻ đầy cảm xúc!

LKD

Tác giả bên Bức tường Berlin tại Khu tưởng niệm ngoài trời và ở đường Bernauer

Có thể chúng ta đã vứt đi nhiều đồ ăn hơn mức ta muốn. Như trái cây mới mua vài ngày thấy xuất hiện vết mềm, nhão; cheese có đốm nấm mốc. Nhưng vài bước sau đây, theo lời khuyên của các chuyên gia dinh dưỡng, có thể làm bớt lãng phí thức ăn, giảm lượng thực phẩm bỏ vào thùng rác.

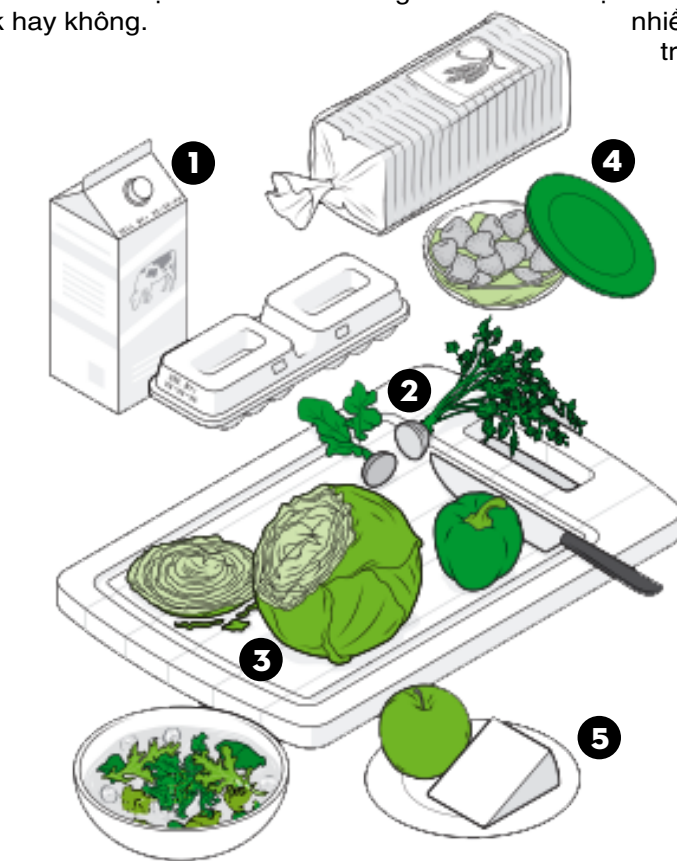
Để thực phẩm lâu hư

1. Biết rõ về nhãn “best by”

Ngoại trừ sữa bột dành cho trẻ sơ sinh, “use by - sử dụng trước”, “best by - tốt nhất trước” và những ngày tương tự trên nhãn (label) không có nghĩa là đã đến lúc vứt bỏ thực phẩm chưa mở; mà chúng cho biết rằng sản phẩm còn ở trạng thái tươi ngon nhất vào hoặc trước ngày đó. Hãy sử dụng khả năng phán đoán để xác định xem thứ đó trông vẫn ổn và mùi vị còn ok hay không.

2. Sử dụng tất cả các miếng nhỏ

Một số đoạn rau bạn thường bỏ - như phần ngon cà rốt và củ cải - có thể xào hoặc dùng trong món salad. Thân broccoli, lá cần tây, xương gà, heo hoặc bò có thể dùng nấu súp.

3. Đừng cắt hết một lần

Khi mua một số mặt hàng nông sản lớn, như bắp cải hoặc dưa, tốt nhất không nên cắt nhỏ tất cả cùng một lúc trừ khi bạn định sử dụng ngay. Cắt nhỏ trái cây và rau quả sẽ làm tăng diện tích bề mặt tiếp xúc với không khí, có thể rút ngắn thời hạn sử dụng. (Đó là một lý do khiến sản phẩm cắt sẵn bán ở tiệm thường hư mau hơn nguyên sản phẩm). Vậy chỉ cắt vừa đủ số lượng bạn cần vào thời điểm nấu.

4. Kéo dài tuổi thọ của thực phẩm

Berries tươi có thể hư rất nhanh; để giữ tươi lâu hơn, hãy để chúng trong đĩa đậy kín có lót một lớp khăn giấy ở dưới đáy. Đừng rửa berries - hoặc bất kỳ sản phẩm nào - trước khi đặt vào tủ lạnh vì độ ẩm tăng thêm có thể tạo điều kiện cho nấm mốc. Khi có quá nhiều rau xanh như kale, hãy chần trong nước sôi rồi cho vào freezer để sử dụng sau, ngoại trừ các loại rau xanh mỏng manh như rau diếp. Bạn cũng có thể làm đông lạnh bánh mì.

5. Mặt hàng chỉ hư trên cạn

Cheese cứng có một chút nấm mốc vẫn có thể ăn được miễn là bạn cắt bỏ ít nhất một inch chung quanh và bên dưới chỗ đó. (Cheese mềm có bất kỳ nấm mốc nào nên được loại bỏ). Áp dụng nguyên tắc tương tự đối với các loại rau củ cứng (bắp cải, ớt chuông, cà rốt) có các đốm mốc nhỏ. Cũng có thể chiên, xào một số loại rau da đã bị nhũn như ớt chuông và cà chua. Các loại rau xanh bị héo như rau diếp và parsley có thể đem ngâm trong nước đá trong vài phút. Trái cây chín rực có thể được sử dụng để xay sinh tố hoặc làm đông lạnh để sử dụng sau.

Dương lão gia. và ngôi nhà cổ Bình Thủy

Ông Dương Minh Hiển - linh hồn của ngôi nhà cổ 150 năm tuổi Bình Thủy, TP Cần Thơ - qua đời hôm 26-5-2024 ngay tại ngôi nhà thăm đăm lịch sử này, thọ 99 tuổi. Lão gia Dương Minh Hiển là cháu nội của ông Dương Chấn Kỷ, một trong những gia tộc có công khẩn hoang, khai thiên lập địa mảnh đất xứ Nam Kỳ.

Ngôi nhà cổ 150 tuổi của gia tộc họ Dương nằm trên đường Bùi Hữu Nghĩa, quận Bình Thủy, thành phố Cần Thơ.

Theo lời kể của Dương lão gia, đầu lối cuối thế kỷ 19, ông nội của ông từ Nha Môn, Đồng Tháp sang Cần Thơ khai khẩn đất đai. Họ được coi là người có công “khai thiên lập địa” ở xứ này.

Khi đất đai bạt ngàn, lúa thóc đầy bồ, gia tộc họ Dương mới bỏ công, bỏ của ra cất một ngôi nhà để... trưng đồ cổ coi chơi.

Ngôi nhà này được xây dựng từ năm 1870 trên khuôn viên ngót 8,000 mét vuông. Dương lão gia cho biết hồi đó ở xứ này có một ông thầy tên Ba Nghĩa - nhưng dân dã trong vùng quen gọi là ông thầy Lỗ Ban - cất nhà đẹp lắm. Chỉ với một cái nẻ mực và một chiếc rìu, ông thầy đã đo không biết bao nhiêu cây cột lim tròn vành vạnh. Nghe đầu gia tộc họ Dương phải mất ngót nghét 20 năm, ngôi nhà mới hoàn thiện.

Dân tình xứ Nam Kỳ lục tỉnh lúc bấy giờ đã chắc lưỡi hít hà công nhận ông thầy Ba Nghĩa quả là nghệ nhân khi chỉ với cây rìu đo lại cất được một ngôi nhà 5 gian,

Ngôi nhà cổ 150 tuổi của gia tộc họ Dương nằm trên đường Bùi Hữu Nghĩa, quận Bình Thủy, thành phố Cần Thơ - NGUỒN TRAVELOKA

bề ngang đến 20 mét. Không chỉ có ông thầy Ba Nghĩa, ông Dương Chấn Kỷ còn thuê mượn các nghệ nhân trong Nam ngoài Bắc chạm lộng bàn ghế nhà cửa cho mình. Các bộ trảng kỷ trải qua hơn trăm năm nay nhưng những chi tiết chạm khắc xà cừ cứ óng ánh ngũ sắc không phai.

Cũng như các ngôi nhà đại diện chủ khác ở xứ lục tỉnh, hàng bao lam nổi các cột lim trước án thờ luôn được dụng công chạm trổ. Điểm độc đáo khác biệt ở đây các họa tiết trên bao lam không hề có

Ông Dương Minh Hiển - NGUỒN TUỔI TRÈ

những điển tích Trung Quốc xưa như thông lệ. Thay vào đó, toàn bộ các chi tiết trên bao lam thể hiện cảnh sinh hoạt dân dã của chính lưu dân khẩn hoang xưa. Từ con cua, con gà, con tôm, con cá cho đến cành trúc, lùm cây hết sức dân dã. Cảm hứng chủ đạo của các nghệ nhân phải chăng muốn ca ngợi cảnh yên bình của xứ Đàng Trong lúc bấy giờ.

Khi đến với nhà cổ Bình Thủy, nếu may mắn, thuận duyên, du khách có thể được chủ nhân đem cổ vật ra khoe. Gia tộc này còn lưu giữ rất nhiều chung, chén, đĩa ... toàn bộ đều là đồ nội phủ, ngoạn ngọc.

Bộ phim lòng danh L'Amant, lấy bối cảnh ngôi nhà này. Khi nhớ về những ngày tháng đoàn làm phim của Jean-Jacques Annaud đến đây, ông Dương Minh Hiển đã thốt lên: “Thiệt là hết sức vĩ đại”. Ngôi nhà cổ Bình Thủy, Cần Thơ đã là phim trường của rất nhiều bộ phim. Nhưng với phim L'Amant thì Dương lão gia - mới có quá nhiều kỷ niệm thú vị.

DH - THEO HỒNG HẠNH TRANG TUỔI TRÈ

Medicare 2024

BẢO SƠN

Khi nhận được bảo hiểm Medicare, người ta nghĩ rằng chính phủ sẽ trả mọi chi phí liên quan tới khám và điều trị bệnh. Thật ra không phải vậy. Nếu cộng lại tiền đóng hàng tháng (premiums), tiền deductible, copays, coinsurance... người thụ hưởng medicare phải trả hàng ngàn đô la mỗi năm. Con số này có thể thay đổi tùy tiểu bang, tùy chính sách của chính phủ và tùy bảo hiểm mà mình mua.

1. Phí bảo hiểm năm 2024 (premiums). Người có medicare năm 2024 phải đóng như sau: Part A miễn phí cho hầu hết mọi người, Part B \$174.70/tháng (khấu trừ trực tiếp vào tiền social security) và người có thu nhập trên \$103,000/năm sẽ phải trả premium cao hơn. Part C (hay Medicare Advantage) \$174.70/tháng và có thể cao hơn tùy hãng bảo hiểm. Part D (tiền thuốc) thay đổi tùy theo chương trình bảo hiểm, trung bình là \$54.5/tháng. Những người khi đi làm không đóng thuế medicare sẽ phải trả bảo hiểm medicare \$505/tháng.

2. Tiền deductibles. Part A: \$1,632 cho mỗi lần nhập viện. Part B: \$240. Part C (medicare advantage) tùy theo công ty bảo hiểm. Part D (thuốc) thay đổi theo chương trình bảo hiểm nhưng không thể vượt quá \$545 trong năm 2024.

3. Copays. Part C (medicare advantage) thay đổi tùy công ty bảo hiểm và tùy theo dịch vụ. Part D (thuốc) thay đổi tùy công ty bảo hiểm và tùy loại thuốc.

4. Coinsurance. Part A: Không phải trả nếu nằm bệnh viện dưới 60 ngày. Trả \$408/ngày khi nằm viện từ ngày 61 tới ngày 90. Nếu nằm viện trên 60 ngày, phải trả \$816/ngày hoặc phải tự trả toàn bộ. Medicare cũng trợ giúp cung cấp chi trả thêm 60 ngày, nhưng chỉ được hưởng 1 lần trong đời.

Part B, bệnh nhân phải trả 20% giá mà medicare chấp thuận đối với hầu hết các dịch vụ. Part C (medicare advantage) số tiền chi trả tùy theo hãng bảo hiểm và tùy dịch vụ nhận được.

5. Giúp đỡ chi trả. Tổng số tiền nêu trên (premiums, deductibles, copays và coinsurance) trên thực tế sẽ đạt con số rất lớn mỗi năm, nhất là đối với người có nhiều bệnh. Nếu không đủ tiền chi trả, có thể nhờ trợ giúp từ nhiều chương trình của chính phủ liên bang và tiểu bang. Nếu thu nhập thấp, có thể xin medicaid. Chương trình này sẽ chi trả một phần hay toàn bộ chi phí nói trên. Người có thu nhập cao không hợp lệ xin medicaid, có thể xin trợ cấp từ các chương trình QMB (Qualified Medicare Beneficiary), chương trình SLMB (Specified Low Income Medicare Beneficiary), QI (Qualifying Individual), và chương trình QDWI (Qualified Disabled and Working Individuals).

SUMMER AT THE ARBORETUM: ENDLESS SUMMER

1/6 tới 4/8. Chương trình giải trí mùa hè với trưng bày hoa thời trang, trình diễn nhạc, nấu ăn, nằm võng dưới bóng mát, và nhiều sinh hoạt khác

Địa điểm: Dallas Arboretum and Botanical Garden, 8525 Garland Rd, Dallas TX 75218.
Giá vé: \$5-\$16.

MOCKINGBIRD STATION SUMMER CLASSICAL MUSIC SERIES

1/6 tới 30/6 vào thứ Bảy mỗi tuần, lúc 7pm - 8pm. Trình diễn nhạc cổ điển ở hội trường không mái che của Agelika Film Center

Địa điểm: Mockingbird Station Shopping Center, 5307 E. Mockingbird Ln, Dallas TX 75206.
Giá vé: miễn phí.

DALLAS CASA PRESENTS PARADE OF PLAYHOUSES

14/6 tới 30/6. Trưng bày các playhouse dành cho trẻ em do các kiến trúc sư, công ty xây dựng và cá nhân thiết kế

Địa điểm: NorthPark Center, 8687 N Central Expy, Dallas TX 75225.
Giá vé: miễn phí.

Giới thiệu ‘Tiểu luận và thơ’ của cựu luật sư Trần Thanh Hiệp

ĐẶNG MAI LAN
PARIS, PHÁP QUỐC

Lời nhắn nhủ

Điều tôi muốn nhắn nhủ với các thế hệ nam nữ thanh-niên trẻ là chúng ta phải sống làm sao cho đáng sống kiếp người. Nói theo ngôn ngữ của Lý Đông A, con người phải sống đủ 3 mặt là: Sống - Còn - Nổi tiến hóa. Gói gọn là sống Nhân Chủ, dựa vào Nhân Bản, rồi Nhân Chính và Dân Chủ.

Khởi đầu, chúng ta phải cố gắng lưu giữ và trao truyền văn hóa của dân tộc.

Lưu giữ thì nhiều lắm! Chúng ta lưu giữ những gì học hỏi được từ những bậc tiền nhân, các vị bô lão. Chúng ta góp nhặt tất cả những gì đặc biệt của dân tộc mình,

dựa trên hòa bình – dân chủ – tự do. Vì dân tộc mình có góp mặt được một cách xứng đáng với nhân loại thì phải tiến tới con người nhân chủ. Dân tộc mình kém dân tộc khác vì mình không phát huy được văn hóa của mình. Tóm lại, đó là việc Vận Động Văn Hóa mà tất cả chúng ta phải góp sức làm.

Việc tái bản tập sách này, Phan Thị Trọng Tuyến và Đặng Mai Lan đang lưu giữ và trao truyền. Nhưng ở đây, tôi không nói về công việc của hai nhà văn nữ. Tôi thấy nhân dịp này cũng nên đóng góp, nhắc nhở lại những trang sử oai hùng của dân tộc ta.

Trong lịch sử chống Tàu, chúng ta đã có những bài hịch, những áng văn cổ tuyệt vời được lưu lại từ các thời Lý, Trần, với các vị vua, các tướng lãnh kiệt xuất. Nào Trần Thái Tông, Trần Nhân Tông, Hưng Đạo Vương Trần Quốc Tuấn, Quang Trung Nguyễn Huệ. Khi Nguyễn Huệ lên ngôi xưng đế, chiêu dụ đồng bào, không phân biệt Bắc-Nam, đang trong đang ngoài, bằng bài hịch sau đây:

Đánh cho để dài tóc

Đánh cho để đen răng

Đánh cho nó chích luân bất phản

Đánh cho nó phiến giáp bất hoàn

Đánh cho sử tri Nam quốc anh hùng chi hữu chủ.

Đánh cho chúng nó không quay xe về được, đánh cho chúng tan tành áo giáp, cho chúng biết nước Nam anh hùng này có chủ! Bạo lực phải có, để tự vệ vì quân địch đã vào thủ đô; trong vòng 10 ngày, vua có một đạo quân cũ mới khoảng 10 vạn người. Tướng

- Tiểu Luận và Thơ của cựu luật sư Trần Thanh Hiệp in tại Sài Gòn 1960/1966

- Biển khơi - Normandie tái bản lần thứ nhất tại Pháp 2024

- Đánh máy bản thảo, sửa lỗi, phỏng vấn: Đặng Mai Lan

- Trình bày bìa & Dàn trang: Trúc Tiên

- Chân dung tác giả: Họa sĩ Đinh Trường Chính

- Phụ bản: Cổ họa sĩ Ngọc Dũng, Thái Tuấn và Duy Thanh.

- Sách dày 240 trang, giá 20 euros.

* Bạn đọc có thể mua sách trên mạng: Lulu.com

tá, dân quân nức lòng dốc sức cùng tiến lên, đánh bật quân Thanh ra khỏi Thăng Long. Khiến Sầm Nghi Đống phải tự vận, quân Thanh chết quá nửa, đạp nhau chạy về Tàu. Gò Đống Đa nay vẫn còn tại Hà Nội.

Và Lê Lợi sau 10 năm kiên trì đánh đuổi quân nhà Minh, chúng ta có hịch của Nguyễn Trãi Bình Ngô đại cáo, là một áng văn cổ tuyệt vời của sử Việt. Ngoài ra, còn có Lý Thường Kiệt:

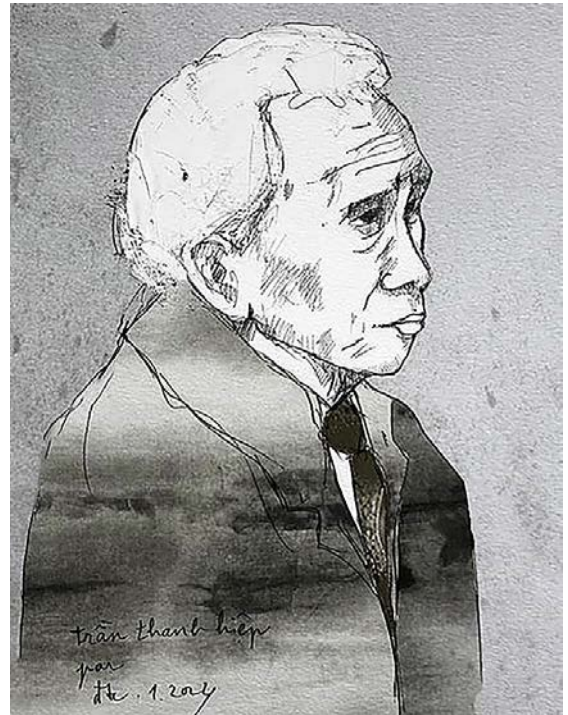
Nam quốc sơn hà Nam đế cư...

Nét đẹp trong văn hóa của dân tộc Việt là truyền thống đạo nghĩa đồng bào yêu thương đùm bọc, là đoàn kết giữ vững ranh giới đất nước, dù trả giá đắt chúng ta vẫn hãnh diện còn nói tiếng Việt, không bị kẻ xâm lăng đồng hóa.

Các chiến công ở sông Bạch Đằng, Vạn Kiếp... Các tuyên ngôn bất hủ không ai trong chúng ta có thể quên được. Những Ô Mã Nhi, Toa Đô, Thoát Hoan... thất trận nhục nhã, kẻ chết, người bị bắt.

Những năm tháng bạo lực chỉ là hậu quả của sự tự vệ, giữ gìn sự sống còn của dân tộc và đất nước. Nhưng trong bối cảnh hiện tại của đất nước, Cộng Sản Việt Nam độc tài, đã dùng bạo lực đàn áp kẻ bại trận và đối lập. Quan trọng hơn hết là chúng ta đang đứng trước hiểm họa của giặc ngoại xâm truyền kiếp từ phương Bắc. Chúng ta phải biết đoàn kết, đừng bao giờ là những Trần Ích Tắc, Lê Chiêu Thống.

Chúng ta chống bạo lực và đối trá, nhưng anh em đồng bào không nên sát hại nhau bởi vì không bạo lực và đối trá nào có thể tồn tại mãi.

Trần Thanh Hiệp qua nét vẽ Đinh Trường Chinh

Muốn sống hòa bình - tự do, mình phải chống độc tài.

Nếu không có độc tài thì cộng sản chỉ là cái ý nghĩ hoang tưởng, vì quyền tư hữu của con người không thể mất được.

Nên, mình chủ trương không cách mạng bạo lực mà chỉ tạo mạng để kiến thiết. Tức là người Việt sẽ không còn chém giết nhau. Mình phải dựa trên “sống - còn - nối tiến hóa”. Vì dân vạn đại thì đất nước mới trường tồn.

Rút lại, để đi đến nhân chủ là phải Sống - Còn - Nối tiến hóa.

TTT

(lời nhắn nhủ của cựu LS Trần Thanh Hiệp được ghi âm ngày 5/4/ 2024)

ĐÀO THỊ THANH TUYỀN

bài và hình
SAIGON, VN

Ăn ở Hà Giang

1.

Đến Hà Giang tất nhiên là phải thưởng thức các món thịt dê. Nhiều người cho rằng với địa hình là vùng có nhiều núi đá cao, thung lũng và sông suối, lại thêm khí hậu ôn hoà, mát mẻ, dê chạy nhảy nhiều lại thêm có nhiều loại rau cỏ thích hợp là thức ăn rất tốt cho dê, làm nên độ ngon của thịt dê miền núi.

Khi những chai rượu ngô đặc sản Hà Giang được đưa ra, nhà hàng bắt đầu dọn món. Đầu

tiên là bánh cuốn và nộm dê. Bánh cuốn Hà Giang ngon không chỉ bởi độ dai của bánh (làm từ gạo miền núi) mà còn bởi gia vị nhân bên trong và nước chấm cũng khá ngon.

Món nộm dê ngon tuyệt vời, miếng thịt mềm vừa ăn, cách nêm nếm cũng vừa miệng, ngon còn bởi rau rừng xắt nhuyễn trộn vào. Tiếp đó là món dê hấp và thắng cố dê. Một bạn là dân người địa phương cho biết, thắng cố và rượu ngô là “cặp bài trùng”, món thắng cố này khác hẳn với món thắng cố của người dân tộc là đã loại bỏ hết nội tạng có

mùi hôi khiến món thắng cố “biến tấu” có mùi thơm, vị thanh hơn, phù hợp với người miền xuôi.

Thịt dê hấp không chỉ thơm mùi đặc trưng mà còn hấp dẫn bởi các gia vị “cây nhà lá vườn” của miền núi. Món dê nướng và xào lăn được mang ra cùng lượt, 2 món này đều có mè làm mặt và gia vị nêm nếm vừa ăn nên rất thơm ngon. Tuy dê nướng hơi khô nhưng món dê xào lăn lại là sự kết hợp bổ khuyết cho nhau (khô và nước). Khá ngon là món dồi và nước chấm là nước tương đặc biệt có mè và các gia vị khác rất ngon, dùng cho nhiều

món.

Mỗi người một chén tiết canh dê, có người ăn được, có người không. Kết thúc các món dê thường có tô nước đắng, được chế biến bởi các chất tinh túy từ ruột non của con dê. Chủ quán cho biết, món này có tác dụng vừa chống say rượu vừa trung hoà được với các món đã ăn, đặc biệt là tiết canh dê.

Gọi là nước đắng nhưng không có vị đắng nhiều mà ngọt thanh của nước thịt và mùi thơm của gia vị và từ các loại rau rừng. Tô nước đắng chỉ vừa đủ cho mỗi người một chén không hơn, ai nấy đều thấy sảng khoái khi

thường thức xong món nước đắng này.

Hết những món uống rượu lại đến các món ăn no. Xôi nếp miền núi khá ngon, hạt nếp mềm phủ đầy trên mặt là chà bông, hành phi... thật hấp dẫn.

Ngoài rau bí xào tỏi, còn rau dớn. Là một loại rau rừng mọc hoang dại trên đá hay khe suối có hình dạng tựa tựa dương xỉ, đặc sản chỉ có ở miền núi. Rau dớn còn được người địa phương phơi khô nấu nước uống giải nhiệt, có tác dụng chữa được một số bệnh. Rau dớn có thể chế biến nhiều món như luộc, xào tỏi ...

Hôm ấy chúng tôi ăn món nộm rau dớn. Chủ nhà hàng cho biết cách chế biến: rau chần qua nước sôi, để ráo, sau đó nêm nếm gia vị, tỏi, vắt chanh là xong, bên trên mặt có rưới lớp mè. Ăn miếng rau giòn mềm, rất ngon.

2.

Đã hơn 10 giờ tối, sau khi đi bộ lang thang qua những con đường trên phố, chúng tôi kéo nhau vào một quán cháo ấu tẩu, ngay trung tâm.

Bạn đồng nghiệp Hà Giang bảo rằng, đến đây mà chưa ăn cháo ấu tẩu coi như không biết gì về món ngon Hà Giang, đặc biệt chỉ mở bán sau 7 giờ tối.

Bạn giải thích, củ ấu tẩu

thường có ở vùng núi cao, khí hậu lạnh, vừa làm nên món ngon, còn là vị thuốc. Theo y học, ấu tẩu vị cay tê, tính nóng, có tác dụng chữa bệnh rất tốt. Từ xa xưa, người Mông dùng củ ấu tẩu ngâm rượu xoa bóp trị đau nhức hay cảm gió. Còn dùng để nấu cháo làm món giải cảm. Sau này, người kinh, chế biến thêm gia vị, thịt, trứng làm nên món ăn độc đáo.

Tôi hỏi chuyện cô chủ nhà hàng và được biết, nhà hàng có bí quyết chế biến riêng. Bởi ấu tẩu có tính độc nên dùng làm thức ăn phải chế biến rất kỹ và có nghệ. Gạo nương của đồng bào dân tộc vo sạch, để ráo. ấu tẩu ngâm trong nước vo gạo một đêm, rửa sạch và hầm cho tới khi mềm, bỏ... Bởi củ ấu tẩu rất cứng nên hầm khá lâu cho tới khi thành hỗn hợp sệt và cuối cùng ninh chung với chân giò heo hay móng. Nói thì nhanh và dễ, nhưng chế biến

công phu vô cùng. Riêng việc chọn và làm sạch ấu tẩu đã là một công đoạn khá cẩn thận, kỹ lưỡng.

Quán bắt đầu đông khách vào thời điểm sau 10 giờ tối. Người ra, vô, người mua mang về khiến cô hàng luôn tay và cô chạy bàn luôn chân. Lại thêm một người phục vụ tại quầy làm công việc sắp tô ra mâm, múc cháo, nêm hành lá, tíia tô...

Tôi nhìn phía quầy hàng. Bên dưới quầy, trên lò than là 2 nồi to: cháo gạo nếp có ấu tẩu và một nồi chân giò cùng móng giò. Trên quầy, một rổ hành lá, một rổ tíia tô, rau thơm xắt nhuyễn, một hộp thịt nạc heo băm nhuyễn (đã chế biến). Khách vào thường đi đoàn từ 4 đến 10 người nên nhà hàng khá tấp nập. Nhanh tay, một cô đặt cái mâm trên quầy (cho dễ bưng bê) và sắp tô lên đó. Một cô lấy đũa gấp tíia tô, rau thơm và thêm muống hành lá vào tô. Một cô múc cháo lần

lượt vào. Cô gạn rất khéo để tô nào cũng có ấu tẩu, cô múc thêm cái móng giò hay khoanh giò. Sau đó một cô nhanh tay đập quả trứng gà gạn lòng đỏ bỏ vào, thêm muống thịt nạc băm. Nhân viên bên ngoài nhanh chóng chuyển mâm cháo đến bàn cho thực khách đang ngồi... nuốt nước miếng thêm thường!

Trời lạnh, tô cháo nóng hổi bốc khói, thơm lừng, chưa ăn đã thấy ngon. Có người nêm chút mắm ớt, có người nêm xiu bột canh. Trên bàn có hũ măng chua cũng là món đặc sản của Hà Giang, ai thích bỏ vào một gắp. Vị cháo hơi đắng đắng nhưng là vị đắng dễ chịu. Tô cháo ngon bởi tổng hòa các mùi vị: thơm của nếp, bùi của ấu tẩu và béo của chân giò, trứng, vị chua của măng... Trời lạnh, ly rượu ngô nhỏ đặc sản Hà Giang làm nên cảm giác ấm áp thật khó quên!

Bạn tôi cho biết, cháo ấu tẩu là thức ăn bổ dưỡng và thường nhật của người Hà Giang, ngoài việc giúp bồi bổ xương cốt, xoa tan mệt mỏi còn thêm tác dụng đặc biệt là tạo giấc ngủ ngon, đó là lý do món cháo ấu tẩu chỉ bán vào ban đêm.

Hôm ấy còn có món xôi ăn với ruốc. Xôi nếp Bắc nỏ đều đã rất hấp dẫn, ăn với ruốc lại càng ngon. Tô xôi mang ra đầy ngon vậy mà chốc lát hết veo!

Nộm dẻ

ĐTTT

Những giống hoa mùa Hè

Những bông hoa mùa Hè rực rỡ đầy màu sắc luôn mang đến niềm vui cho người làm vườn. Đặc biệt, bạn sẽ càng yêu thích chúng hơn khi biết những giống hoa này có thể chịu được khô hạn và nắng nóng.

■ **Cúc Susan (Black-eyed Susan).** Là giống cây không thể thiếu trong những khu vườn nắng nóng. Cây chịu hạn tốt, trổ bông rực rỡ từ giữa mùa Hè cho đến mùa Thu, khi nhiều loài hoa khác đã tàn lụi. Là cây lâu năm hoặc cây hàng năm tùy theo giống. Cây cao từ 1 đến 5 feet, tán rộng từ 1 đến 3 feet. NGUỒN: BULKWILDFLOWERS.

■ **Anise Hyssop.** Những bông hoa cao, chứa mật ngọt sẽ thu hút rất nhiều ong bướm và côn trùng thụ phấn. Cả lá và hoa của giống cây lâu năm này đều có hương thơm dễ chịu. Cây ưa trồng ở nơi nhiều ánh nắng và đất thoát nước tốt. Cây trưởng thành cao từ 1 đến 3 feet, tán rộng từ 2 đến 3 feet.

NGUỒN: EVERWILDE FARMS.

■ **Blanket flower.** Cây trở bông liên tục trong thời gian dài, là giống cây bản địa có nguồn gốc từ các thảo nguyên trên khắp nước Mỹ. Giống cây này có thể phát triển tốt tới chiều cao 3 feet trên những vùng đất nghèo dinh dưỡng và hạn hán. Là giống cây thích hợp cho các khu vườn đá (rock garden). NGUỒN: BETTER HOMES & GARDENS.

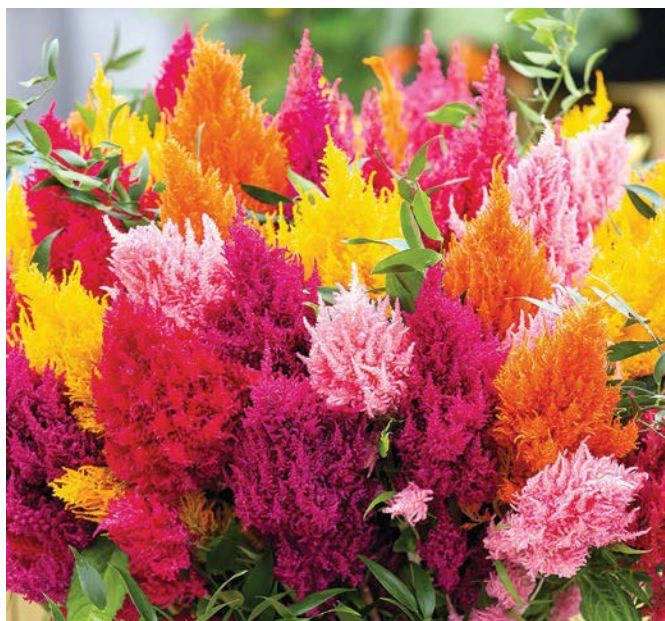

■ **Borage.** Những bông hoa màu xanh bắt mắt không chỉ nổi bật trong một khu vườn thảo mộc, thu hút ong bướm và còn được dùng trong nhiều món salad, đồ uống hay các món tráng miệng. Cây thuộc nhóm những giống cây chịu hạn, dễ trồng NGUỒN: EZ GROW GARDEN.

■ **Hoa mào gà (Celosia).** Trổ bông rực rỡ vào mùa Hè, có nhiều màu sắc và hình dáng hoa khác nhau. Một số trông giống như những ngọn lửa nhỏ, một số khác giống như những ngọn nến và số khác lại giống như những tảng san hô ngoài đại dương. Tuy khác nhau nhưng các giống Celosia đều có điểm chung là ưa nhiệt và chịu hạn.

NGUỒN: EDEN BROTHERS.

■ **Coneflower.** Với những cánh hoa dài, đầy màu sắc và nhụy hoa hình nón đặc biệt, Coneflower không chỉ hấp dẫn người làm vườn mà còn cả các loài côn trùng thụ phấn. Là giống cây lâu năm, có hoa cánh đơn hoặc cánh kép với nhiều màu từ đỏ đậm và cam đến hồng nhạt NGUỒN: GURNEY'S.

Màn hình 3 chiều

Cho tới nay muốn xem hình ảnh 3 chiều chúng ta luôn phải sử dụng loại kính đặc biệt. Công ty Looking Glass Factory mới tung ra loại màn hình mới thể hiện hình ảnh 3 chiều mà không cần thêm bất cứ dụng cụ phụ trợ nào. Màn hình có 2 loại 16 in và 32 in, thích hợp cho các chuyên viên làm việc trong lãnh vực thiết kế, công nghệ, giáo dục, nghiên cứu, y khoa ...

Loại màn hình 16 in là màn hình OLED có độ phân giải 3,840 x 2,160 pixels, có khả năng thể hiện trên 1 tỉ màu. Màn hình có dây kết nối HDMI với computer được trang bị các phần mềm chuyên dùng cho hình ảnh 3 chiều như Unity, Unreal, Blender, WebXR. Màn hình này được bán với giá \$4,000.

Màn hình 32 in có độ phân giải 7.680 x 4.320 pixels với tính năng tương tự như màn hình 16 in, và có kết nối bằng cổng DisplayPort. Người mua phải liên lạc trực tiếp với công ty để biết giá bán. Cả 2 loại màn hình đều đòi hỏi computer phải có graphic card loại tốt nhất.

Thuốc mọc răng

Ai cũng biết rằng răng của chúng ta chỉ thay có một lần trong đời. Sau khi thành niên, nếu răng bị gãy hay bị nhổ đi, chúng sẽ không bao giờ mọc lại. Nhưng vào tuần qua một loại thuốc mới sẽ bắt đầu được thử nghiệm ở người, sau khi đã thử nghiệm thành công ở thú vật trong năm ngoái.

Thử nghiệm mới này sẽ được thực hiện ở Kyoto University Hospital từ tháng 9/2024 tới tháng 8/2025 ở người thuộc lứa tuổi từ 30 tới 64 và tiếp sau đó sẽ thử nghiệm trên một số đối tượng thuộc lứa tuổi khác nhau ở nhiều nước khác nhau.

Thuốc mọc răng này có tác dụng vô hiệu hóa một loại protein có tên là USAG-1 trong cơ thể. Chất protein này đè nén tiến trình mọc răng, vì vậy việc vô hiệu hóa protein này sẽ kích hoạt sự tái tạo răng mới.

Nghiên cứu này đã được tiến hành ở Nhật Bản từ năm 2005 đến nay, ban đầu với hy vọng có thể điều trị cho bệnh nhân không mọc răng bẩm sinh, và sau đó giúp điều trị cho bất cứ ai bị mất răng.

Nếu thử nghiệm thành công, liệu pháp này sẽ được cung cấp cho bệnh nhân trong 6 năm nữa.

Mộng du kỳ lạ

Người mắc chứng mộng du có thể đi lại, ăn uống, ra đường... nửa khuya mà không hề biết mình đang làm gì. Kelly Knipes bên Anh có phần khác hơn. Mỗi khi mộng du thì Kelly vào mạng mua sắm, mua bất cứ thứ linh tinh gì và đến nay đang mang nợ khoảng \$3,800. Kelly bảo thẻ tín dụng đã cài sẵn trong điện thoại và cứ vậy mà ... bấm.

Giường chống ... sung sướng

Người mua giường ngủ thường xem xét kỹ càng trước khi mua giường nhằm có giấc ngủ ngon. Hãng làm giường Airweave của Nhật được Ủy Ban Olympic giao thiết kế giường ngủ cho các lực sĩ trong Olympic tới đây tại Paris sao cho... thiếu êm ái nhằm ngăn cấm các lực sĩ "tò tí te" trong thời gian thi đấu. Các lực sĩ bảo, cứ cấm cản thoải mái, họ không cần giường cũng ... tối bến.

Biển ở trên tường

Clarisa Murgia ở Argentina vừa có chuyến nghỉ mát bên Ý nhớ đời. Clarisa muốn một phòng khách sạn nhìn ra biển đây lãng mạn và tuyệt đẹp tại một khu nghỉ mát bên Ý. Đến nơi thì cô mới biết toàn bộ cảnh trí biển và phòng ở nhìn ra biển đều là tranh chụp treo trên tường, còn khu nghỉ mát thì ở tuốt mút bên trong. Một khách hàng cho biết họ cũng từng lâm vào hoàn cảnh tương tự.

Bén đồ bình yên

Ý THU
BÌNH ĐỊNH - VN

Mỗi chiều, sau khi đón con gái nhỏ ở trường Mầm Non về, chị đưa con đi dạo trong xóm. Và thường chị sẽ cho con vào nhà tôi chơi, con gái tôi cũng trạc tuổi con chị. Chị ngồi ở cửa, canh chừng con. Chị hay bệnh con lắm. Đối với chị, dường như con chị làm gì cũng đúng, chị luôn yêu cầu những đứa trẻ khác phải nhường con chị dù rõ ràng con chị đang giành đồ chơi của chúng. Có lẽ vì vậy mà trong cái xóm nhỏ này, ít ai vui vẻ khi chị đưa

con sang chơi với con họ. Có lần, khi 2 đứa trẻ cãi cọ để giành đồ chơi, tôi thấy chị la con tôi, rằng con để bạn chơi trước đi rồi lát con chơi sau.

Chiều nay cũng vậy, tôi đang nấu ăn dưới bếp, thấy con bé nhà mình phụng phịu xuống mách. Dắt tay con lên phòng khách, tôi cười bảo chị:

- Bọn trẻ chơi, tự sẽ biết điều chỉnh với nhau chị ạ, chị đừng can thiệp nhiều quá, chúng sẽ hư hoặc sẽ ghét nhau.

Rồi tôi kéo 2 đứa nhỏ ra đứng trước mình, nhắc nhở

chúng khi chơi nên biết nhường nhịn và chia sẻ đồ chơi với nhau, như vậy mới vui được chứ cãi cọ, giành giật là không tốt và chơi một mình buồn lắm. 2 đứa ngoan ngoãn dạ ran rồi lại ríu rít chơi với nhau như những chú chim non nhưng chị có vẻ không vui. Chị chẳng nói gì, quay mặt nhìn ra phía ngoài sân, đôi mắt hồ hững. Tôi không nghĩ chị buồn vì câu nói của tôi, mà nếu có thì tôi cũng không giận chị. Dù không phải là thân thiết, nhưng xóm làng với nhau, tôi cũng biết hoàn

cảnh của chị, biết tại sao chị lại như vậy.

Chị lấy chồng năm 29 tuổi, chồng chị kém chị gần chục tuổi. Thực ra, nếu như bây giờ, dường như sự chênh lệch tuổi tác giữa cô dâu và chú rể chẳng có gì phải bàn cãi, người ta quen rồi. Nhưng ngày xưa, chuyện chị lấy chồng kém tuổi bị người ta bàn tán, xì xào khắp đầu làng cuối xóm, lan sang cả làng trên xóm dưới. Thành ra, hôm đám cưới chị, khách mời ăn cỗ thì cũng chỉ có chừng: bạn bè, họ hàng, làng xóm. Nhưng người ta đến xem đông lắm, cả những người không dây mơ rễ má gì cũng đến. Họ đến xem cốt để thỏa trí tò mò về “đôi lứa lệch”. “Nghe đâu anh chồng còn đang là sinh viên đại học cơ đấy”. “À chà, cái nhà cô này cũng hay ấy nhỉ, cách gì mà lại yêu được cậu sinh viên điển trai thế”. Mấy người xì xào bàn tán như vậy. Chị dường như biết hết chuyện người ta bàn tán về mình, nhưng cô dâu nhìn trẻ lắm, không ai nghĩ là hơn chú rể đến gần chục tuổi đâu. Chị cười tươi, rạng rỡ bên chồng trẻ.

Cưới xong, chồng chị tiếp tục đi học Đại học, chị Ngọc đi làm nuôi chồng. Quê chồng ở xa, nhà lại đông anh em nên cha mẹ chồng đồng ý cho chị ở nhà cha mẹ đẻ mà không phải về đó làm dâu. Chồng chị học cách

nhà hơn 20 cây số nên ở trọ cho tiện việc học. Cuối tuần lại về thăm vợ. Vợ chồng quán quýt. Chị hạnh phúc lắm. Chị dặn chồng không được đi làm thêm nữa, tập trung hết cho việc học, mọi việc để vợ lo. Mà chị lo được thật. Chị đi làm từ hết cấp ba, tiền bạc tự giữ chứ cha mẹ không quản, bao nhiêu năm tích góp cũng được một khoản kha khá. Chị tính chờ chồng học xong, xin được việc sẽ vay mượn thêm mua nhà. Dù sao an cư mới lạc nghiệp mà. Chồng ôm chị vào lòng bảo em tính gì cũng phải hết. Chị cười tươi, chuyện.

7 tháng sau ngày cưới, chị Ngọc sinh con. Một bé gái kháu khỉnh và giống chồng như đúc. Chồng chị ít về nhà vì năm cuối, cần tập trung toàn bộ cho việc học. Chị không trách chồng mà còn thương nhiều hơn. Chị nổi dóa bực tức khi nghe mấy người nói ra nói vào sợ chồng chị có người khác. Họ bảo anh ta đi học toàn gặp gỡ những nữ sinh trẻ đẹp, khéo lại phụ chị mất thôi. Một lần chồng về chơi, chị kể cho chồng nghe chuyện đó và cười bảo ba Bảo Bảo chắc chắn không phải như vậy. Chồng chị nói em đừng để ý mấy lời linh tinh lại ảnh hưởng sức khỏe, em phải luôn vui vẻ, khỏe mạnh để chăm sóc con thì anh mới yên tâm học tập được chứ. Chị ôm con trong lòng,

đầu dựa vào ngực chồng, cười bảo mình chẳng hơi đâu nghĩ linh tinh, có tin tưởng chồng mới kể cho chồng nghe mấy chuyện đó.

Một ngày Chủ Nhật, chị gửi con cho bố mẹ để đi thăm chồng, xem chồng ăn ở ra sao. Chị cứ lo chồng mãi ôn thi tốt nghiệp mà không chăm sóc bản thân rồi ốm ra thì khổ. Gần trưa, bố mẹ chị ngạc nhiên khi thấy chị quay về. Sao bảo ở đó chiều tối mới về? Sao về sớm vậy? Chị không trả lời, đón con bé từ tay mẹ, bảo nó từ nay mình mẹ sẽ nuôi con. Chị nói nhẹ tênh, chẳng buồn, chẳng khóc mà còn có vẻ bất cần. Mẹ chị không hỏi gì, ánh mắt bà chợt buồn xo, bà quay vào trong thở dài nghĩ tới phận người con gái mười hai bến nước, trong nhờ đục chịu.

Trưa đó, chị bỏ cơm, nhốt mình trong phòng. Buổi tối, ngồi ăn cơm, mẹ chị thấy mắt chị sưng mọng. Bà chưa kịp hỏi gì chị đã bảo: Con sẽ bỏ chồng. Rồi cũng chẳng để cha mẹ phải hỏi chị đã nói rõ nguyên do tại sao mình quyết định như vậy.

Hồi sáng, chị xuống chỗ chồng mới biết rõ bao lâu nay chồng không về nhà bởi anh ta đã có người con gái trẻ đẹp khác. Chắc cô gái ấy cũng kém chị cả chục tuổi. Thấy chị, cô gái rụt rè chào, lấy vội chiếc áo khoác lên người, che đi chiếc áo hai dây trễ nửa ngực,

mỏng manh. Chị tròn mắt, áo của chồng chị mà. Còn anh chồng thì luống cuống, thanh minh rằng anh và bạn đang học nhóm. Chị chẳng nói gì, chẳng nổi nóng như khi người ta nói bóng gió rằng chồng chị có người khác, chị cũng không đánh ghen, không khóc lóc, chất vấn. Chị ngồi xuống ghế, đưa mắt nhìn một lượt khắp căn phòng trọ. Ừ thì có học nhưng sao chỉ có hai người khác giới, sao lại ăn mặc thế kia. Sao lại có nhiều đồ nữ phơi ở cây phơi trước cửa? Chị đứng dậy nói một câu lạnh tanh:

- Ly dị đi.

Mặc anh chồng chạy theo thanh minh này nọ, năn nỉ, xin lỗi các kiểu, chị vẫn về. Chị có thể vất vả nuôi chồng, có thể một mình cang đáng gia đình cho chồng toàn tâm toàn ý học hành nhưng chị không thể chấp nhận bị phản bội.

Sau bữa ấy, người trong xóm tôi có thấy anh chồng về nhà chị một lần và từ đó không bao giờ quay trở lại nữa. Còn chị cũng ít cười nói hân. Chị làm việc ít tập trung, có bữa ngồi may mà chị chạy cả cây kim đâm vào ngón tay. Nghe đâu mãi mới tháo được cây kim ra khỏi máy rồi mang cả cây kim ở tay đó xuống bệnh viện. Chị đi làm lại, người ta sợ, chuyển chị sang bên kiểm đếm, đóng gói. Cái đó là an toàn nhất nhưng

chị vẫn không thể tập trung, đếm hay bị nhầm, xếp sản phẩm bị lộn size. Người ta chưa nói cho chị nghỉ việc vì còn ái ngại, dù gì chị cũng gắn bó với cái xưởng may này chục năm có lẽ, từ ngày nó mới ra đời cơ mà. Nhưng chị nhận thấy điều không ổn ở mình nên đã tự ý xin nghỉ.

Chị ở nhà, trông nom nhà cửa, chăm con. Sau một thời gian, chị nhận hàng ở xưởng may về gia công tại nhà. Cứ có việc làm thì không sao nhưng những hôm không có hàng, chị hay đi quanh con đường nhỏ trong xóm như người mất hồn, có khi chẳng để ý đến ai. Người ta còn thấy chị đứng thẩn thờ trên cây cầu bắc qua con sông nhỏ trong buổi chiều đi đón con về. Chị nhìn mãi vào dòng nước xoáy đang xoay tròn hút những chiếc lá do con chị thả xuống. Ai biết

được chị đang nghĩ gì. Người ta gọi mẹ chị, bà hốt hải ra chỗ con gái đưa mẹ con chị về. Có lẽ chị vẫn còn đau khi bị chồng phản bội. Tôi tự hỏi, chính chị là người quyết định chia tay, con gái nhỏ của chị cũng đã 3 tuổi rồi, tại sao chị còn buồn như thế. Nhưng có lẽ, chẳng ai có thể hiểu rõ nỗi đau của chị bằng chị. Cũng chẳng ai có thể giúp chị thoát khỏi nỗi đau đó nếu không phải là chính chị.

Một thời gian dài tôi không thấy chị đưa đón con đi học, cũng không thấy chị đưa con bé sang nhà tôi chơi vào buổi chiều. Mỗi lần ngang qua nhà chị, cũng không nghe thấy tiếng máy may chạy xòen xọet như trước nữa. Hôm bữa gặp mẹ chị, bà có nói là chị đi làm ăn xa. Chị đang thế, liệu có yên tâm để đi xa được không? Tự nhiên

tôi cảm thấy lo lắng như vậy. Mẹ chị bảo chị phải đi để tìm lại mình chứ cứ ở nhà như thế này bà đến mất con mà cháu bà cũng mất mẹ.

Mẹ chị đã đúng.

Sau gần một năm, chị trở về quê, tươi tỉnh hẳn. Chị vui lại như xưa. Chị ôm con vào lòng hôn lên má con rồi rít. Chị lại dẫn con sang nhà tôi chơi. Tôi cười bảo chị ngày càng đẹp ra, lúc nào cũng yêu đời như người đang yêu ý nhỉ. Chị cười gật đầu. Chị đang yêu. Chị tìm được tình yêu đích thực của mình rồi. Anh ấy làm cùng nông trường với chị, hơn chị 2 tuổi. Chính anh ấy là người đã giúp chị thoát khỏi nỗi ám ảnh của cuộc hôn nhân cũ. Chính anh đã đồng hành với chị bao vui buồn suốt thời gian qua. Anh giục chị về quê đón con bé. Anh sẽ cùng chị chăm sóc nó, sẽ cho nó một mái ấm

trọn vẹn. Thấy tôi tròn mắt ngạc nhiên, chị cười. Đợt này, anh cũng về cùng chị. Vừa là đưa chị về mới yên tâm, vừa để ra mắt và xin phép cha mẹ chị tháng sau cho ba má anh ra xin rước chị về làm dâu. Chị đang kể cho tôi nghe về lần đầu chị và anh gặp nhau thì có người đàn ông dáng vẻ hiền lành, đứng trước ngõ nhà tôi gọi “Ngọc ơi!”. Chị quay ra cười “Em ở đây” rồi vội vàng đứng dậy chào tôi ra về. Trước khi ra cửa, chị cười tươi bảo tôi: “Anh ấy đấy”, ánh mắt tràn ngập niềm hạnh phúc.

Tôi đứng ở cổng nhà mình nhìn theo, con bé đi ở giữa, anh chị đi hai bên dắt tay con. Họ vừa đi vừa nói cười vui vẻ trong buổi chiều gió mát. Tôi nhìn mãi cảnh đó, mừng cho chị đã tìm được bến đỗ thực sự của đời mình.

YT

 ✓ DỄ ĐỌC

 ✓ DỄ THẤY

 ✓ DỄ CẮT

 ✓ DỄ TÌM

RAO VẬT

TRÊN BÁO TRÉ

HIỆU QUẢ NHANH CHÓNG
TIẾT KIỆM THỜI GIAN & TÀI CHÍNH

ONLINE TRONG NGÀY · [HTTPS://BAOTREONLINE.COM](https://baotreonline.com)

LS. ANH THU
ARLINGTON, TX.

Tôi đau khổ khi gây ra gia đình chia rẽ trước khi Mẹ mất

HỎI: Thưa luật sư, tôi rất khổ tâm về hoàn cảnh của gia đình tôi, mong cô cho tôi ý kiến khách quan của một người luật sư.

Em trai tôi là một người nghiện ngập. Cả Ba & Mẹ sinh trưởng trong một gia đình nghèo khổ, mồ côi từ bé, nên họ đã chiều chuộng con cái và cố gắng hết sức để đem lại một cuộc sống đầy đủ, sung túc cho chúng tôi. Nhưng có thể em trai tôi vì liên tục trong trạng thái “phê” chất cấm nên không hề nhận ra giá trị của sự hy sinh của Ba & Mẹ.

Em sống lây lất, ngày qua ngày trong những cơn nghiện. Em cũng từng thú nhận rằng cai bỏ xì ke, ma túy đã khó, việc Ba & Mẹ tiếp tục cung cấp tiền bạc cho em là điều gián tiếp nuôi thú nghiện ngập của em làm em không có động cơ gì để nỗ lực cai nghiện.

Khi còn sống, Ba & Mẹ trả hết những chi phí, tiền bạc cho em mỗi khi em đòi hỏi. Ngoài ra, theo lời Ba tôi kể lại, một lần qua nhà Ba, Mẹ khi ông bà không có ở nhà, em thấy cuốn sổ Ba tôi ghi chú chi tiết thông tin của những ngân khoản của Ba & Mẹ tôi. Thế là em trai tôi đã dùng những

thông tin đó để vào mạng internet chuyển tiền từ những account tiền từ những account đó qua account của em tôi để tiêu xài cho việc mua bán chất cấm.

Ba & Mẹ dung túng em tôi mấy chục năm trời. Tôi thương và lo cho em vô cùng nhưng tôi không biết cách nào để giúp em. Nhiều lần tôi van xin Ba & Mẹ hãy thẳng tay cắt đứt nguồn tài chánh mà họ cung cấp cho em để giúp em chấm dứt thói nghiện ngập, nhưng họ không nỡ mỗi khi em xin tiền. Thậm chí có lần tôi nhờ cảnh sát giúp cưỡng bức đưa em vào một trung tâm cai nghiện. Nhưng khi tôi liên lạc thì họ bảo họ không thể bắt ép em tôi đi cai nghiện.

Sau khi Ba tôi mất, Mẹ chia đều cho hai chị em chúng tôi tất cả tài sản Ba để lại ngoại trừ căn nhà nhỏ mẹ giữ lại để ở. Mẹ lại tiếp tục dung túng em. Bà bảo bà không thể từ chối mỗi khi em tôi gọi Mẹ xin tiền chi tiêu cho cuộc sống dù trước đó đã chia cho em tiền thừa kế, dù Mẹ biết em nói dối và có thể sẽ dùng tiền xin Mẹ vào mục đích bất chính.

Tôi thì tiếp tục sống tiện tặn và dùng số tiền thừa kế mẹ chia đó để đầu tư mua căn nhà

cho thuê. Tôi dự tính tiền cho mượn căn nhà đó để sẽ là income phụ trội hằng tháng cho hai vợ chồng tôi khi chúng tôi về hưu.

Hai năm sau khi phân chia tài sản, Mẹ gọi hai chị em chúng tôi đến nói chuyện và Mẹ yêu cầu tôi trả lại cho Mẹ tiền thừa kế mà tôi đã được Mẹ chia cho trước đây sau khi Ba mất vì Mẹ muốn dùng tiền đó để có thể tiếp tục giúp đỡ em trai tôi. Còn tài sản riêng của Mẹ thì Mẹ cũng không có gì vì đã chia hết cho hai chị em chúng tôi. Mẹ không muốn phải đi vay mượn nợ để giúp em trai tôi.

Tôi bảo rằng tôi cần phải có thời gian suy nghĩ, và nếu tôi bán căn nhà tôi đang cho thuê để đưa tiền lại cho mẹ thì tôi cũng cần thêm thời gian để bán được giá theo giá thị trường. Tôi cũng nói thẳng với Mẹ rằng cả Ba và Mẹ không giúp gì cho em trai tôi khi cứ đưa tiền cung cấp cho em trai tôi và dung túng cho việc nghiện ngập của em. Thế là Mẹ nổi trận lôi đình. Mẹ & em trai chửi tôi tham lam, ích kỷ, hỗn láo và bất hiếu. Mẹ bảo gia đình riêng của tôi có hai đầu lương của tôi và của chồng tôi, chúng tôi dư sức để chi trả cho

những chi phí cần thiết hằng tháng, nên tôi quá tham lam nếu tôi không hoàn trả ngay cho Mẹ số tiền mà Mẹ chia cho tôi trước đây để Mẹ có tiền trả cho những chi phí mẹ cần và để lo cho em trai tôi. Tôi cố gắng ôn tồn giải thích rằng không phải là tôi đã quyết định sẽ không đưa trả cho Mẹ số tiền đó, nhưng nếu tôi bán nhà ngay bây giờ khi lãi suất tiền lời của nhà bank đang cao thì có thể tôi phải bán với giá thấp hơn so với giá thị trường nếu tôi bán gấp. Chẳng những nói chuyện với tôi, Mẹ còn thuyết phục các con của tôi và chồng tôi để áp lực tôi làm theo ý Mẹ.

Hiện tại, sức khỏe của tôi cũng không còn tốt và tôi đã gần đến tuổi về hưu. Tôi mệt mỏi khi phải tiếp tục công việc ở hăng và dự định sẽ về hưu non. Tiền thuê nhà có thể giúp bổ sung thêm tiền hưu để vợ chồng tôi không chật vật kinh tế quăng đời còn lại. Bán gấp căn nhà cho thuê thì sẽ bán không được giá, và sau khi tôi đưa hết tiền bán nhà cho Mẹ thì kinh tế của hai vợ chồng chúng tôi dựa vào tiền hưu non sẽ khó khăn hơn.

Các con và chồng tôi vốn là những người hiền lành nên họ cũng khuyên tôi rằng số tiền mà tôi được Mẹ chia cho cũng là tiền của Mẹ được thừa kế từ Ba sau khi Ba mất, nên dù

gì đó cũng là tiền của Mẹ tôi. Nếu Mẹ muốn đòi lại thì tôi cũng nên trả lại cho Mẹ, còn việc gia đình tôi có chật vật về tài chánh hơn thì chúng tôi vẫn sẽ ok. Đối với gia đình nhỏ của tôi, việc Mẹ tôi đòi lại tiền với mục đích gì, cho cá nhân Mẹ hay cho em trai tôi, đều không quan trọng. Riêng tôi thì tôi cho rằng Mẹ không cần tiền cho Mẹ mà Mẹ chỉ hại em tôi nếu cứ đưa tiền cho nó. Sau 2 năm chia tiền thừa kế, em tôi đã ăn xài phung phí cho việc nghiện ngập của mình, còn tôi thì vừa phải bỏ ra một số tiền lớn để đầu tư mua nhà cho thuê và bỏ công quá nhiều để tự sửa chữa căn nhà đó thì ít ra Mẹ phải cho tôi thời gian từ từ để bán căn nhà cho thuê với giá được nhất và hoàn lại cho Mẹ số tiền Mẹ đã chia cho tôi. Tôi cố tình câu thời gian việc bán nhà để giúp Mẹ cắt đứt nguồn tiền mà em tôi cứ lợi dụng Mẹ để tiếp tục xì ke, ma túy.

Trước khi Mẹ qua đời đột ngột cách đây một năm vì bị nhồi máu cơ tim, bà rất giận tôi và quyết “tù” tôi những tháng ngày cuối đời của bà khi tôi không bán nhà ngay theo ý bà. Sau khi Mẹ mất, tôi hối hận, đau buồn ray rứt khi mối quan hệ với Mẹ mình bị cắt đứt và tôi đã làm cho bà buồn. Nhiều lần em trai tôi liên lạc với tôi để

xin tiền, tôi khẳng định rằng tôi luôn thương em và điều đó không hề thay đổi, nhưng tôi từ chối cho em mượn tiền vì đó sẽ là điều hại em khi em dùng tiền đó để thỏa mãn cơn nghiện của em. Một lần, tôi hẹn gặp em để đưa em vào một trung tâm cai nghiện và tôi trả tiền cho những chi phí đó cho em khi em hứa thay đổi, nhưng rồi em lại bỏ trốn ra. Chúng kiến em tôi tiếp tục hủy hoại cuộc đời của mình sau khi Ba & Mẹ đã qua đời mà tôi không làm gì được để giúp em là điều càng làm tôi luôn trăn trở, buồn phiền. Theo luật sư tôi nên làm gì khác hơn khi Mẹ tôi muốn tôi bán nhà gấp để đưa lại số tiền thừa kế mà bà đã chia cho tôi, và tôi có thể làm gì giúp em tôi để Ba & Mẹ an lòng nơi chín suối?

ĐÁP: Chuyện đã rồi, bạn không thể quay ngược lại thời gian và làm gì khác được. Khi các thành viên trong một gia đình phải đương đầu với vấn nạn của một người thân bị nghiện ngập, tất cả các thành viên đều bị ảnh hưởng không ít thì nhiều. Ba và Mẹ bạn đã chọn nuôi chiều và dung túng cho người em trai. Bạn là người chị, dù rất thương em, cũng không phải là người phải gánh chịu trách nhiệm cho việc nghiện ngập của em trai mình. Ngay cả khi Ba, Mẹ bạn còn sống,

Ba và Mẹ bạn đã có thể chọn “tough love” (tạm dịch: thương con nhưng vẫn phải nghiêm khắc giáo dục), nhưng họ đã không làm như vậy. Bạn dám can đảm đề cập thẳng thắn vấn đề này với Mẹ bạn khi bà còn sống và bà đã tỏ thái độ nổi giận với bạn vì có thể bạn đã chạm vào nỗi đau vô tận của Ba & Mẹ bạn mà chính họ cũng bế tắc không muốn đối diện với vấn đề đó vì họ không có giải pháp gì để giúp con trai mình. Bị sống thiếu thốn, mồ côi từ bé cũng ảnh hưởng đến tâm lý và cách giáo dục con cái của Ba & Mẹ bạn. Ngoài ra, chính người em trai của bạn phải chịu trách nhiệm cho những lựa chọn của cậu ta.

Theo luật pháp thì sau khi Mẹ bạn đã cho bạn tài sản, tiền bạc khi bà còn sống thì dù sau đó bà có đòi lại thì bạn cũng không phải hoàn trả lại. Tài sản/tiền bạc Mẹ bạn cho bạn trở thành tài sản của bạn, và bạn có quyền sử dụng tài sản đó như thế nào là tùy ý bạn. Tuy nhiên bạn đã có ý trả lại tiền cho Mẹ dù những quyết định và đòi hỏi của bà có thể là bất công đối với bạn, nhưng bạn đã không làm ngay theo ý bà để bà dùng số tiền đó cho em trai bạn. Có thể Mẹ bạn đã suy nghĩ theo hướng khác. Bà cho rằng bạn có một cuộc sống đầy đủ, may mắn hơn em mình trong

một gia đình chồng con hạnh phúc, còn em bạn sẽ mãi phải đối diện với những bất hạnh của một kẻ nghiện ngập, không gia đình sau khi Mẹ mất. Nên bà muốn đền bù cho con trai bà một phần nào trước khi mình qua đời.

Người ngoài nhìn vào thì dễ dàng phán xét hay có lý luận riêng của cá nhân mình. Nhưng nếu phải đau khổ chứng kiến con mình vật vã, đau đớn thể xác và bị hành hạ cả đời vì những cơn nghiện thì liệu ai có gạt được nước mắt, mặc kệ, bỏ rơi đứa con mình rút ruột đẻ ra không? Bạn cũng là một thành viên trong gia đình nên khi “*một con ngựa đau cả tàu không ăn cỏ*”, bạn tiếp tục tự giày vò bản thân với nỗi đau của gia đình lớn của mình ngay cả sau khi Ba và Mẹ bạn đã qua đời cũng là điều dễ hiểu. Nhưng dù bạn có đi ngược lại thời gian và làm khác đi nữa, cũng chưa chắc bạn đã thay đổi hay giúp được em mình.

Quyết định của bạn khi không bán nhà gấp theo ý Mẹ là dựa vào những dữ kiện bạn cho là thích hợp nhất lúc đó. Ngay cả khi Ba, Mẹ bạn không dung túng em trai bạn đi nữa thì cũng chưa chắc em trai bạn đã có thể thay đổi theo hướng tích cực. Bạn cũng từng tìm cách đưa em mình vào trại cai nghiện nhưng

em bạn lại bỏ trốn ra. Sau khi bạn đã làm hết khả năng của mình thì bạn nên chấp nhận rằng bạn không thể sống giùm người khác.

Cái sai lầm hiện tại là bạn tự trừng phạt mình khi tiếp tục đau khổ, dằn vặt với những giả thuyết “*phải chi*” và “*nếu*” của mình trong khi đó em trai bạn chính là người cần thay đổi lại không muốn tự giúp cậu ta. Có thể cách giáo dục của Ba & Mẹ bạn đã không giúp em trai bạn có những kỹ năng cần thiết để cậu ta đương đầu với những cám dỗ trong cuộc sống. Nhưng bạn không phải là người gây ra việc nghiện ngập của em mình. Bạn lại càng không phải là người phải chịu trách nhiệm cho việc em mình nghiện ngập. Việc bạn tiếp tục thể hiện tình yêu thương của một người chị với cậu em trai của mình và từng giúp cậu ta trong khả năng của bạn khi cậu ta chịu thay đổi để vào chương trình giúp cai nghiện là tất cả những gì mà bạn có thể làm. Còn chuyện bạn có thể làm gì khác hơn khi Mẹ bạn còn sống thì chỉ là những hối tiếc, và bạn phải chấp nhận đó là quá khứ mà bạn không thể quay ngược lại thời gian. Chúc bạn bình an.

Ls. ANH THU
(Cell: 623-341-8835)

Hợp tác với **tre** tại sao không?

Một cây làm chẳng nên non,
Ba cây chụm lại nên hòn núi cao !

Nếu bạn có những kế hoạch, những sáng kiến, những ý tưởng mà chưa biết bắt đầu ra sao, quảng bá thế nào, hợp tác với ai hoặc tìm kiếm một partner trong mọi lĩnh vực ...

Xin liên lạc với chúng tôi.

info@trenews.net

Trẻ sẽ cùng bạn tham khảo để thực hiện,
hoàn toàn không có chi phí.

HUỲNH PHAN ANH

Cánh cửa thứ nhất

(tiếp theo)

Hồi tưởng và mơ tưởng về tuổi nhỏ, về thời thơ ấu xa xôi luôn bàng bạc trên hầu hết các trang sách của tập truyện đầu tay này. Tuổi nhỏ trở thành mỗi ám ảnh thường xuyên của tác giả. Tác giả không ngớt trở về với nó dù cho tác giả có chủ tâm nói về nó hay không. Có thể nói rằng nhân vật truyện của Duyên Anh luôn sống trong ám ảnh của thời tuổi nhỏ. Nghĩa là sống cùng một lúc trong hai thế giới, thế giới hiện thực và thế giới phi thực. Chính cái thế giới phi thực này làm nên từ kỷ niệm và mộng tưởng lại là nền tảng của thế giới hiện thực mà họ đang sống. Người con trai si tình trong truyện biên giới thừa biết “*cuộc sống thật khác với mộng tưởng*” nhưng hắn vẫn nhóm lên trong tâm tưởng của mình từng giấc mơ nho nhỏ để tâm hồn được chấp cánh bay cao cho tới khi bàng hoàng chạm mặt cùng thực tế.

Một người con trai si tình khác, Vũ trong *Chiếc Vòng Tay Của Một*

Người, đã yêu và đồng thời không ngớt sống trong những mộng ước ngây thơ và ấu trĩ của mình. Chàng “*thả hồn trong chuyện cổ tích, ước mong được khóc như trẻ thơ*”. Chàng “*ước mình như Aladin mài cây đèn thần*”. Chàng mơ mộng, không ngớt mơ mộng. Tình yêu chẳng qua cũng chỉ là cái cớ để con người

được mơ mộng, một cách nào đó, được gặp lại chính tâm hồn chân thật của mình, tâm hồn chất ngất những ảnh tượng của tuổi thơ. Tình yêu đó nhất thiết phải thất bại. Những mẩu chuyện tình được kể lại trong tập truyện *Hoa Thiên Lý* đã gặp nhau trong sự thất bại, trong cùng một thất bại. Sự thất bại có tính

cách nhẹ nhàng, êm đềm làm sao. Nó không bao giờ đạt tới một mức độ bi thảm dù nhiều hay ít. Không có tình yêu khốn khổ. Chỉ có thứ tình yêu dẹt bằng mơ mộng. Tình yêu lớn lên theo mơ mộng rồi cũng tàn phai theo mơ mộng. Người ta đón nhận sự thất bại của tình yêu với một niềm rung động bàng hoàng nào đó như vừa mới trải qua một giấc mơ đẹp. Nhưng cuộc đời không vì thế mà tối tăm hơn. Người ta không chỉ yêu có một lần. Cũng như người ta không chỉ có một lần sống trong mơ. Đó là tâm trạng của người con trai si tình trong *Chiếc Vòng Tay Của Một Người* sau lần thất vọng vì tình yêu:

“*Chiếc vòng Vũ vẫn còn giữ. Khi đi tìm Thùy, Vũ bỏ quên trên túi ngực. Vũ đi trọn mùa mưa. Đường xưa heo hút. Không một khuôn mặt giống Thùy. Có thể Thùy chưa xứng đáng nhận chiếc vòng sắt tàu bay mộng bằng hồn, ướp bằng chuyện cổ tích của Vũ. Thùy như các cô gái tầm thường khác chưa học cách nhìn vào chiều sâu tâm hồn kẻ thương yêu mình*”

tha thiết. Chiếc vòng kỷ niệm, Vũ cất kỹ. Vũ sẽ tặng một người nào đó khi cuộc sống hết dè sẻn tình yêu.”

Thật là đơn sơ. Thật là giản dị.

Người con gái trong Nỗi Buồn Tuổi Trẻ đã yêu bằng một tình yêu nhiều say đắm nhưng cũng lắm mơ mộng, đã gặp trở ngại và đã khi tìm thấy cho mình một giải pháp trong một thái độ thụ động, buông xuôi:

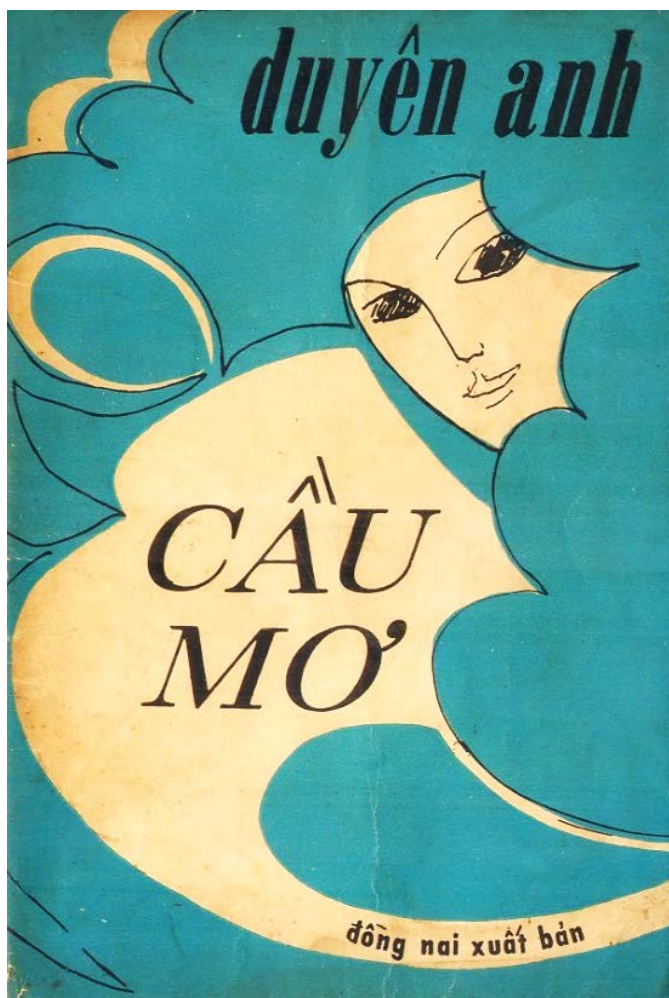
“Dần dần nỗi buồn dịu nhẹ. Tôi thường khóc ban đêm. Ngày tháng trôi đều. Vũ biệt tăm đã... được hai năm. Tôi lớn rồi, muốn chờ Vũ, nhưng Vũ không hứa hẹn gì cả. Tôi mặc cuộc đời chèo lái.”

Để mặc cuộc đời chèo lái, nàng bằng lòng làm vợ một kẻ “dốt nát”, “vũ phu” mà nàng khinh miệt, ghê tởm, để rồi thỉnh thoảng nhớ về thời mơ mộng cũ với niềm băng khuâng tiếc rẻ:

“Tại sao chúng tôi không là hoa bướm mãi mãi?”

--oOo--

Tình yêu dưới ngòi bút của Duyên Anh không tách rời khỏi mơ mộng. Tôi muốn đi xa hơn trong nhận định này, cho rằng với nhân vật Duyên Anh tình yêu xuất hiện như một cơ hội để được mơ mộng, để được nhìn lại, nhớ lại, sống lại tuổi thơ của mình. Tình yêu xuất hiện như một sự chối từ chính tình yêu - tình

yêu trong ý nghĩa trọn vẹn nhất của danh từ. Tình yêu ở đây - trong tập truyện đầu tay của Duyên Anh - gần như không vương bận đam mê nhục cảm hay ý hướng chiếm đoạt. Nó biết dừng lại ở một giới hạn nào đó để còn giữ được cái vẻ trong trắng, êm dịu của nó. Có thể gọi đó là mẫu mực của tình yêu ở trạng thái chiêm ngưỡng.

Nhân vật Duyên Anh khám phá hay tìm đến với tình yêu không như một cuộc đoạn lìa, dứt khoát với chính tâm hồn tuổi nhỏ của mình mà

như một cách nối dài, kế tục. Bởi họ luôn nhớ rằng họ có một thời thơ ấu và thời đó không ngừng lên tiếng trong họ.

Trong tình yêu cũng như trên những bước đường phiêu bạt theo sự xô đẩy của dòng đời, nhân vật truyện Duyên Anh đã không ngớt trở về với thời thơ ấu xa xôi như một mối ám ảnh bất diệt, như một căn bệnh nan y của tâm hồn. Phải chăng họ đã yêu bằng chính tuổi thơ mơ mộng của họ. Phải chăng họ vẫn nhìn cuộc đời qua chính tuổi thơ mơ mộng của họ.

Nhân vật Duyên Anh?

Họ là ai?

Có phải họ là một người bạn, một đứa con, một bà mẹ, một người chị, một người thầy hay một đứa em, tất cả xuất hiện đó đây trong các truyện ngắn của tập Hoa Thiên Lý và người đọc có thể nhận diện, gọi tên từng người một?

Không. Nhân vật của Duyên Anh chính là cái bóng mờ ảo ẩn hiện trong từng nhân vật đã kể. Nhân vật đó là tuổi thơ, linh hồn của mọi nhân vật, lý do tồn tại của mọi nhân vật.

--oOo--

Đường như giữa nhân vật truyện và người viết truyện luôn giãn ra một khoảng cách tối thiểu. Ở Duyên Anh, khoảng cách đó không còn nữa khi quá khứ và kỷ niệm bắt đầu lên tiếng, khi nhân vật truyện chỉ còn là cơ hội để tuổi thơ được xuất hiện, ngỏ lời, nghĩa là khi tác giả gọi tới nhân vật *thật* của mình, thì dành cho nó một vị trí độc tôn, bá chủ trong thế giới truyện của mình.

Trong những truyện ngắn viết ở ngòi thứ nhất, hơn bao giờ hết, ngòi bút của Duyên Anh trở nên thân mật, sống động. Điều dễ hiểu ở đây không còn khoảng cách dù để được bôi xóa, san bằng. Quá khứ và kỷ niệm lên tiếng không phải qua một nhân vật truyện cách biệt với tác giả, mà

qua nhân vật truyện ở ngay trong tác giả, kể xưng “tôi”. Kể xưng “tôi”, tác giả truyện, nhân vật truyện, tất cả đều nhập làm một với chính tuổi thơ đang lên tiếng. Đó là trường hợp của Hoa Thiên Lý. Đó là trường hợp của *Con Sáo Của Em Tôi* và *Em* là hai truyện ngắn viết ở ngôi thứ nhất, trong đó, sau Hoa Thiên Lý, tác giả tiếp tục khám phá thời tuổi nhỏ của chính mình.

Theo hồi ký nhan đề *Làm Báo* của ông, nếu kể một cách tuần tự thì Hoa Thiên Lý, *Con Sáo Của Em Tôi* và *Em* là 3 truyện ngắn đầu tiên của Duyên Anh. Không biết vô tình hay cố ý mà cả ba sáng tác đều gần gũi, trùng hợp nhau về đề tài cũng như về hình thức diễn đạt. Vẫn là vũ trụ của trí nhớ và mộng tưởng. Vẫn là bầu trời mờ ảo của tuổi thơ.

Tất cả vẫn được nhìn ngắm, chiếu rọi từ một lăng kính tâm hồn, một viễn tượng tình cảm đã trở nên quen thuộc. Vẫn lời kể đó, vẫn giọng kể đó, vẫn chủ thể của lời nói đang dựng lại từng viên gạch của lâu đài quá khứ, đang làm sống lại cái “tôi” của mình, đang làm sống lại một vũ trụ bắt đầu từ cái “tôi” đó.

Qua tập truyện đầu tay, Duyên Anh đã xác nhận chính mình như một người kể chuyện. Những sáng tác ông viết nên nhất thiết là những câu

chuyện kể. Hơn thế nữa, những câu chuyện kể đó cốt yếu lại là những thiên tự thuật, trong đó người kể không ngừng tra hỏi, chuyện trò với quá khứ và kỷ niệm của mình. Mỗi thiên tự thuật bắt đầu từ một nhân vật, một giai đoạn hay một biến cố nào đó nổi bật trong suốt quãng đời thơ ấu của tác giả. Với Duyên Anh, cách bắt đầu câu chuyện kể gần như dễ dàng quá, tự nhiên quá, không cần phải qua một tìm kiếm hay lựa chọn đắn đo... Đây là câu mở đầu của Hoa Thiên Lý:

“Mẹ tôi yêu Hoa Thiên

Lý như yêu chồng con.”

Con Sáo Của Em Tôi:

“Sau khi cha tôi mất, gia đình càng ngày càng túng bấn, một mình mẹ tôi không đủ sức nuôi nấng hai đứa con mồ côi bố nên thành thị nên mẹ đưa anh em tôi trở về làng cũ.”

Em:

“Em tôi bây giờ ở Hà Nội. Từ ngày vào Nam đến nay thấm thoát đã được ba năm.”

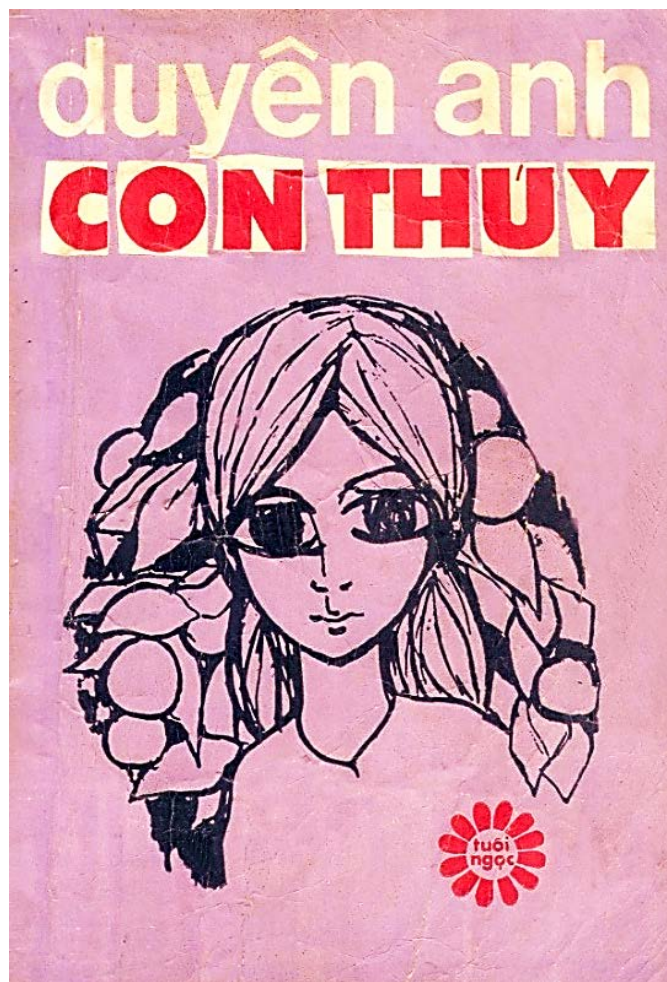
Cách vào truyện bình thường và lặng lẽ thể hiện qua một giọng kể tự nhiên, thân mật, gần gũi. Đó là đặc điểm của

Duyên Anh. Nhưng chính từ những câu rất mực thô sơ đó, tác giả lần lượt dẫn người đọc vào cái thế giới tuổi thơ đầy phức tạp; trên nguyên tắc, đó là thế giới tuổi thơ của chính tác giả, kể xưng “tôi”.

Dưới ngòi bút của Duyên Anh, trong dòng hồi tưởng của Duyên Anh, tuổi thơ xuất hiện mỗi lần trong một bộ điệu, một cách thế, một góc cạnh, bởi tác giả gọi nó từ nhiều phía, nhìn nó từ nhiều cảnh huống. Viết tức là kêu gọi đến tuổi thơ. Viết cũng là dựng lại tuổi thơ. Viết cũng là sáng tạo lại tuổi thơ, một việc làm không hoàn tất được bao giờ. Không ai nói hết tuổi thơ mình, có lẽ vì trí nhớ con người về tuổi thơ luôn luôn còn những khoảng trống để lại, dành cho những lần khác. Vì trí nhớ con người không chỉ có một lối mòn duy nhất để tìm lại tuổi thơ. Vì chính tuổi thơ tự nó cũng không đứng yên ở một chỗ, với một dáng điệu im lìm muôn thuở.

Con Sáo Của Em Tôi kể lại một đoạn đời khốn khó của tác giả khi còn ở lứa tuổi 12, 13, bên mẹ và em, chịu đựng đủ mọi hình thức tủi nhục do những người thân bên nội cũng như bên ngoại gây nên.

“Tôi cất tiếng khóc ban đầu nơi ấy, túp lều, xó vườn, cạnh khóm chuối tiêu, cạnh những con người hà tiện tình thương

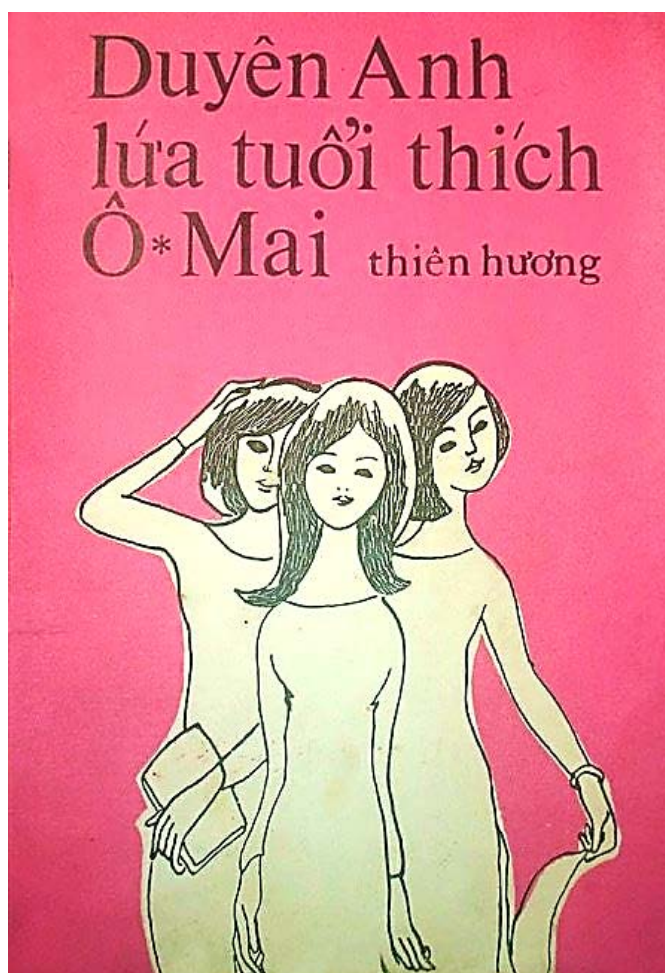
mến...”

Đứa bé lớn lên, theo tuổi nhục mà lớn lên, với tâm hồn chất nặng những hình ảnh đọa đầy của người cha, những hình ảnh nhẩn nhục đau thương của người mẹ, những hình ảnh tối tăm hắc ám của những người thân thích của hai họ, và nhất là hình ảnh thắm nét về chính mình đã từng ra đời giữa “một đêm mù mịt bên khóm chuối tiêu”. Nhưng những hình ảnh đáng cay, khôn nạn mà tác giả sớm làm quen, đã chỉ làm nổi bật hình ảnh dịu dàng của người mẹ, người mẹ đồng thời là vị giáo sư mớm vào tâm hồn tác giả những bài học vỡ lòng về tình thương và sự chịu đựng.

“Tôi không hiểu tại sao mẹ tôi chịu nhục nhã, nường nấu dưới túp nhà lá bỏ hoang vườn sau, trước đây ông bà ngoại dành riêng cho bọn thợ gặt mỗi vụ mùa. Mẹ tôi chỉ nghĩ đến anh em tôi. Trời ơi, tôi muốn khóc quá.”

Người đọc gặp lại hình ảnh của người mẹ trong Hoa Thiên Lý, vẫn là tâm hồn bao dung đầy thương mến đó lần này xuất hiện với một sắc diện khác, khôn khổ hơn, đầy ải hơn.

“Tôi không thể tưởng tượng được nỗi tê tái nghiền nát cõi lòng mẹ tôi khi bà ngoại gọi mẹ là “đồ đĩ”, bác tôi bảo mẹ

“con lằng lộn” và mẹ tôi nói bằng giọng “cóc chết ba năm quay đầu về núi”. Tôi thấy mẹ tôi cúi đầu lẳng lặng, nước mắt nhỏ giọt trên mái tóc anh em tôi, thì tôi đoán rằng mẹ buồn.”

Một câu chuyện nhiều nước mắt. Hẳn người mẹ đã khá nhiều trong giọng hồi tưởng của tác giả. Và chính tác giả có lẽ cũng đã khóc nhiều trong giọng hồi tưởng của mình. “Trời ơi, tôi muốn khóc quá”. Lời thú thật không phải của nhà văn Duyên Anh khi viết nên câu chuyện, mà của cậu bé Duyên Anh khi nhìn lại,

sống lại đoạn đời thơ ấu tối tăm của mình. Nghĩa là tác giả khi viết lên câu chuyện, đã không chỉ vận dụng trí nhớ hay khả năng diễn tả. Tác giả còn phải vận dụng tới cảm xúc. Vận dụng cảm xúc và đồng thời tự vận dụng chính mình để sống trọn với những cảm xúc tìm lại được. Hơn thế nữa người viết tự bôi xóa chính mình để chỉ còn lại những xúc động trung thực và trọn vẹn. Vậy thì chính tuổi thơ (trí nhớ về tuổi thơ, về thời đã mất) đã làm sống dậy cảm xúc hay chính cảm xúc con người đã làm sống lại

tuổi thơ?

Duyên Anh đã viết nên những câu chuyện tự thuật của mình bằng cảm xúc. Ông đã mơ tưởng, mộng tưởng, hồi tưởng qua giọng cảm xúc chân thật của mình. Nghĩa là ông đã dựng nên cái thế giới của ông bắt đầu từ cảm xúc. Tức là bắt đầu từ chính lòng thương mến, quyến luyến thế giới đó, thế giới ông đã từng tham dự, thế giới tuổi thơ. Đó là điều người đọc có thể tìm thấy qua giọng kể của tác giả. Đó cũng là điều tác giả muốn nói tới trong những câu chuyện kể của mình. Thật vậy, *Con Sáo Của Em Tôi* và *Em* đã gặp nhau trong cùng một tình cảm say đắm, thiết tha của con người đối với tuổi thơ, lứa tuổi người ta đã từng hay đang sống qua, hoặc đã đánh mất. Nhân vật xưng “tôi” trong *Con Sáo Của Em Tôi* đã quyết định thực hiện một cử chỉ phi thường, vượt bậc đối với chính mình, giết con sáo thân yêu để mang lại một niềm vui bé nhỏ cho tuổi thơ của đứa em gái. Ta hãy theo dõi những biến chuyển trong nội giới của hắn trước khi đi tới quyết định ghê gớm của mình.

“Lúc này đứng nhìn thiên hạ đón Xuân, tôi nghĩ đến em gái tôi, nghĩ đến miếng thịt gà, thịt lợn hay thịt chim khi em tôi tỉnh dậy. Anh em tôi chỉ có mỗi con sáo. Con

sáo nuôi bao nhiêu ngày mới biết nói? Chẳng lẽ tôi giết nó? Chẳng lẽ em tôi ăn muối ngày đầu năm? Năm nay em tôi 10 tuổi, 10 mùa Xuân bay vụt qua, 10 mùa Xuân tế nhạt, buồn thảm chấp nối thành thời thơ ấu của em tôi. Mùa Xuân trôi theo kỷ niệm, có khi nào nín lại được? Tôi không muốn em tôi lớn lên phải ngẹn ngào nhắc tới một trang chưa chất, xiên lệch trong cuộc đời. Vậy thì tôi sẽ giết con sáo.”

Tôi cho rằng cuộc chiến trên đây là một trong những trang sách điển hình nhất của Duyên Anh, đồng thời là một trong những trang sách đẹp nhất của tác giả.

Trong *Em* tác giả cho người đọc thấy những tình cảm cay đắng, xót xa của mình trước hình ảnh đứa em bị tước đoạt tuổi thơ ngay trong tuổi thơ của nó. Một câu chuyện buồn. Liệu người ta có thể đánh mất rồi sau đó tìm lại chính tuổi thơ của mình? Liệu người ta có thể sửa đổi được gì đối với một tâm hồn đã đánh mất hay đã hủy hoại tuổi thơ.

“Em rời tôi, bằng mình chạy. Hình ảnh em chợt xóa nhòa trong óc tôi. Tôi tiếc quá gục đầu lên đôi tay, khóc như lần đầu tiên khóc một chuyện tình nhớ tên tuổi.”

Trong truyện trước, người anh đã giết con sáo để đem lại mùa Xuân cho tuổi thơ của đứa em. Ở đây, có lẽ người ta không làm gì được. Có thể tất cả đều vô ích, kể cả những giọt nước mắt tiếc thương chỉ còn có giá trị của một hoài niệm.

--oOo--

Cánh cửa thứ nhất của sự nghiệp Duyên Anh đã hé mở cho người đọc một thế giới mai đây ông sẽ không ngớt trở về. Thế giới đó chan hòa mộng và thực, đời sống và hoài niệm về đời sống, hồi tưởng và mơ tưởng, nụ cười và nước mắt. Thế giới đó gần gũi và thân mật, không vượt qua tâm với của con người. Thế giới đó mời gọi được ngắm nhìn nhưng không dấn ra một khoảng cách, nó mời gọi tham dự vào nó, sống lấy nó. Điều đáng nói là Duyên Anh đã dựng lên thế giới truyện

của mình bằng tất cả những rung động chân thật của mình, chân thật đến thơ ngây. Do đó theo tôi nghĩ, người đọc chỉ có thể đọc Duyên Anh cũng như chính Duyên Anh đã viết: bằng rung động của tâm hồn hơn là bằng trí tuệ hay ý thức sáng suốt. Dĩ nhiên người đọc được quyền chấp nhận hay không chấp nhận một nhà văn hay một tác phẩm. Dường như với Duyên Anh, người ta lại càng phải đặt ra sự lựa chọn đó, sự lựa chọn ngay từ cuốn sách đầu tiên của ông, và có thể nói ngay từ những dòng chữ đầu tiên: hoặc người ta đọc tiếp, hoặc người ta bỏ cuộc. Tại sao? Tại vì chính tác giả cũng đã thật sự chọn lựa ngay từ cuốn sách đầu tiên, ngay từ những dòng chữ đầu tiên của mình: ông chọn lựa viết cái gì, viết ra sao: ông chọn chính tác phẩm của mình. Tôi vẫn nghĩ những dòng chữ đầu tiên của một cuốn sách, của một tác phẩm đã quy định, thiết định cho nhà văn một định mệnh khốc liệt. Bởi hán đã bắt đầu, hán chỉ còn cách tiếp tục.

Bởi hán đã viết, hán đã chọn lựa cho hán một định mệnh. Bởi hán đã chọn tác phẩm của chính mình, điều này cũng có nghĩa là hán đã chọn lựa những người sẽ đọc hán.

Thế giới gần gũi và thân mật của Duyên Anh với những nhân vật điển hình, một người cha hay một người mẹ, một người bạn hay một đứa em, một người yêu hay một người thầy dạy học... Cái thế giới đó luôn luôn được chiếu rọi từ một tâm hồn mang nặng quá khứ và tuổi thơ. Nó luôn được biến đổi bằng hoài niệm và mơ tưởng. Một nhân vật của Duyên Anh đã nói: “Từ đây tôi sống bằng kỷ niệm”. Một câu nói điển hình. Một nhân vật điển hình. Có thể nói rằng tác phẩm Duyên Anh bằng bạc hơi thở kỷ niệm. Có thể nói rằng với Duyên Anh, viết tức là một cách nào đó tìm lại thời đã mất. Tìm lại thời đã mất, điều này cũng có nghĩa là tìm lại ngôn ngữ của thời đã mất./ (Hết)

HPA (SÀI GÒN, 1972)

Trần Vũ đánh máy lại tháng 4-2024, từ khảo luận Duyên Anh, Tuổi Trẻ, Mộng và Thực của Huỳnh Phan Anh in tại Sài Gòn năm 1972, Nxb Vàng Sơn, Chương III.

HOÀNG VŨ

GMO là chữ viết tắt của genetically modified organism - sinh vật biến đổi gene, là những sinh vật đã được sửa đổi cấu trúc gene bằng phương pháp kỹ thuật di truyền, nhằm nhiều mục đích khác nhau. Sau đây chúng ta tìm hiểu sơ lược về lý do một số thực phẩm chúng ta ăn hàng ngày đã được biến đổi như vậy. Ở kỳ báo sau sẽ đề cập đến lợi và hại của thực phẩm GMO.

2 KỲ - KỲ 2

Lợi

Lợi ích tiềm tàng của cây trồng GMO bao gồm sức hấp dẫn đối với người tiêu dùng, khả năng phục hồi, giá trị dinh dưỡng và ít lãng phí.

SỰ HẤP DẪN

Cây trồng GMO ngày càng hấp dẫn người tiêu dùng, như táo và khoai tây ít bị bầm tím hoặc chuyển sang màu nâu.

KHẢ NĂNG PHỤC HỒI VÀ ÍT LÃNG PHÍ HƠN

Hầu hết cây trồng GMO ở Hoa Kỳ đều được phát triển để giúp đỡ nông dân. Chúng có khả năng phục hồi tốt hơn, giúp ngăn ngừa mất mùa. Một số lý do khiến nông dân chọn trồng cây trồng GMO:

Khả năng chống thuốc diệt cỏ cao, giúp kiểm soát cỏ dại dễ dàng hơn

khả năng kháng một số loại virus thực vật, có thể giúp tăng cường an toàn lương thực và giảm lãng phí thực phẩm

Cây trồng GMO cũng có thể có khả năng chịu khí hậu khắc nghiệt, như hạn hán, nắng nóng và đất mặn. Một số gene trong thực phẩm GMO cũng có thể giúp tăng thời hạn sử dụng của thực phẩm, giảm lãng phí.

GIÁ TRỊ DINH DƯỠNG

Một số loại GMO có thể bổ sung giá trị dinh dưỡng cho thực phẩm, như gạo vàng, được thiết kế để cung cấp hàm lượng vitamin A cao hơn cho người tiêu dùng.

Thực phẩm

Hại

Nhiều người lo ngại về những bất lợi liên quan đến sức khỏe con người. Tuy nhiên, các nhà khoa học vẫn chưa chứng minh được thực phẩm GMO có hại cho sức khỏe và nghiên cứu vẫn còn được tiến hành.

DỊ ỨNG

Có một rủi ro nhỏ là thực phẩm GMO có thể gây ra dị ứng, nhưng điều này chỉ xảy ra nếu sự thay đổi di truyền kích hoạt sản xuất chất gây dị ứng.

BỆNH UNG THƯ

Đã có những lo ngại rằng việc ăn thực phẩm GMO có thể góp phần vào sự phát triển của bệnh ung thư bằng cách làm tăng các chất có thể gây ung thư trong cơ thể. Hiệp hội Ung thư Hoa Kỳ cho biết không có bằng chứng nào cho thấy thực phẩm GMO hiện có làm tăng hoặc giảm nguy cơ ung thư.

KHÁNG KHÁNG SINH

Một số GMO chứa những thay đổi khiến chúng kháng lại một số loại kháng sinh. Khả năng xảy ra điều này là rất nhỏ, nhưng WHO đã có hướng dẫn để ngăn chặn điều đó.

THAY ĐỔI TRONG DNA CỦA CON NGƯỜI

Một số người lo ngại rằng việc ăn thực phẩm GMO có thể dẫn đến những thay đổi về gene ở người. Tuy nhiên, hầu hết DNA trong thực phẩm - dù là GMO hay không - đều bị phá hủy khi nấu chín hoặc bị phân hủy trước khi đến ruột già.

ĐỘC TÍNH TRONG CƠ THỂ

Một số nhà nghiên cứu cho rằng thực phẩm GMO có thể ảnh hưởng đến gan, thận, tuyến tụy và hệ sinh sản. Nhưng họ không có bằng chứng để xác nhận điều này và kêu gọi nghiên cứu thêm.

Lừa đảo... kêu gọi từ thiện

Ăn chặn tiền từ thiện của người nghèo đã là hành vi khó tha thứ, nhưng chưa dừng ở đó, hiện nay bọn lừa đảo ở Việt Nam còn bày ra nhiều trò ma mãnh. Hình thức khá phổ biến là ăn cắp thông tin người nghèo gặp hoạn nạn, những bệnh nhân không có khả năng điều trị, người chết không có tiền mai táng thậm chí những thông tin không có thật rồi dàn dựng, cắt ghép, sau đó tự lập ra những tài khoản giả trùng khớp với nhân vật chính nhằm lừa đảo chiếm đoạt tiền bạc, vật chất của người hảo tâm trong nước lẫn ngoài nước ủng hộ ...

Đăng tải những sự việc không có thật lên mạng xã hội để lừa tiền từ thiện

NGUYỄN SINH (bài và hình)
SÀI GÒN - VN

Những mảnh lời thường thấy

Tình trạng lừa đảo bằng thủ đoạn kêu gọi quyên góp, ủng hộ trên mạng xã hội xuất hiện đã khá lâu. Theo đó, kẻ gian sẽ lập ra các trang mạng xã hội (Facebook, Zalo, Instagram...) rồi tự “sáng tác” ra những câu chuyện đau lòng về những hoàn cảnh đáng thương nào đó cần sự giúp đỡ như những bệnh nhi ung thư, người có hoàn cảnh đặc biệt thương tâm, bị tai nạn hiểm nghèo hoặc kêu gọi chi phí mai táng cho người neo đơn khó khăn, các thai nhi xấu số bị bỏ rơi...

Một số trường hợp là có thật và đã được các báo đăng từ rất lâu. Chúng lấy lại thông tin này và đăng lên mạng xã hội, kèm thêm những hình ảnh mới về bệnh nhân, giấy nhập viện, giấy báo phẫu thuật, giấy bảo tử (hầu hết là photoshop). Điểm mấu chốt là bên cạnh bài viết sẽ có số tài khoản ngân hàng và số điện thoại mà chúng cho rằng “của người nhà bệnh nhân”, nhưng thực sự đều là do chúng làm giả giấy tờ để tạo ra, kêu gọi từ thiện và đề nghị nhà hảo

tâm chuyển tiền thẳng vào các tài khoản này khiến không ít người sa bẫy bộn lừa đảo.

Những hoàn cảnh éo le ... bịa đặt

Ngày 14/4/2024, tài khoản Facebook “Thu Quế Lê” đăng bài viết trên group “Hội gia sư dạy kèm Bình Dương” có gần 7,000 thành viên với nội dung “cầu cứu” mọi người quyên góp ủng hộ cho một trẻ sơ sinh gặp bệnh hiểm nghèo (nhưng không ghi rõ địa chỉ). Trong bài viết, tác giả ghi số tài khoản ngân hàng của Vũ Thị Ngọc Anh (26 tuổi, được cho là mẹ đứa bé) để nhận quyên góp. Tuy nhiên thông qua công cụ tìm kiếm Google, chúng tôi phát hiện một bài viết khác có nội dung, hình ảnh tương tự đăng cách đó vài ngày trên group “Hiệp hội xà lan Việt Nam”. Đáng chú ý ở bài viết này, người được cho là mẹ đứa bé có tên Nguyễn Thị Bích Thanh (26 tuổi) và số tài khoản ngân hàng để nhận quyên góp cũng mang tên Nguyễn Thị Bích Thanh (?). Tương tự gần đây, một group Facebook khác đăng bài viết, hình ảnh một đứa trẻ sơ sinh có vết thương kéo dài theo cột sống lưng với nội dung kêu gọi giúp đỡ, chuyển tiền ủng hộ vào tài khoản ngân hàng. Qua tìm kiếm trên mạng, chúng tôi biết vào năm 2022, từng có nhiều tài khoản cá nhân,

hội, nhóm Facebook, Instagram...đã đăng tải, chia sẻ hình ảnh đứa trẻ sơ sinh nêu trên nhưng không vì mục đích kêu gọi giúp đỡ, chuyển tiền ủng hộ.

Trước đó ít lâu, vào cuối tháng 3/2024, em Trần Thị Hồng 20 tuổi, đang học tại Trung tâm giáo dục thường xuyên tỉnh Bà Rịa - Vũng Tàu bức xúc cho biết: Hình ảnh, thông tin về em và gia đình bị một số fanpage Facebook tự ý đăng tải để kêu gọi hỗ trợ qua tài khoản của một người nào đó mà em lẫn gia đình không hề biết. Em Hồng chia sẻ: Cách nay 4 năm, em không may bị tai nạn giao thông, mất 87% sức khỏe, phải cưa bỏ một chân. Thời điểm ấy, nhờ sự giúp đỡ của cộng đồng, em và gia đình đã vượt qua khó khăn ban đầu, song sau đó gia đình em không còn kêu gọi hay nhờ cá nhân, tổ chức nào khác đứng ra kêu gọi,

vận động giúp đỡ thêm nữa. Song gần đây qua lời mách của bạn bè cho biết hình ảnh, thông tin về em tại thời điểm bị tai nạn năm 2020 bị kẻ xấu đăng lên fanpage “Phật Tại Tâm – Ni Sư Phúc Lành” và một số trang mạng khác với mục đích kêu gọi quyên góp tiền bạc hỗ trợ. Em Hồng khẳng định đây hoàn toàn là hành vi lừa đảo.

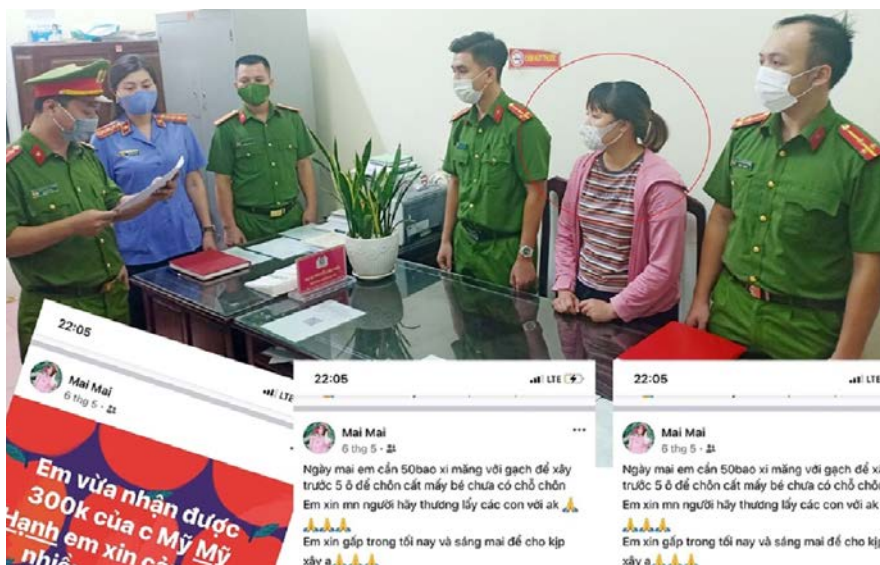
Trước khi “móc ví” cần tỉnh táo

Người dân Việt xưa nay nổi tiếng với tấm lòng nhân văn và bao dung. Không ít người ở trong nước lẫn nước ngoài luôn sẵn sàng nhường cơm sẻ áo cho bà con ở quê nhà đang gặp hoàn cảnh éo le, khó khăn. Tuy vậy song song đó luôn có những kẻ xấu cố tình lợi dụng lòng tốt của các nhà hảo tâm nhằm trục lợi. Chính vì thế, để tránh đặt lòng tốt của mình nhầm chỗ, mọi người cần tỉnh táo, cảnh giác trước các thủ đoạn

kêu gọi từ thiện, nhất là qua các trang mạng xã hội, không nên tuyệt đối tin tưởng vào chúng. Trước khi “móc ví” cần thận trọng tìm hiểu, xác minh kỹ nội dung thông tin đăng tải, bởi hiện nay có không ít cá nhân tự phát làm từ thiện dẫn đến thật giả lẫn lộn, không thể kiểm chứng. Đã từng có những nhà hảo tâm tự bỏ thời gian công sức tìm đến tận địa phương người cần giúp đỡ đang sinh sống hoặc bệnh viện nơi họ tạm thời lưu trú để tìm hiểu rõ ràng sự việc, minh bạch, chính xác thông tin. Bởi chỉ vậy họ mới có thể gặp gỡ trực tiếp các hoàn cảnh “người thật, chuyện thật” cần giúp đỡ và quyên góp tiền bạc, vật chất ủng hộ nếu có. Hành động này luôn có ý nghĩa rất tích cực, khiến cho những kẻ chuyên lợi dụng lòng tốt để trục lợi, lừa đảo qua mạng không còn đất sống.

NS

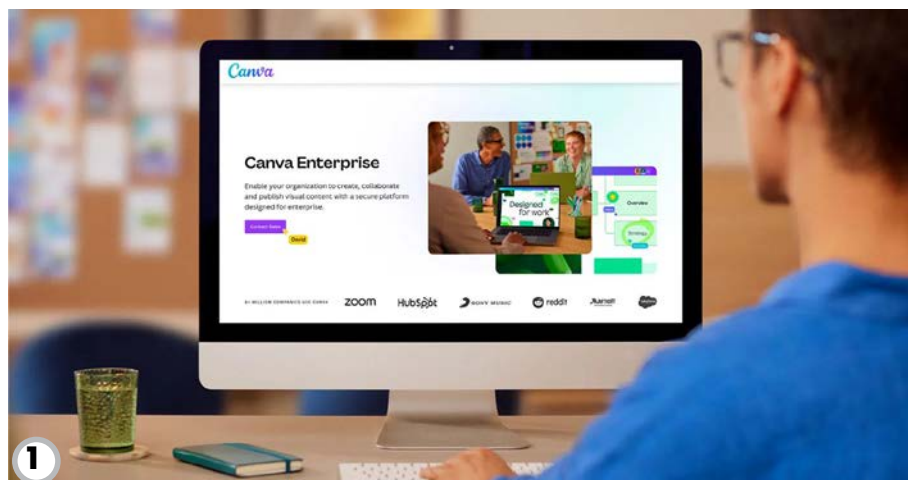
Một số
tên lừa
đảo đã bị
bắt

LỜI GIỚI THIỆU: Andy Nguyễn là một nhiếp ảnh gia chuyên nghiệp. Anh từng đoạt những giải thưởng nghệ thuật nhiếp ảnh quốc tế từ 2009 đến 2012. Nhiều tác phẩm của anh được đăng tải trên những tạp chí chuyên đề nổi tiếng như: National Geographic, Birder's world Magazine, BBC Wildlife Magazine, Nature's Best Photography Magazine và The Cornell Lab of Ornithology website.

Canva: đối thủ mới của Adobe

Úng dụng chỉnh sửa trực tuyến phổ biến Canva hôm 23 tháng 5 đã nhận được sự thay đổi đáng kể tại Sự kiện Canva Create ở Los Angeles.[H1]

Những thay đổi này ảnh hưởng đến hầu hết mọi khía cạnh của Canva, từ cấu trúc giá, công cụ, mẫu và kinh nghiệm chỉnh sửa. Các ứng dụng từ Amazon, Google và Meta cũng cung cấp thư viện nội dung và phản hồi về thiết kế quảng cáo.

Mặc dù thương hiệu này có thể đã bắt đầu như một cách để người tiêu dùng hàng ngày không có kiến thức nền tảng về thiết kế tạo ra những sáng tạo phẩm chất cao cho mạng xã hội hoặc môi trường chuyên nghiệp, nhưng rõ ràng là việc sử dụng ứng dụng này đã tăng theo cấp số nhân, điều này đã có tác động đáng kể đến sự cạnh tranh của Canva.

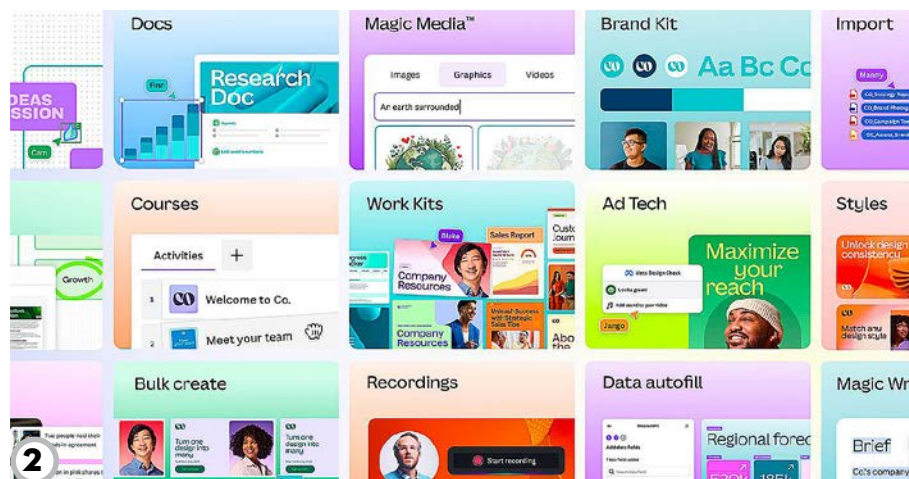
Cấp ghi danh cho công ty [H2]

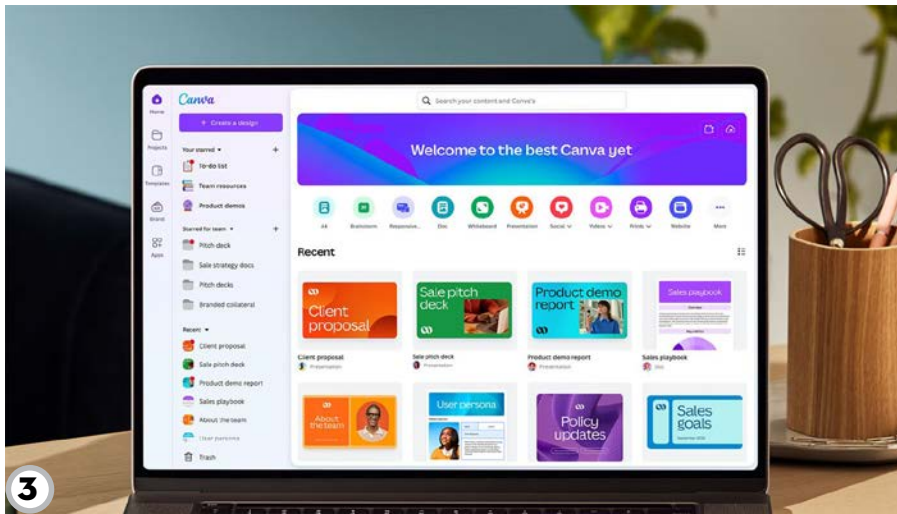
Để đạt được mục tiêu đó, Canva đã ra mắt gói ghi danh công ty mới. Mặc dù ứng dụng đã có cấp độ ghi danh Teams, nhưng cấp độ mới sẽ phục vụ cho các tập đoàn lớn, bao gồm cả những tập đoàn có nhiều nhóm nội bộ. Trong khi đó, Teams sẽ vẫn phục vụ các công ty cỡ vừa và nhỏ. Canva cho biết các sản phẩm của họ đã được sử dụng

“trên 95% công ty trong danh sách Fortune 500” và lưu ý rằng việc bổ sung sản phẩm của họ phản ánh “một bước tiến quan trọng trong chiến lược doanh nghiệp của công ty”.

Melanie Perkins, đồng sáng lập và CEO của Canva, cho biết: “Chúng tôi rất vui mừng được giới thiệu kinh nghiệm Canva cải tiến và bộ sản phẩm mới để trao quyền cho mọi tổ chức trong việc thiết kế”. “Khi nhu cầu về nội dung trực quan tăng cao, việc điều hướng sự phức tạp của tổ chức trở nên khó khăn hơn bao giờ hết. Chúng tôi đã dân chủ hóa hệ sinh thái thiết kế trong thập niên đầu tiên của mình và hiện mong muốn thống nhất các hệ sinh thái phân mảnh của thiết kế, AI và các công cụ tiến trình thực hiện cho mọi tổ chức trong thập niên thứ hai của chúng tôi.”

Người ghi danh công ty sẽ nhận được bộ nhớ cloud có thể mở rộng, tài khoản hợp nhất cho tất cả các

công cụ của họ, bảo mật “cấp công ty” và kiểm soát thương hiệu nâng cao. Bảo mật đó thậm chí còn bao gồm việc bồi thường cho nội dung do AI tạo ra “dành cho khách hàng đủ điều kiện”, điều mà đối thủ cạnh tranh Adobe cũng cung cấp cho khách hàng. Canva dường như cũng mong muốn nhấn mạnh khả năng giữ tất cả người dùng dưới một trung tâm đồng thời mang lại khả năng phát triển.

Thay đổi giao diện [H3]

Ngoài gói ghi danh mới, Canva còn giới thiệu giao diện người dùng mới tại nơi làm việc. Nó có một thanh công cụ chỉnh sửa được thiết kế lại để “tạo ra nhiều không gian hơn và giúp sự tập trung”. Ví dụ: các tính năng phổ biến như tự động xóa nền được hiển thị nổi bật. Tương tự, một trang chủ có thể tùy chỉnh mới sẽ cho phép người dùng yêu thích các thiết kế, thư mục và mẫu cụ thể. Các tổ chức cũng có thể ghim nội dung của các công ty hoặc nhóm. Đối với các mặt hàng khác, tính năng tìm kiếm có một số bộ lọc nâng cao để giúp việc tìm kiếm mặt hàng phù hợp nhanh hơn nhiều. Ngoài ra, Canva còn tăng khả năng cộng tác bằng cách giúp di chuyển giữa các dự án dễ dàng hơn, truy cập

các tài nguyên và tài sản thiết yếu cũng như áp dụng các nguyên tắc thương hiệu được chỉ định, tăng cường khả năng sử dụng của đăng ký Doanh nghiệp.

Trang chủ mới và kinh nghiệm chỉnh sửa hiện đã có sẵn nhưng chỉ dành cho một triệu người dùng đầu tiên khám phá cổng bí mật ẩn trên trang chủ. Đối với những người khác, tính khả dụng sẽ được khai triển vào tháng 8.

AI xứng đáng cho công ty

Trong thời gian làm mới nơi làm việc, Canva đã công bố nâng lên Magic Studio, bộ công cụ AI của mình. Người dùng đã có thể biến câu viết thành đồ họa hoặc bản chỉnh sửa hình ảnh, thay đổi kích

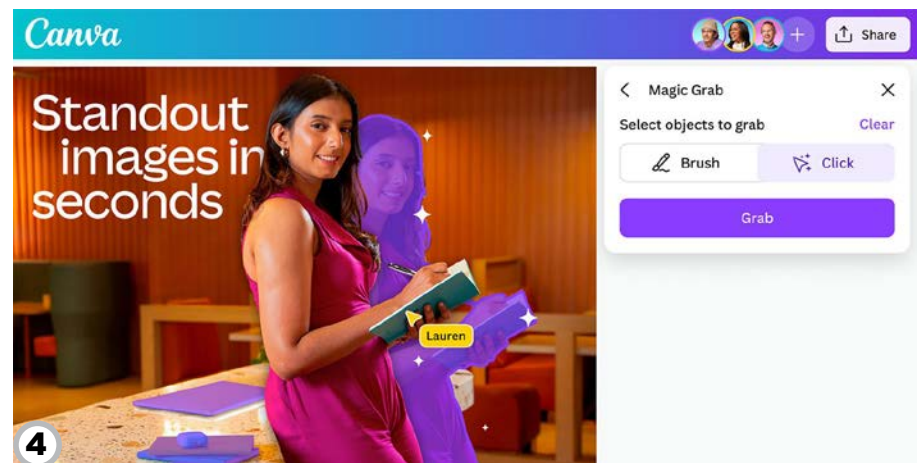
thước hoặc chuyển đổi thiết kế sang các định dạng khác nhau [H4]

Giờ đây, Canva cho biết Magic Design, tính năng tự động tạo toàn bộ thiết kế từ câu viết, có phẩm chất cao hơn gấp ba lần. Việc chỉnh sửa ảnh dựa trên AI cũng nhằm mục đích hoạt động trơn tru hơn, cho phép người dùng dễ dàng di chuyển, xóa và chỉnh sửa các mục tiêu trong ảnh. Ngoài ra, tính năng Highlights có thể tự động cắt các đoạn clip được lựa chọn từ những video dài hơn và tính năng Enhance Voice giúp âm thanh trong cảnh quay rõ ràng hơn nhiều.

Công ty cũng nhờ đến sự hỗ trợ phụ yếu từ Salesforce, cùng với những bên khác, để tự động điền văn bản và hình ảnh vào thiết kế nhằm giúp thúc đẩy tiến trình làm việc. Tương tự, tính năng Bulk Create cho phép người dùng tải lên các hồ sơ CSV hoặc Excel và cập nhật nhanh chóng hình ảnh, văn bản và đồ họa “trên nhiều thiết kế khác nhau”.

Nhìn chung, buổi giới thiệu của Canva đã chứng minh rằng ứng dụng này vẫn tồn tại và không ngại cạnh tranh với các công cụ chỉnh sửa lâu đời.

AN

GIÓ VIVU
VANCOUVER, CANADA

Những điều thú vị của **tháng 6**

Tháng Sáu trời mưa, trời mưa không ngớt

Trời không mưa anh cũng lạy trời mưa ...

“Tháng Sáu trời mưa” của nhà thơ tình Nguyên Sa được Ngô Thụy Miên phổ nhạc với giai điệu du dương, nồng nàn, say đắm và ý thơ được gieo vào “Tình khúc tháng Sáu” thật tình tứ, ngọt ngào, đầy mộng mơ...

Và bây giờ ... tháng Sáu có gì lạ không em?

Ở Việt Nam chỉ có hai mùa: mùa khô và mùa mưa. Miền Nam bộ, mùa mưa bắt đầu từ tháng 5 đến tháng 10, trong khi miền Bắc là mùa nắng nóng hoặc sáng nắng chiều mưa như trút nước.

Người Anglo Saxons gọi June - tháng 6 là *Sera monath*, có nghĩa là tháng khô hạn. Trời không mưa, họ có lạy trời mưa?

Theo La Mã cổ xưa, June được lấy từ gốc chữ Latin “*Juniores*”, có nghĩa là “Youth - tuổi trẻ” và được đặt theo sau tên Juno - vị nữ thần chăm lo, bảo vệ phụ nữ trong hôn nhân và gia đình.

Nhưng có một giả thuyết khác là June trích từ tên Julius Ceasar - người sáng lập ra nền Cộng Hòa La Mã. Trước đó lịch chỉ có 10 tháng, Julius đã cộng thêm June và July, ngày nay lịch có 12 tháng.

Tháng 6 có ngày dài nhất và ngắn nhất cùng ngày. Nếu ở Bắc bán cầu, 21 tháng 6 là ngày dài nhất thì ở Nam bán cầu là ngày ngắn nhất trong năm.

Những người sinh vào tháng 6 mang biểu tượng của tình yêu với lòng chung thủy, tâm hồn sâu sắc và nhiều xúc cảm trong cuộc sống.

Có trăm hoa đua nở vào tháng 6, nhưng *Rose - hoa Hồng* và *Honeysuckle - Kim Ngân* là hoa của tháng 6. Cả hai loài hoa đều mang ý nghĩa của tình yêu với nhiều đam mê, rung cảm và tin tưởng.

Hoa Hồng - Rose

Hoa Kim Ngân - Honeysuckle

Ngọc quý dành cho những người sinh vào tháng 6:

- Alexandrite – ngọc đổi màu, tượng trưng cho sức khỏe, an vui và trường thọ. Ban ngày ngọc mang màu xanh Lục bảo, ban đêm là Hồng ngọc (Emeral by day, ruby by night)
- Pearl – ngọc Trai, tượng trưng cho sự ngây thơ, trong trắng và tin yêu.
- Moonstone – đá Mặt trăng, tượng trưng cho may mắn và hạnh phúc trong tình yêu.

Alexandrite. Pearl. Moonstone

Ngày 1 tháng 6 mừng ngày “*Quốc tế thiếu nhi*” tại Việt Nam. Thiếu nhi được coi là rường cột, là tương lai của đất nước. Ngày lễ nhắc nhở mọi người hãy thương yêu, chăm sóc, dạy dỗ trẻ tốt hơn. Chỉ có một số quốc gia mừng ngày “thiếu nhi” vào tháng 6 như Nga, Ukraine, Belarus và các nước ở Đông Âu. Mừng “World Children’s Day” được tổ chức khác ngày tại nhiều quốc gia trên thế giới. Những quốc gia tự do, dân chủ, luôn bảo vệ trẻ con khỏi bị xâm phạm tình dục, cưỡng bức lao động và bạo lực gia đình. Ở những nơi “Nhất trẻ con, nhì phụ nữ, thứ ba là chó”, thiếu nhi luôn được thương yêu cưng chiều nhất.

Đối với một số văn hóa của các quốc gia trên thế giới, tháng 6 được cho là tháng đẹp nhất để tổ chức lễ cưới nên còn được mệnh danh là “Tháng cưới hỏi - *Wedding month*”.

Nếu bạn là người yêu thích Tennis thì tháng 6 là thời điểm xem những cuộc tranh tài sôi nổi *Wimbledon Championships* được tổ chức ở Vương Quốc Anh.

Ngày 14 tháng 6 là *Flag Day* - ngày lá cờ của nước Mỹ được quốc hội chính thức công nhận vào năm 1977. Tưởng nhớ một lịch sử hình thành lá cờ với 50 ngôi sao tượng trưng cho các tiểu bang và 13 đường kẻ sọc (7 sọc đỏ và 6 sọc trắng) tượng trưng cho thời mới lập quốc của Tổng thống George Washington (nước Mỹ chỉ có 13 tiểu bang). Lá cờ Mỹ mang biểu tượng của độc lập, tự do và lòng yêu nước.

Cho đến nay, với 6 sứ mệnh của Apollo 11, 12, 13, 14, 15, 16, và 17; có 6 lá cờ Mỹ được cắm trên Mặt trăng, xứ sở thần tiên của chị Hằng và chú Cuội.

Ngày 16 tháng 6 năm 2024 là ngày *Father's Day* - ngày lễ của Cha, các con vui mừng tôn vinh, tri ân người đã sinh thành và nuôi dạy. Chúc mừng người cha yêu quý, các con thường tặng quà, mở tiệc khoản đãi và cùng nhau sum họp vào ngày lễ này.

Ngày 19 tháng 6 được gọi là *Juneteenth*, ngày tuyên bố xóa bỏ chế độ nô lệ trên toàn nước Mỹ (1865).

Ngày 28 tháng 6 được công nhận là ngày diễn hành (*Pride Parade*) của những người đồng tính (LGBTQ). Họ ca hát, diễn hành trên đường phố, giương cờ ngũ sắc (*Pride Flag*) tượng trưng cho niềm tự hào, đấu tranh đòi quyền lợi và sự tự do chọn lựa, thay đổi giới tính; họ cũng thường mang nhiều biểu ngữ chống kỳ thị, phân biệt người đồng tính trong cộng đồng xã hội.

Dẫu cho tháng Sáu có qua đi, thiên tình ca với lời tình tự ngọt ngào hòa quyện cùng giai điệu du dương trong tình khúc, vẫn len nhẹ êm êm đưa mộng vào mơ...

Tháng sáu nhạt mưa, anh muốn cùng mưa bay

Cùng mây trôi tan biến vào môi em

Khép kín lòng môi anh ước tình yêu tới...

Tháng Sáu,

Chúc các bạn luôn tươi mát dưới mưa, nhiều may mắn khi tình yêu vừa tới...

GVV

Don làm tôm quanh năm nên ít viết thư từ, ngay cả email, phần lớn thông tin đăng lên đây chỉ là lời nhắn qua điện thoại hay các cuộc gọi với khách hàng mà Don xin phép được ghi lại. Do vậy chữ “lá thư” xin hiểu cho Don là như vậy. Xin cảm ơn quý khách nhiều lắm.

những lá thư mới nhận !

ALEX ANH VŨ: Em order anh Don lần này là lần thứ nhì, một lần trước Tết, tôm ngon bá cháy luôn. Ai ăn cũng thích, tại lúc đó thịt thà nhiều nên ai cũng “chiếu cố” nhiệt tình mấy món chế biến từ tôm khô. Lần này, em order cách đây 2 tuần, lần đầu tiên em thấy một loại tôm khô đẹp như vậy, màu sáng, tươi, em đem ra làm mỗi luôn, không cần chế biến. Mẹ em thì nói size này là size Large chứ đâu phải Medium mà sao anh chỉ tính M. Cho em hỏi là anh Don có nêm màu không vậy?.

DON: Cảm ơn Vũ đã chịu khó nhắn tin cho anh Don rất chi tiết. Anh rất vui khi mọi người yêu thích đặc sản này. Mỗi mùa, tôm có sự thay đổi về kích thước và màu sắc do lượng thức ăn, chủ yếu là vì sinh dục hay không. Năm nay, tôm đẹp màu, sáng láng là vậy, tôm anh Don đưa ra thị trường nguyên chất 100%. Em yên tâm!

DÌ PHƯƠNG: Dì Phương rất cảm động khi Don cho người mang tôm đến tận nhà cho Dì. Mấy hôm nay Dì bị đau chân, lên xuống apartment khó khăn, mấy hôm trước, có đồ gửi từ bưu điện thì Dì nhờ chú em lấu dưới mang lên dùm.

Lúc Dì nói chuyện với chú Don là chỉ tâm sự cho khuây khỏa vậy thôi, đâu ngờ chú cho người giao tận nhà, nhanh hơn cả Bưu Điện. Cảm ơn chú Don rất nhiều. Làm ăn có tâm, có lòng như chú Trời Phật sẽ đãi lại dư dật bội phần.

Tôm Khô USA! Tôm Khô sạch!!!

MADE IN LA, USA

Quý khách có thể đặt mua tại :

WWW.TOMKHOSACH.COM

Xin gọi anh Don để đặt mua, gửi về tận nhà hoặc tiệm
trên toàn tiểu bang Hoa Kỳ:

318-235-4564

CÓ 3 LOẠI: NHỎ (S), VỪA (M) VÀ LỚN (L)

XIN HỎI DON SIZE ĐẶC BIỆT: EXTRA LARGE HAY JUMPO (CHỈ CÒN SỐ LƯỢNG RẤT ÍT)

SỨC KHỎE LÀ VANG!

**KHÔNG THUỐC NHUỘM MÀU
KHÔNG CHẤT BẢO QUẢN**

100%
NGUYÊN CHẤT

TÔM KHÔ SẠCH

TÔM BIỂN LOUISIANA - USA

KHÔNG CHẤT BẢO QUẢN | KHÔNG THUỐC NHUỘM MÀU

MADE IN USA

ORDER

XIN GỌI ANH : DON

235.4564

FREE SHIPPING
5 lbs trở lên

BẠN CÓ THỂ ĐẶT MUA TẠI TRANG WEBISTE

★ **WWW.TOMKHOUS.COM**

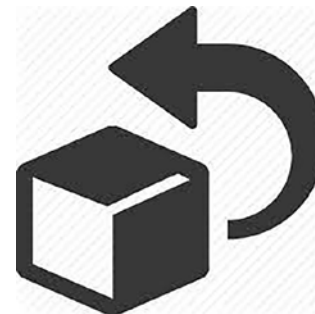
2

tuần liên tiếp, hai thành phố đông dân của Texas là Houston và Dallas đã bị các cơn bão với tốc độ gió tương đương bão hurricane có vận tốc hơn trăm cây số quét qua, gây mất điện cho hàng trăm ngàn căn nhà và thiệt hại nặng nề ở một số khu dân cư.

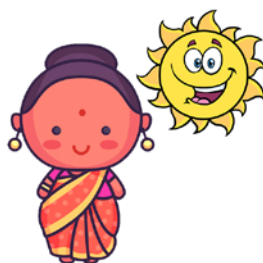
247

tỉ đô la là giá trị hàng trả lại khi khách hàng mua qua mạng, chiếm khoảng 18% tổng giá trị hàng hóa bán ra trên mạng và hàng trả lại khi khách hàng mua ngoài tiệm là 743 tỉ, chiếm 15% hàng hoá bán ra, theo National Retail Federation.

122

độ F, tức khoảng 50 độ C là nhiệt độ nóng kỷ lục tại Ấn Độ hồi tuần trước. Không riêng tại Ấn Độ, nhiều quốc gia Châu Á và Châu Âu cũng đang đối diện cơn nóng kỷ lục nguy hiểm.

39

tuổi, CEO hãng OpenAI là tỉ phú Sam Altman cùng người chồng đã công bố sẽ hiến tặng từ thiện một nửa gia sản của mình. Sam Altman là một CEO đồng tính, là một trong những nhân vật được xem có ảnh hưởng trong kỹ nghệ trí tuệ nhân tạo AI hiện nay.

4.6

tỉ đô la là giá tiền một tỉ phú Tiệp Khắc đã mua lại hệ thống Bưu Điện Hoàng Gia Royal Mail của Anh. Hệ thống này đã từng hoạt động 500 năm qua. Royal Mail được tư nhân hóa từ năm 2013 và tiếp tục thua lỗ trong mấy năm qua.

4

tỉ đô la là kế hoạch xây nhà máy chế tạo xe điện của VinFast tại North Carolina. Tuy nhiên hãng này vừa cho biết hoãn kế hoạch vô thời hạn, theo Reuter. VinFast thoát đầu cho biết sẽ bắt đầu hoạt động vào năm nay, rồi hoãn lại đến năm 2025 và sẽ chưa biết đến bao giờ.

135

triệu đô la là giá của chiến đấu cơ F-35B vừa bị rớt trong chuyến bay thử nghiệm tại New Mexico hồi tuần trước. Việc chế tạo các chiến đấu cơ thế hệ thứ năm F-35 do hãng Lockheed Martin chế tạo bắt đầu từ năm 2006 và dự trù đến năm 2080.

16

năm với nam giới và 19 năm cho phụ nữ là thời gian sở An sinh xã hội ước tính các người về hưu đúng tuổi 67 sẽ nhận quyền lợi hưu trí. Theo các số liệu của ASXH, tuổi thọ trung bình của nam giới về hưu là 83 và nữ giới là 86.

20.9

tỉ đô la là gia sản của Diane Hendricks, nữ tỉ phú tự tạo dựng gia sản giàu nhất thế giới hiện nay. Bà sinh ra và lớn lên trong một gia đình nuôi bò lấy sữa tại Wisconsin, hiện nay bà là chủ nhân tập đoàn sản xuất vật liệu mái nhà ABC Supply.

Hợp tác với **tre** tại sao không?

Một cây làm chẳng nên non,
Ba cây chụm lại nên hòn núi cao !

Nếu bạn có những kế hoạch, những sáng kiến, những ý tưởng mà chưa biết bắt đầu ra sao, quảng bá thế nào, hợp tác với ai hoặc tìm kiếm một partner trong mọi lĩnh vực ...

Xin liên lạc với chúng tôi.

info@trenews.net

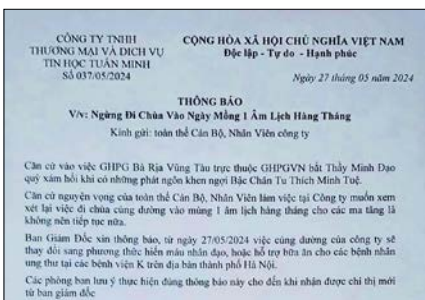
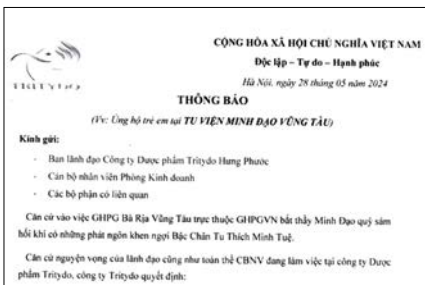
Trẻ sẽ cùng bạn tham khảo để thực hiện,
hoàn toàn không có chi phí.

Thất thu

Nhiều người ủng hộ sư Minh Tuệ vì ông làm được cái việc mà ông hứa - những việc mà những người tu hành ở VN hoặc không dám, hoặc chưa dám làm. Sư Minh Tuệ quá khác biệt với các hiệp hội sư quốc doanh nên vô tình trở thành vật soi chiếu, giúp các Phật tử nhìn ra đâu là tà đạo.

Bằng cách âm thầm hoặc công khai, nhiều người đã thể hiện rõ quan điểm của mình. Đơn cử, trên mạng xã hội có hai công ty gửi thông báo công khai đến tất cả cán bộ, nhân viên công ty về việc "Ngừng ủng hộ ma tăng" bằng cách "ngừng đi chùa vào ngày mồng 1 Âm lịch hàng tháng, chuyển tiền quà cúng dường tới bệnh viện K ở Hà Nội" và "Ủng hộ tới Tu Viện Minh Đạo" (nơi có vị trụ trì phải quy sám hối bởi trót tỏ lòng kính mến sư Minh Tuệ).

Thông báo của hai công ty ở Bà Rịa - Vũng Tàu (ẢNH: FACEBOOK)

Bắt phong trần phải phong trần...

Nhà sư Thích Minh Đạo tuy là người thuộc Giáo hội Phật Giáo CSVN nhưng mà tốt. Chỉ vì nói những lời tốt đẹp về tu sĩ khất thực Minh Tuệ mà người ta bắt sư Thích Minh Đạo phải quy sám hối, phải viết kiểm điểm. Nhân lúc này, sư Thích Minh Đạo - chúc vị thượng tọa đã đệ đơn với mong muốn thôi các chức vụ trong Giáo hội, tự hạ mình xuống thành Tỳ kheo. Mong muốn ở lại tu viện của mình, vì còn lo cho các em nhỏ mồ côi. Tuy nhiên, Giáo hội Phật Giáo CSVN không tha cho ông, bắt ông phải có mặt tại văn phòng trung ương Giáo Hội vào ngày 4-6 để nhận tiếp sự trừng phạt.

Sư Minh Đạo đang có nhiều bệnh từ trước, nhưng sau sự kiện quy sám hối ở trên, sư đã lên núi nhập thất, từ chối gặp tất cả mọi người.

Hình ảnh sư Thích Minh Đạo quy sám hối trước các đồng môn và tờ đơn "xin từ chức" của sư (ẢNH: FACEBOOK)

Adibank

Tin từ báo Giác Ngộ - báo của giáo hội Phật giáo CSVN cho hay giáo hội này từng đề xuất lập ngân hàng thương mại Phật Giáo, nguồn vốn là tiền cúng dường của người dân, hoạt động công ty có lẽ là các buổi thuyết pháp, các khóa tu hành, các đợt tổ chức cúng oan gia trái chủ...

Đã là ngân hàng thì phải có bộ phận thu hồi nợ, ngân hàng Phật Giáo cũng vậy, ai nợ xấu - Phật tử nào đi chùa không chịu cúng dường, cúng xong không "trả lễ..." có lẽ các sư sẽ kéo băng tới nhà tụng kinh đòi nợ? Sau khi thành lập ngân hàng xong sẽ tiến hành thủ tục lên tập đoàn?!

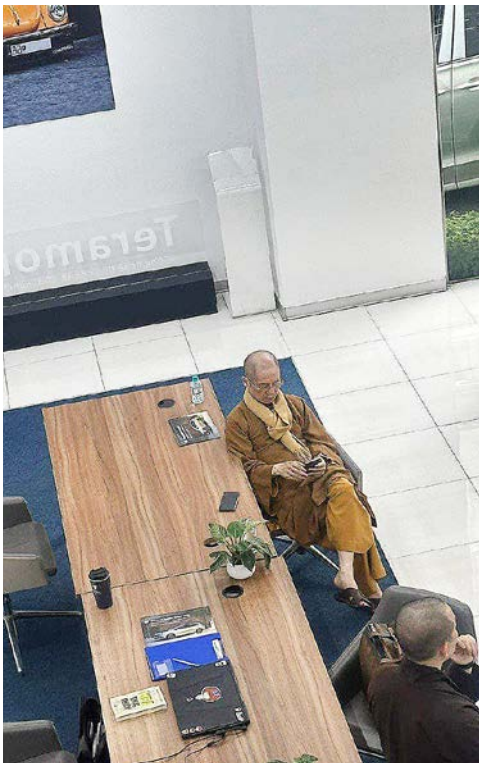
(ẢNH: GIACNGO.VN)

Thích boom hàng

Vừa qua mùa lễ Phật Đản ở VN, coi bộ kiếm bộn tiền cúng dường từ Phật Tử, sư Thích Chân Quang đã an nhiên bỏ ra một khoản tiền (nhỏ với ông) là hơn 2 tỷ VND (tương đương 80,000 USD) để mua một chiếc xe Volkswagen Viloran màu đỏ nâu thanh lịch. Dẫu Thích Chân Quang đang mắc tai tiếng khi sở hữu nhiều bất động sản lớn và đang có chiếc Audi Q7.

Chủ cửa hàng xe nơi khách hàng Thích Chân Quang ra quyết định mua xe đã dùng hàng loạt mỹ từ để miêu tả vị khách hàng "vĩ đại này". Vì ông mua xe chỉ trong "một nốt nhạc", "tuyệt đối không trả giá". Hình ảnh đăng kèm là dáng Thích Chân Quang mặc áo tu hành, ngồi lướt điện thoại một cách sang trọng trong phòng trưng bày xe hơi, bên cạnh là trợ lý thân cận...

Có tin hành lang là sau khi bài viết tâng bốc quá đà trên bị cư dân mạng dè bủ, Thích Chân Quang đã bỏ số tiền đã cọc cho cửa hàng, không mua chiếc xe trên nữa.

(ẢNH: FACEBOOK NGUYỄN LONG)

Lấy xăng dập lửa

Suốt quãng đường dài, sư Minh Tuệ bị soi từng góc ngách quá khứ, đi vệ sinh cũng không được riêng tư, ông đã qua mọi sự kiểm duyệt gắt gao nhất từ đội quân "cư dân mạng thiện chiến nhất thế giới". Những tưởng sẽ không còn có ai cản trở bước chân sư Minh Tuệ, thậm chí là phải chào đón nồng nhiệt vì ông sống đúng với những gì ông nói: Xin ăn một bữa một ngày, ngủ ngời ở nghĩa địa, không làm phiền ai.

Vậy mà khi sư Minh Tuệ ngang qua huyện Vĩnh Linh, tỉnh Quảng Trị, ở xã Hiền Thành, ông đã bị vị chủ tịch xã ở đây đuổi thẳng thừng, không chấp nhận cho dung thân đêm ấy ở một nghĩa địa. Trước mắt đám đông hiếu kỳ, vị chủ tịch xã này cùng đồng bọn, tay chống nạnh tay chỉ vào mũi sư Minh Tuệ gào lên "Mày biến, dân ở đây không có đạo".

(ẢNH: FACEBOOK)

Chùa rooftop

Tính tới 2020, Việt Nam có 18,491 ngôi chùa, tịnh xá, thiền viện, tịnh thất, niệm Phật đường, tu viện... được Giáo Hội Phật Giáo CSVN công nhận. Tới nay, có lẽ con số đó đã tăng lên rất nhiều, vì giờ chả có gì béo bở bằng cách đầu tư vào "công ty" chùa, không bị thanh tra thuế má, tiền kiếm từ đại chúng luôn dễ dàng. Nhưng chuyện không dừng lại, khi đại chúng ngỡ ngàng phát hiện "ngôi chùa" thứ n+ được dựng trên nóc tòa chung cư Goldsilk Complex ở phường Vạn Phúc, quận Hà Đông, Hà Nội. Chùa được xây ngay trên nóc chung cư 32 tầng dưới sự "đồng lõa" của rất nhiều bên, nhất là bên Ban quản lý chung cư này.

Tuy nhiên, khi bị cư dân phản ánh, ban quản lý chung cư một mặt chối, nói không biết "ngôi chùa" này xây từ bao giờ, xây như thế nào? Dẫu không hiểu bằng cách nào người ta lại có thể đem vật liệu xây dựng lên tận tầng thượng tòa nhà để xây dựng nếu không được ban quản lý cho phép?

Trong ảnh là nhân viên Ban Quản lý chung cư lên tầng 32 dọn dẹp, bày lễ ngày khánh thành chùa ngày 17-5-2024 và bên trong "ngôi chùa" (ẢNH: 1THEGIOI.VN)

Nền kinh tế đền chùa

Chưa tới nửa năm, cụ thể là 4 tháng rưỡi, đền Chợ Củi ở Nghi Xuân, Hà Tĩnh đã nộp ngân sách hơn 14 tỷ tiền công đức. Lý do vô cùng đơn giản: từ 15-1-2024, tiền công đức được nhà nước quản lý.

Theo Dân Việt, đền Bảo Hà cũng thế, trước tiền công đức thu được rất ít, chỉ khoảng 2 tỷ nhưng khi đưa một đơn vị quản lý sự nghiệp công vào kiểm đếm công khai thì giờ tổng số tiền công đức cho hơn 4 tháng là 45 tỷ, tiền thu nhiều hơn cả xí nghiệp xuất nhập cảng lớn.

Đó chỉ là hai ngôi đền nhỏ, còn hơn 19 ngàn kiếng chùa khác trên cả nước chưa được thống kê.

Vậy là nước ta có hẳn một ngành kinh tế đền chùa khiến thế giới phải ngưỡng mộ mà lâu nay nằm ngoài ngân sách nhà nước, tuy nhiên số tiền đó không chỉ nằm trong túi các nhà sư quốc doanh vì mất các lãnh đạo CSVN vô cùng sáng...

(ẢNH: BAOHATINH.VN)

Hòa giải dân tộc, nhưng là giải tán

Ca sĩ, giảng viên âm nhạc Ngọc Mai là vợ của diễn viên xiếc Quốc Nghiệp - một cục cưng của ngành văn hóa trong nước (Quốc Nghiệp cùng anh trai là Quốc Cơ đã lập nhiều thành tích, kỷ lục với màn xiếc chống đầu).

Gia đình Ngọc Mai và Quốc Nghiệp qua Mỹ chơi và biểu diễn, ở nhà một người bạn tại Mỹ. Họ đã đăng một video quay cảnh sinh hoạt của gia đình trong nhà người bạn được đăng trên mạng xã hội có dính lá cờ vàng của thể chế Việt Nam Cộng Hòa kích thước lớn hơn bàn tay trên đầu giường.

Gia đình Ngọc Mai bị cơ quan phụ trách văn hóa và công an mời làm việc về lá cờ, đòi "xử lý nghiêm" nhưng không biết vì tội danh gì? Người ta lôi lại chuyện Mai bị nhạc viện khai trừ đảng CSVN hồi 2019 và đủ thứ khác để đăng báo, tấn công. (Ngọc Mai bị khai trừ đảng vì cổ bô sinh hoạt đảng thường kỳ chứ không vi phạm kỷ luật gì).

Ca sĩ Ngọc Mai và hai anh em diễn viên xiếc Quốc Cơ, Quốc Nghiệp (ẢNH: VIETNAMNET.VN)

Còn cái lai quần cũng lấy

Theo báo cáo của Tổng cục Thống kê CSVN, trong 5 tháng đầu năm, số doanh nghiệp (DN) rút lui khỏi thị trường là 97.3 ngàn DN, tăng 10.5% so với cùng kỳ năm trước; bình quân 1 tháng có 19.5 ngàn DN dừng hoạt động. Nhà nước CSVN đang giải quyết những khó khăn cho nền kinh tế bằng cách: Đấu giá bảng số xe ô tô, đấu giá sim điện thoại đẹp hay bán đấu giá vàng miếng... sẵn sàng hút hết máu của nhân dân trước khi họ ngủm hết!

Cãi tay đôi

Chuyện xảy ra tại Trường Mầm Non số 1 thị trấn Quy Đạt (huyện Minh Hóa, tỉnh Quảng Bình), ban đầu nhà trường muốn đóng tử bằng ván ép, số lượng 22 tử (mỗi lớp 2 cái) với giá 6 triệu VND/tử, bằng tiền của quỹ của hội phụ huynh. Nhiều phụ huynh cho rằng với kích thước, chất liệu mà hiệu trưởng đưa ra thì không thể có giá 6 triệu VND. Sau đó, hiệu trưởng đã thông báo lại giá chỉ còn 4 triệu VND một tử.

Trong lễ tổng kết năm học, bà Nguyễn Thị Liên (Hiệu trưởng Hội phụ huynh của trường) đã lên bục phát biểu tố cáo nhà trường và cô giáo Đinh Thị Bùi Chung (Hiệu trưởng Trường này) nhập nhằng giá tử, cố tình nâng giá. Bà hiệu trưởng bèn lên giục micro, lấy tay chỉ vô mặt bà Liên với thái độ hung dữ vô cùng...

Chuyện diễn ra ngay trước mặt hàng chục phụ huynh cùng học sinh khiến nhiều người chỉ biết lắc đầu ngán ngẩm. Nhiều người quay lại câu chuyện, đăng lên mạng xã hội...

Ảnh cắt từ clip của phụ huynh (ẢNH: TUOITRE.VN)

Ký khống từ thuở còn non

Một số phụ huynh Trường Trung học cơ sở Phú Lâm (xã Phú Lâm, huyện Tiên Du, tỉnh Bắc Ninh) tố cáo con họ đạt danh hiệu học sinh giỏi bị các giáo viên chủ nhiệm cho ký khống vào giấy nhận tiền thưởng từ nhà trường - thực chất học sinh không nhận được số tiền này, cô chỉ cho ký nhận "hình thức", giáo viên chủ nhiệm thông báo nhà trường dùng cho mục đích khác.

Người lớn ký khống thì ăn trọn, học sinh ký khống thì người lớn cũng ăn trọn, thiên lý ở đâu...

(ẢNH: TUOITRE.VN)

Siêu lừa cấp trung ương

Ông Đỗ Minh Tâm (cục phó Cục Quản trị 1, Văn phòng Quốc hội CSVN) vừa bị ông Pheutsapha Phoummask (tên Việt Nam là Pha, Chủ tịch Công ty Asia Investment, trụ sở tại Viêng Chăn - Lào) tố cáo lừa đảo chiếm đoạt tài sản với số tiền lên tới hơn 1.8 triệu USD (Hơn 41 tỷ VND).

Năm 2019, ông Pha muốn xây dựng một tòa nhà hữu nghị Việt - Lào, tại Thủ đô Hà Nội. Thông qua các mối quan hệ, ông Pha gặp ông Đỗ Minh Tâm. Ông Tâm phô trương thân thế, đưa nạn nhân vào Văn phòng Quốc hội CSVN - nơi ông Tâm làm việc nói quen biết nhiều lãnh đạo tại Hà Nội nên có thể giúp ông Pha được cấp đất, xây nhà. Điều kiện là ông Pha phải "lo" trước 1.8 triệu đô la đưa cho ông Tâm.

Ngoài việc trên, Đỗ Minh Tâm còn chiếm đoạt tiền của chị Lê Thị H. (ở Hà Nội). Cụ thể, chị H. được Tâm giới thiệu cho một kẻ lừa đảo, vì tin tưởng vào chúc sắc của Tâm mà chị H. đưa tiền cho người này để "lo lót" hồng xin tại ngoại cho hai người bị Cơ quan Cảnh sát điều tra Công an quận Đống Đa, tạm giữ vì "cướp tài sản". Kết quả công cốc.

Ông Đỗ Minh Tâm (ẢNH: THANHNIEN.VN)

Bao giờ bướm ta nổi loạn

TƯỜNG NĂNG TIẾN

“Ga Vinh một buổi tối trời mưa. Một túp nhà lá nằm nép bên vệ đường, phía sau là khoảng nước dỏ ao dỏ rãnh, muỗi và cỏ nhiều. Một ngọn đèn dầu run rẩy vì gió, cháy leo lét được treo trước cửa sổ. Một con chó già còm cõi bê bết bùn đất và lạnh, nằm in bóng đèn dầu dưới cửa sổ, tru ư ử trong họng mà không dám vào nhà vì sợ đòn. Gió hú rít xoáy quanh cửa tranh nhau luồn vào nhà. Có tiếng mái tranh cọ nhau xào xạc như

van xin. Tiếng chấu chuộc gọi cái làm nhịp cho mưa rơi.

Bên này cửa sổ:

“Khêu to đèn thêm tí nữa, không tốn dầu lắm đâu.”

Bên kia cửa sổ:

“Thế này đủ rồi, khách xa thừa sức nhìn thấy.”

Im lặng một lúc lâu.

Bên này:

“Mấy giờ rồi nhỉ...?”

Bên kia:

“Đồng hồ bán mất rồi... Có

lẽ khoảng chín, mười giờ...”

Có tiếng chân rẽ nước đi tối, rồi một cái đầu đàn ông thò vào cửa sổ, nhều nước lã chĩa xuống con chó.

“Bao nhiêu?”

Bên này:

“Năm chục.”

“Đất thế, gái Sài Gòn còn chả tối nữa là...”

“Thế muốn bao nhiêu?”

“Hai chục...?”

“Thôi về ngủ với bò cho sướng, để hai chục đấy mai mà ăn cháo.”

“Đồ dĩ rạc!”

Tiếng chân dậm dứt bỏ đi.

“Ba chục được không?” Có tiếng hỏi với lại.

“Ừ thôi, trời mưa mở hàng để lần sau lấy chỗ đi lại.”

“...”

“Thanh toán trước đi!”

“Gì mà vội thế, chả ‘tình’ tí nào cả.”

“Sao? Có tiền không?”

“Lấy gạo nhé?”

“Gạo gì? Mạ dịch hay gạo mới?”

“Mới chia tiêu chuẩn tháng ở cơ quan về, chưa xem.”

“Gạo mạ dịch rồi, tính bao nhiêu?”

“Hai chục.”

“Đất quá, mà cũng không có cân nữa.”

“Mười tám đồng vậy, đồng đại bằng ống sữa bò đi...”

“Ừ, thế cho tiện, cân mất công, gạo đi mua nặng ký... mà này, có trộn đá dăm vào không đấy?”

“Trong cái xã hội trước sau vẫn trọng nam khinh nữ, nơi quyền lực quốc gia, quyền lực trong gia đình và quyền lực trên giường vẫn chủ yếu thuộc về đàn ông, bướm Việt Nam sớm muộn rồi cũng phải nổi loạn” Phạm Thị Hoài

“Mang đèn ra mà soi.”

“Gạo này chỉ mười lăm đồng.”

”Đong vun tay thế kia thành hai cân của người ta chứ còn gì...”

Một thằng nhóc chừng 9 tuổi thành linh hiện ra như chui từ dưới đất lên, đứng mút tay nhìn cảnh đong gạo. Người đàn ông còn đang loay hoay cột lại cái bao của mình thì nó giật túi gạo nơi tay người đàn bà, chạy vụt ra cửa.

“Nấu cơm nhé, đừng nấu cháo... Nhớ để phần cho chị đấy.”

Người đàn bà dặn với theo...

Bên này:

“Thu nhập hằng tháng bao nhiêu?”

“Thất thường lắm, không tính được.”

“Có chồng con gì chưa?”

“...”

“Quê quán ở đâu?”

“Đô Lương.”

“Sao trôi giạt ra tận đây thế?”

“Ở quê khổ quá...”

“Khổ một chút nhưng cuộc sống lương thiện, có chồng con đang hoàng có thoải mái hơn không?”

“Đảng viên phải không?”

“Sao biết?”

“Chơi bao nhiêu lần rồi?”

“Ừ... mới tham quan một lần cho biết...”

“Có thích không?”

“...”

Công an VN đang thi hành công vụ . ẢNH BANVANNGHE.COM

“Không sợ chi bộ biết bao?”

“Chỉ sợ quần chúng, cảm tình đảng thôi.”

“Bí thư phải không?”

“Chưa, mới phó thôi.”

“Sao biết mà mò đến?”

“Bí thư giới thiệu... ấy không phải, bà con quen biết...”

“...”

“Hành nghề bao lâu rồi?”

“Sáu năm.”

“Đúng dân chuyên nghiệp, có bệnh không? Có không?”

“Cải tạo mới ra, chưa kịp có.”

“Vẫn ngựa quen đường cũ, phải cố gắng đè nén những đam mê thấp hèn mà nghĩ đến tương lai chứ! Chết, chết, ai đấy?”

“Đừng sợ, con chó nằm ngoài lạnh, cào cửa đòi vào nhà đấy.”

“Ba chục... đắt quá, mất đứt một phần tư tháng lương rồi còn gì?”

“...”

“Cái gì đấy?”

“Ngô nường...”

“...”

“Bể một nửa thôi, chưa được ăn tối đâu.”

Tiếng khóa thắt lưng kêu lách cách, người đàn ông kiểm soát lại cái ví của mình rồi đi ra cửa, nách cấp bao gạo.

Từ buồng trong, một bà già tay chống đầu gối, tay đâm lưng lò dò bò ra. Cầm miếng giấy đang cháy, bà múa mấy vòng tròn như đuổi vía, rồi ráng sức bê chậu nước hắt toẹt ra đường.

Căn nhà lại chìm trong bóng tối.” (Thế Giang. “Chỗ Nước Động”. Thăng Người Có Đuôi. Costa Mesa: Người Việt, 1987. 99-104).

Khi tác phẩm (thượng dẫn) được xuất bản ở Hoa Kỳ thì cũng là lúc Việt Nam đang “dùng cảm và quyết tâm” bước vào thời kỳ đổi mới. Mà thiệt: chỉ cần 5 năm sau, sau khi Việt Nam gia nhập tổ chức WTO, hình ảnh của những “chỗ nước động” đã (hoàn toàn) đổi khác: linh động, tấp nập hơn thấy rõ, và cũng nổi bật những nét hạch toán của nền kinh tế thị trường – theo như “Kỷ Sự Quất Lâm” và “Nhật Ký Đồ Sơn”, được giới thiệu bởi ngòi bút của nhà văn Đào Tuấn:

“Đó là nhật ký ‘làm việc’ của một cô gái mại dâm gần như kín các dấu ‘X’. Sở dĩ phải ghi chép là để cuối tháng, cuối tuần, cuối ngày ‘đọ số’ với chủ mà thanh toán tiền, giống hệt với một dạng ‘chăm công’. Đây là một đoạn trong bài viết: ‘Những ký hiệu dấu sao *’ trong vòng tròn, đó là ‘đi qua đêm’ và được tính bằng 3 ‘cuộc’ đi nhanh ... Dấu ‘X’ có gạch dưới là những lần đi một lần, tính với chủ là 1, nhưng em cho khách làm 2, được bo khá. Còn cái dấu ‘X’ nằm trong ô vuông thì em không nói gì cả, nhất định không chịu nói ra. Như vậy, đây là một dạng ‘văn vật’ có hồn. Có ngày em đánh dấu 16 ‘nhất’, nói chung số ngày có trên 10 ‘nhất’ hơi nhiều. Ngày nhiều nhất là có tới đánh 21 cái dấu X, lại có 3 gạch chân’. Nhưng 21 lần/ngày vẫn chưa phải là kỷ lục. Cũng chính cô gái này kể lại: Ở Đồ Sơn có đứa dịp 30/4, đã ‘đi khách’ tính với chủ là 50 lần.”

“Kỷ sự Quất Lâm”, hay ‘Nhật ký Đồ Sơn’ đang cho thấy thêm một hiện

'Những ký hiệu dấu sao (*) trong vòng tròn, đó là 'đi qua đêm' và được tính bằng 3 'cuộc' đi nhanh. ..Dấu 'X' có gạch dưới là những lần đi một lần, tính với chủ là 1, nhưng em cho khách làm 2, được bo khá. NGUỒN ẢNH VÀ CHÚ THÍCH: [HTTP://DAOTUANDDK.WORDPRESS.COM](http://DAOTUANDDK.WORDPRESS.COM)

thực khách: Các cô gái bán dâm đang phải lao động cực nhọc để kiếm tiền, trong khi số tiền kiếm được rơi tới 70-80% vào túi chủ chứa, còn được gọi là tú ông, tú bà. Có lẽ, điều để lại ấn tượng mạnh là nhận xét của nữ blogger: ‘...Các Tú ông, Tú bà. Họ khác hẳn với tưởng tượng của tôi, và có lẽ là khác tất cả chủ chứa ở những nơi khác. Đa số hiền và lành. Giống như những người tiểu thương ở chợ, hoặc người bán nước chè trên phố. Họ quan niệm cái ‘nghề’ của mình giống như cung cấp dịch vụ thông thường cho du khách y như cho thuê ghế, hay bán quán ăn vậy!’

Thiệt là cõi mở và phóng khoáng. Ngay cả dân tộc Thái Lan, vốn có truyền thống và nổi tiếng vì kỹ nghệ tình dục, chưa chắc đã có quan niệm về chuyện bán dâm cấp tiến đến cỡ đó. Thế mới hiểu tính cách “đột phá” của chiến lược đi tắt đón đầu, vẫn thường được

nghe ra rả suốt ngày từ hệ thống loa đài – ở Việt Nam.

So với Quất Lâm hay Đồ Sơn thì cung cách hành nghề của chị em ta ở Sài Gòn, xem ra, có vẻ hơi thiếu rợn ràng và cũng kém phần... chuyên nghiệp hơn – chút xíu – theo như ghi nhận của tiến sĩ Kimberly Kay Hoang, qua hai luận văn nghiên cứu điển dã về khu kinh tế mại dâm tại Thành phố Hồ Chí Minh Quang Vinh:

“Khách của số lớn trong nhóm phụ nữ này là những đàn ông Việt Nam nghèo với thể xác làm họ buồn nôn. Nếu thủ dâm và khẩu dâm không làm khách đạt thỏa mãn, thì giao cấu là biện pháp cuối cùng những người đàn bà này sẽ làm. 9 trong số 12 phụ nữ mại dâm đã cho tác giả biết họ đều buồn mửa khi mới vào nghề sau khi cảm thấy tình dịch của khách hàng trên tay hay trong miệng vì họ tởm lợm thể xác của những khách

mua dâm...

Nôn mửa, theo tác giả, là một phản ứng tự nhiên của cơ thể khi cảm thấy tởm lợm vì thể xác đàn ông nói chung, và đặc biệt với thân hình của những người đàn ông lớn tuổi không sạch sẽ. Tất cả những phụ nữ này đều nói là họ đã từng ôm nhau khóc vì họ phải làm những việc, như Trâm nói, ‘mà chỉ có những người đàn bà ở dưới đáy của xã hội mới làm.’

Mỗi bao cao su giá khoảng 40 xu, một giá quá đắt đối với những phụ nữ mại dâm bậc thấp. Vì thế, họ thường cố gắng làm cho khách xuất tinh bằng những cách khác hơn là giao cấu...”

Ở Việt Nam cũng có những phụ nữ mại dâm “bậc rất cao” mà giá cả mỗi lần đi khách (có thể) mua được một viên kim cương nhỏ, hay nhờ nhờ. Số này ít lắm và họ chỉ phục vụ cho một giới người (hiếm hoi) được

gọi là những đại gia, hay còn gọi là những nhà tư bản đỏ – những kẻ đang thu tóm mọi nguồn lợi của xứ sở này nhờ vào nền Kinh Tế Thị Trường, theo định hướng XHCN.

“Trong cái xã hội trước sau vẫn trọng nam khinh nữ, nơi quyền lực quốc gia, quyền lực trong gia đình và quyền lực trên giường vẫn chủ yếu thuộc về đàn ông, bướm Việt Nam sớm muộn rồi cũng phải nổi loạn” thôi. Tôi hoàn toàn, và tuyệt đối, không dám nghi ngờ gì về ước vọng (nóng bỏng) của nhà văn Phạm Thị Hoài. Tuy nhiên khi còn rất nhiều phụ nữ Việt Nam vẫn chưa sấm nổi một cái bao cao su (“giá khoảng 40 xu”) để tự bảo vệ lấy thân, và không ít người còn phải “bán tròn rồi, lại bán cả mô hôi” (“mà đói rách vẫn quần cho sớm tối”) thì viễn tượng về một cuộc nổi loạn của họ e rằng sẽ rất muộn, chứ khó mà sớm được, dưới chế độ hiện hành.

TNT

TPB LÊ PHƯỚC HẬU

Sinh năm 1947

Số quân 47/559.309. Hạ sĩ.

ĐƠN VỊ: Đại đội 268/ ĐPQ Biệt Lập thuộc, T/K Phong Dinh. Bị thương cụt chân trái, nửa bàn chân phải ngày 8/8/1970. Bị tai biến xuất huyết não, tiểu tiện không biết, nằm một chỗ từ năm 2020. Hoàn cảnh rất khó khăn.

Mọi sự giúp đỡ xin liên lạc về ông Lê Phước Hậu

ĐỊA CHỈ: Số 607 quốc lộ 61, ấp Tân Long A, xã Tân Bình, huyện Phụng Hiệp, tỉnh Hậu Giang.

ĐIỆN THOẠI: 0932 742 755 hoặc 0906 114 737

TPB NGUYỄN HỒNG LẠC

Sinh năm 1955

Số quân 55/871.443. Binh 2.

ĐƠN VỊ: Đại đội 4, Tiểu đoàn 339 Địa Phương Quân thuộc T/K Tây Ninh. Bị thương cụt chân phải ngày 23/11/1974.

Sống nghề bơm vá xe trước cửa nhà ngày có ngày không, do không có đất vườn để có thời gian chăm sóc vợ bị gãy cổ xương đùi trái và nhiều chứng bệnh khác nên bị bại liệt 2 chân từ năm 2014. Hoàn cảnh hiện tại rất khó khăn.

Mọi sự giúp đỡ xin liên lạc ông về ông Nguyễn Hồng Lạc

ĐỊA CHỈ: 234 tổ 17, ấp Thanh Hòa, xã Thanh Điền, huyện Châu Thành, tỉnh Tây Ninh.

ĐIỆN THOẠI: 0978 619 767

Xin cảm ơn quý ân nhân

BẢN VIẾT TẮT CÁC CHỮ DÙNG TRONG QUÂN ĐỘI

Trong hồ sơ thương binh đăng trên báo Trẻ, chúng tôi thường viết tắt các danh từ thường được dùng trong Quân Đội, chúng tôi xin có bản chú thích như sau:

- TPB: Thương Phế Binh	- ND: Nhảy Dù	- CK: Chi Khu
- SQ: Số quân	- TQLC: Thủy Quân Lục Chiến	- TR.Đ: Trung Đội
- QP: Quả phụ	- PB: Pháo binh...	- ĐĐ: Đại Đội
- ĐPQ: Địa Phương Quân	- TĐT: Trung Đội Trưởng	- TĐ: Tiểu Đoàn
- NQ: Nghĩa Quân	Tiểu Đoàn Trưởng	- SĐ: Sư Đoàn
- CLQ: Chủ Lực quân	- ĐĐT: Đại Đội Trưởng	- SĐ23BB: Sư Đoàn 23 Bộ Binh
- BĐQ: Biệt Động Quân	- TK: Tiểu Khu	- QYV: Quân Y Viện.
		- V.I, II, III...CT: Vùng I... Chiến thuật.

Quy định về số quân

NQ: Số quân của Nghĩa Quân chỉ có 6 số, không có hai số đầu.

ĐPQ: Số quân Địa Phương Quân, lấy năm sinh làm hai số đầu.

CLQ: Số quân của Chủ lực Quân, lấy năm sinh +20= hai số đầu (Ví dụ sinh năm 1940, số quân là 60/000).

khi cần....

các loại dịch vụ

share phòng

bán nhà

sang tiệm

v.v.....

địa chỉ bạn có thể tin cậy

<https://baotreravot.com>

